

ചിന്താസന്താനം

7/2

1-0 car, 100
Meadell - 9-10
339-10-10-10-10
78-57

ചിന്താസന്താനം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

ആർ. ഊഗാപിള്ള എസ്. എസ്.

പ്രസാധകൻ.

വി. ഐ. നാരായണപിള്ള.

“ലിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ ഗ്രന്ഥശാല” മലപ്പുറം

പരിഷ്കരിച്ച പാഠ പതിപ്പ് കാപ്പി ൨൦൦

“രാജാനന്ദൻ” പ്രസ്സ്—ചെമ്പൈ.

മുദ്രിതം

[പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്]

വില്പനാ മൂ.

ഗ്രന്ഥശാലയുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പതിപ്പ്

പുറംചട്ടയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടുള്ളതല്ല.

അവതാരിക.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാലായിട്ടുള്ള പ്രബന്ധപരമ്പരയുടെ കർത്താവായ മഹാ. മാ. മാ. ശ്രീ. ആർ. ഇരശ്വരപിള്ള അമ്പർകുറു എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അസ്ഥിവാദം കെട്ടിയതിൻ അഗ്രഗണ്യനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി ഞാൻ ചെയ്യുന്ന നിരൂപണം പരമാർത്ഥമായി നിന്ന് പ്രസരിയ്ക്കുന്ന ഉപകാരത്തെ അവലംബിച്ച് ജീവാത്മാക്കൾ പരമാർത്ഥപ്രാപ്തപ്രദം ചെയ്യുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ശിഷ്യവത്സലനും ഉഭയബുദ്ധിയുമായ അദ്ദേഹം ഇതിന് അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതെഴുതുന്നതിന് ഞാൻ അനധികാരിയായിരിയ്ക്കാമായിരുന്നു. അധ്യാപകവൃത്തിയിലും, പാഠശാലകളുടെ അധ്യക്ഷനായും, നിയമനിർമ്മാണസഭയിലും മറ്റും ശ്രീമാൻ ഇരശ്വരപിള്ള അമ്പർകുറുക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധി പരക്കെ അറിയാപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആവക സംഗതികളെ ജന്മവർത്തിച്ചുപറയുന്നതുകൊണ്ട് വിശേഷാൽ ഒന്നും നിർദ്ദിഷ്ടം ഉണ്ടായില്ലാത്തതും ആകുന്നു. സാഹിത്യ വിഷയമായി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ പ്രായേണ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് പരിമിതംതന്നെ; എങ്കിലും അതിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി ഇനിയും ജനങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നിശ്ചയില്ല. പക്ഷെ, അടുത്തു് പരിവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചിത സംസ്കാരവും അവലോകനശക്തിയും അനായാസേന അനുഭവപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കല്ലാകുന്നതും മാതൃവക്താക്കളും ആണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്

“വാക്യസമ്മേശ്ഠനപരത സുഷുപ്തരത്നമാവുതേ”

എന്ത് ഭഗവാൻ വേദവ്യാസൻ പറയുന്നത്. മിസ്റ്റർ-
ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ വാൽസര്യമനുഷ്ഠിക്കുന്ന അത്ഭുതശാസ്ത്രജ്ഞ
കൂട്ടത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട് “അപ്രാപ്തകാലവചനമോ”
അസ്ഥാനത്തിൽ മെഴുനേടുന്നതോ അദ്വൈതത്തിന് ഉണ്ടാകാ-
റില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ചൊല്ലുന്നതെന്തെങ്കിലും ഗദ്യമോ,
പദ്യമോ, വളരെമോ, ഇങ്ങനെയോ എഴുതുന്നില്ലെങ്കിൽ
അതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ ഇടയിൽ
ഗ്രന്ഥമെഴുത്ത്, ശാസ്ത്രോക്താവായ ചെറുപ്പനായോ അതു
സുകരമായി വളരെപ്പേർ കാവിട്ടും അന്ധനുമായും വരുന്നു. ഈ
കൂട്ടം കൂട്ടുന്ന കോലാഹലത്തിനിടയിൽ മിസ്റ്റർ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥ-
ജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു സൗമ്യസാരമായ സാഹിത്യരീതി മനസ്സു-
മാധാനമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി തിരിച്ചറിയാൻ കഴികയില്ല. ദൈ-
വപ്രദമാകട്ടെ അതിമുഴുക്കത്തോടെ സൂക്ഷ്മമായ ഉപദേശമായ
വീണാനിനാദം കേട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് വീണയുടെ അവകാശമായി
ആരെങ്കിലും ആരോപിക്കുമോ?

“മീശയാ മോക്ഷാർത്ഥമേനത
മോക്ഷാർത്ഥമീശയാ തഥാ
മീശയാ മോക്ഷാർത്ഥമേവ
മോക്ഷാർത്ഥമീശയാ.”

ഇങ്ങനെയുള്ള കവിതകളും, “കല്യാണിക്കുട്ടി” എന്നോ
“കല്യാണിക്കുട്ടി” എന്നോ മറ്റോ വരിയെ അക്ഷരത്തിൽ
പുറത്തു് അച്ചടിപ്പു് അകമെ “കല്യാണിക്കുട്ടി”യുപകരം കല്യാ-
ണിയും കുറിയുമായി ചെവിയിലും മനസ്സിലും തോന്നുന്നത-
കവിയാ പീഡാകരമായ വാചകങ്ങളും ആശയങ്ങളും കത്തി-
ച്ചെടുത്തിട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഗദ്യകൃതികളും കൊണ്ട് മോഷ്ടാ-
സാഹിത്യത്തെ പലതരത്തിൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ കേവലം
അവതാരികയിലാണെന്ന് തുറന്ന് പറയേണ്ടകാലം അതിക്രമി-
ച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലുള്ള അച്ചുകൂടങ്ങളിൽനിന്ന്

മലയാളപുസ്തകങ്ങൾ പാർപ്പിടുന്നതെന്നതിലും മലബാറുകളിൽ കൂടി ഒഴുകിവരുന്ന തടി മുതലായതു് നമ്മുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാരെ വഞ്ചിച്ചു പിടിച്ചു് എടുക്കുന്നതിന് നിർദ്ദേശം വരുത്താൻ പ്രസ്തുത പുസ്തകങ്ങൾക്കുണ്ടു് അത്രമേറിയ ആത്മകുതും കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടു് വല്ല ആശയവുമുണ്ടാകുന്നല്ലോ മനസ്സാക്ഷിപൂർവ്വം സാമിത്വപോഷണത്തിന് ഉത്സാഹിതരുന്നവർ എത്രയുണ്ടാരു് നോക്കുക. “ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷയിലുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പത്തുപറമ്പായിട്ടു നോക്കിയാലും അപ്പുണമിട സാമാന്യ ഗ്രന്ഥികൾ പ്രയാസമായിട്ടാണു് ഇരിയ്ക്കുന്നതു്.” എന്ന് മിസ്റ്റർ ഈശ്വരപിള്ള പറയുന്നു. ഇവിടെ “ചില” എന്നതു് “പല” എന്നാക്കിയാൽ വാസ്തവത്തിൽ കരകൂട്ടി സാമീപ്യമുണ്ടാകുമെന്തെന്നു വരുമല്ലോ. വരുമല്ലോ. വെളിച്ചപ്പാടാകയാൽ പല എഴുത്തവർ വെളിച്ചത്തു് പെട്ടെന്നുതന്നെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളാണല്ല. ദീർഘവും ലഘുവും വിഷയവുമായ ഈ കാവ്യങ്ങളെ വിസ്തരിക്കണമെന്നു് ചിന്തിക്കുക. മലയാളഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുമുണ്ടായിട്ടു് പണിതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന “പാളയൻ” കോളക്രമികളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തമുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്കു നല്ലതായും, നമ്മുടെ പ്രിയനും, മിതഭാഷിയായ ചിന്താസുന്താനകർമ്മാവിനെയുടൻ ഇളക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഈ ശ്രമത്തിന്റെ പ്രാബല്യം കർമ്മം ബോധ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിയിൽ ചിന്താസുന്താനത്തിന്റെ ആവിർഭാവം അനുകമ്പിതത്തിൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്തെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുപട്ടാളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഇളകകൾ സേവിച്ചാൽ വളരെ ആശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതാണു്. “ആരോപകിന്നുസൗകര്യവഹാരിണശ്ചകവയഃപൂർവ്വഗീയാ” എന്ന് കാവ്യാലങ്കാര സൂത്രകർമ്മം പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുകാരിൽ ചിലരുടെയും ഇപ്രകാരമുള്ള കൃതികൾ വായിച്ചു് സാരം ഗ്രഹിക്കു-

നന്തായാൽ അതു് അവർ് വളരെ ഗുണപ്രദമായിരിയ്ക്കും. മറ്റു ചിലരുടെ സാഹിത്യവാചസ്പത്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളുന്നതിന് ഇക്കത്താ വിശദമായ ആശയമായും വീക്ഷാ. ഇതിൽ അട-
ക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സാഹിത്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ന-
യായപരിഷ്കാരം ഇങ്ങനെ മൂന്നുവിധത്തിൽ പ്രധാനമായി വി-
ഭജിച്ചാം. ഇവയിൽ ഓരോന്നിലും അടക്കിയ ആശയങ്ങൾ
വളരെ ആലോചിച്ചും മനോന്മത്തരൂടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പുറംസ്ഫു-
രിച്ചും പാശ്ചാത്യവിചിത്രങ്ങളാകുന്നു. വിഷയങ്ങളുടെ പ്രതി-
പാദനരീതിയും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവനയാഗ്രഹിക്കുന്നു. വിവ-
ക്ഷിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളുന്നതിന് ഉചിതമായ ശബ്ദങ്ങൾ
പ്രയോഗിച്ചും, ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളുന്നതിൽ കൂടുതലായ കുറവായ ആയി
അർത്ഥസ്പർശമില്ലാത്തതും, വാചകങ്ങൾ വളർച്ചയുള്ളത് അ-
ർത്ഥത്തിന് അപ്രകാശി നേരിട്ടിട്ടില്ലായതയും, ദ്രുതമായ കാണ-
ുന്ന ഇതിലെ ഗദ്യരീതി മനോഹരമായിരിയ്ക്കുന്നു. ദീർഘ-
ഗുണപരിഷ്കരണ വാചകങ്ങൾ പൂർണ്ണകാലത്തും പോലെ
അർത്ഥസമ്പന്നവും അതുനിമിത്തം ശബ്ദസംബന്ധമുള്ളതും
ആകുന്നു. അങ്ങനെയായ അർത്ഥം അഭിപ്രായത്തിന്നു കേൾ നീളമുള്ള
തും വാചകമാക്കിയെന്നോ മെപ്പിൽ അടങ്ങുന്നതു് ഒത്തക്കി-
ച്ചുതക്കി ചിമിദിദ്ധ്യയെന്നോ ഉള്ള അപരായം ഇതിൽ ആ-
രോപിച്ചുതക്കതല്ല. വിഷയാനുരൂപമായ കാഷാദീതിയും
വിശേഷമായിരിയ്ക്കുന്നു. ദൈവോന്മുഖനായതിന് ആപ്തിയുടെ
നിഷ്പന്നാധിനെ ആശ്രയിച്ച് പത്താലിൽ അഞ്ചാദ് സംസ്കൃ-
തപദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചെല്ലു് വാചകങ്ങളിൽ തിങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന
ഗദ്യകാര കീഴകന്മാരുടെയും പച്ചയലയാളമേതരിൽ സന്ദർഭ-
ശ്രദ്ധിച്ചു് അവർജ്ജമായ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളെല്ലാമെങ്കിലും
ശ്രദ്ധിച്ചു് കേവലം ഗ്രാമീണഭാഷയിൽ അവതരിയ്ക്കുന്ന ഗദ്യകാ-
രപച്ചയലയാളരുടെയും “ഗാഗാകളും” ഉൾക്കിടത്തുവതയും
ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല. വൈശ്വതരീതി
നിഷ്പന്നായും, സൂക്ഷ്മതയ്ക്കും, അദ്ധ്യക്ഷപ്രയോഗത്തിനും മോഹ-

മുള്ളവർ മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ ഗദ്യരീതിയെ അനുകരിച്ച് അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു.

സാഹിത്യത്തെ പുസ്തകമായിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾക്ക് പാഠക സാമ്പത്തിക വിദ്യാഭ്യാസം, കായിക വിദ്യാഭ്യാസം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി ഇത്യാദി ഇതിലടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കലാപരമായൊന്നാക്കുന്ന പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ജനങ്ങൾ കൗതുകിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എന്ന് രൂപമില്ല. ലഹരിയുടെയും ഏവിടെ നില്ക്കുന്നു എന്ന് ഗ്രാമീണനിലെത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകമല്ല. ഈ വിഷയങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാമാന്യങ്ങളാണെന്ന് നാം പ്രത്യേകം മാർഗ്ഗരേഖകളാണെന്നു അവയെ അധികരിച്ച മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വളരെ ആദരണീയങ്ങളും ആകുന്നു.

ഇതിലൊക്കെയും ഏനിയും ഓരോവിഷയമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത് മനോഹരമാകുന്നു. * സ്ത്രീകളും സ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്ത്രീകളും മിഥ അധികാരങ്ങളും, ദേശീയ വർത്താവർഗ്ഗം ഇത്യാദികളിൽ അടങ്ങിയ ആശയവിശാലതയാകുന്നു ഈ സംഗതി. നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതി സ്ഥലപരിഷ്കാരപ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു. സ്ത്രീകളെ പുരുഷന്മാരുടെ വിവനാഭത്തിന് പാശാലികളായി പ്രപഞ്ചത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

“യത്രനാമുസ്തപുഷ്തമേന
രമൈതത്രദേവതാ”

എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിൽ കാണുന്ന വാക്യാത്മകത അനുസരിച്ചുള്ള ഭാവന സമുദായശ്രേഷ്ഠിന് ദേഹശുദ്ധമാണെന്നും ഉള്ള തത്ത്വം ഉപദേശിക്കുന്നതിന് മിസ്റ്റർ ഇശ്വരപിള്ളയുടെ വിശേഷാൽ ഒരു അധികാരമുണ്ട്. എന്തുകൊ-

* ഈ വിഷയങ്ങൾ എല്ലാം പലം ഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(പ്രസാധകൻ)

ണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹം വയോധികനും, നിവൃത്തിയുള്ളിട-
ത്തോളം സ്ഥിരസ്ഥാപക പ്രതിപത്തിയുമാ, വിദ്യാഭ്യാസവും
സമ്പാദ്യനിയ്ക്കുവാനും കൊണ്ട് നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ പൊതു-
വിൽ ആദരിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളാകുന്നു. സമുദായ പരിഷ്കാ-
രവിഷയമായി ഇങ്ങനെ ഉള്ള മഹാനാർ പാവുന്നതിൽ ക-
ള്ളനാണയശക്തിയുണ്ട് അവകാശമില്ല. “എട്ടുവെട്ടി പയററി-
വിട്ടിട്ടി” എന്നക്ഷമ അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വപ്നപി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.
അതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ ഇരപ്പരപ്പിട്ടയുടെ മുഖത്തുനി-
ന്നാൽഗളിച്ചിട്ടുള്ള സ്രീജനവിഷയമായ പിന്നകൾക്ക് ഒരു
വിശേഷപ്രകാശമുള്ളതാകുന്നു.

കുഞ്ഞുനായർ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തകന്മാർ ഈ
പ്രസംഗങ്ങളെ സഞ്ചയിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ കേരളീയ-
രുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്ക് പാത്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. സംശയമില്ല

കോട്ടയം
ഒ. എ. സി. } പി. കെ. നാരായണപിള്ള.

വിഷയവിവരം.

- ൧. സാഹിത്യം.
- ൨. ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതി.
- ൩. വായന, അക്ഷേപിത ഗ്രന്ഥപാരായണം.
- ൪. കായിക വിദ്യാഭ്യാസം.
- ൫. മനുഷ്യജീവിതം--ചില വിമർശനങ്ങൾ.
- ൬. നൃത്യം.
- ൭. കളി.
- ൮. യുദ്ധം--അനന്തം ഉന്നതം.
- ൯. വാർഷികം.
- ൧൦. നാട്ടുതോഷയും, നാട്ടുതോഷാ വിദ്യാലയങ്ങളും.
- ൧൧. ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥശാലകളും.
- ൧൨. സന്മാർദ്ദവിദ്യാഭ്യാസം.
- ൧൩. കാശി.
- ൧൪. അദ്ധ്യാപകവൃത്തി.

മുഖവുര.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപന്യാസങ്ങൾ മിസ്റ്ററുവരും അപ്പർട്ടേറ്ററും മിയ മാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവയെ ഒന്നിച്ചുവെച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുകൊണ്ട് കൊള്ളാമെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതന്നു. മിച്ച് ഇപ്പ്രാറും അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഇനിയും പല ഉപന്യാസങ്ങളും ചേർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഈ രചനാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

എന്നാൽ ആർ. ഇഴശ്ശേരിപ്പിള്ള.

ചിന്താസന്താനം.

ഒന്നാംഭാഗം

൧. സാഹിത്യം.

ആദ്യമുതൽക്കേ ലോകത്തിൽ കണ്ടു വീഡം ശക്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഇവ “ബലവും” “നന്മയും” ആകുന്നു. ഇവ രണ്ടിനെയും മനുഷ്യർ പ്രിയപ്പെട്ടു നോക്കാത്തതും ഇതെന്നില്ല. ഇവയുടെ താരതമ്യവിശേഷനവും അവർ ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമാണ്, “പ്രതികരണഗുണങ്ങൾ ശക്തിമത്താണ്” എന്നുള്ള മഹദ്വാക്യത്തിൽ സംഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യം, സാഹിത്യത്തിന് ലോകത്തിലുള്ള മഹത്വസാധാരണമായ പ്രേരണാശക്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ലോകാകാരം മുതൽക്ക് ഇത് മനുഷ്യരുടെ പ്രതിപത്തിയ്ക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വസ്തുവാണെന്നുള്ളതിന് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അക്ഷയമായും അനന്യമായും ഉള്ള ഒരു പൊതുസ്വഭാവം വ്യക്തം ലോകത്തിൽ ഉള്ളതിൽ അത് സാഹിത്യം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് മണ്ഡപം ഉണ്ട്. ലോകവർത്തം സാഹിത്യകർമ്മാജ്ഞാരിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ഏതുതരം അപൂർണ്ണമായിരിക്കില്ലെന്നു ഇതിൽക്കൊണ്ടുവന്നു. പ്രകൃതിയായ പാലാഴിയെ ആദ്യമായി ജഗന്നുചെയ്ത് സന്തോഷത്തെയും ഇവർതന്നെയാണ്. ആദ്യമായി കായയുടെ മാറുമാറ്റം നോക്കിയതും മറ്റൊരുമല്ല. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വിവിധരൂപം

കണ്ടിട്ടെന്ത് നോക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതും ഇവർക്കുതന്നെ പിന്നെയൊരാളോട്? വേദകളെന്തെങ്കിലുമില്ലെന്ന മായയായ ആവരണം പൊക്കി നോക്കിയതും ഇത്രയും തന്നെയാണു് ശബ്ദങ്ങളുടെ കോട്ട് നോക്കി അവയിൽ അന്യം സംഗ്രഹിച്ചതും മറന്നുപോയതു്. ലോകത്തെ നോക്കി ആദ്യമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഇവരായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ അനുഗ്രഹമാലം വിശിഷ്ടമായും ഉള്ള ഒരു സമുദായത്തിലേക്കു് നയിച്ചതും നോക്കുന്നതും ഈ സാഹിത്യകാരന്മാരായിരുന്നു.

സാഹിത്യം മനുഷ്യന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഒന്നാണു്; സമയം ഉള്ള സാഹിത്യകാരന്മാർ ലോകം കണ്ടിട്ടില്ല, നോക്കിട്ടില്ല, ഉപദേശിക്കാതെ ആയിട്ടാണു് എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്നതു്. മനുഷ്യരിൽ ഭരണമെന്തെന്നു് വ്യക്തമായും ഉണ്ടെന്നു് അതു് ഒരു മഹാമാർഗ്ഗം തന്നെയാണു് വാൽമീകി, കാളിദാസൻ, ചോമൻ, പെരുമ്പള്ളി മുതലായവർ അവരുടെ വേഷങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങൾക്കൊക്കു് ഇന്നും സജീവമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടോ? ഇവരുടെ “ചാരിതം” ഇന്നും നമ്മുടെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതും, ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നതും, പൊതുവേ നമുക്കുവേണ്ടുന്നതും നിന്നും ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ടോ? ജീവിതരംഗത്തിൽ പല ഇനം പ്രദേശങ്ങളും ഇവർ തങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു് പുകഴിയിക്കുന്നിട്ടുണ്ടോ? ഇവരുടെ ആവാചനാശാസ്ത്രം, ഭരണശാസ്ത്രം, ലോകം വിചാരം ഇവരുടെ മധ്യസ്ഥങ്ങളും ഇന്നും നാം ആസ്വദിക്കുന്നിട്ടുണ്ടോ? മനുഷ്യരിൽ ചിലർ “ഉപദേശ സമുദായത്തിൽ ചേരുന്നതിന്നു്” കേട്ടിട്ടുണ്ടു് ഇതു് അവസാനമാണെന്നു് നാം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. എന്നാൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഇടങ്ങളിൽ കിടന്നു വഴങ്ങുന്ന നാം ആകെത്തന്നെ ഒരു യഥാർത്ഥ സാഹിത്യകാരന്റെ കൃതി വായിക്കുന്നതായാൽ

അല്പകാലത്തേയ്ക്ക് മാത്രമായിരിയ്ക്കാതെയിവം, നാം കേവലം സ്വർണ്ണമുല്പാദനം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ സാഹിത്യം ഒരു വിശിഷ്ട മണ്ഡലമാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കാൻ കാരണമുണ്ട്. നെല്ലുപ്പാളിപ്പാൻ ബോണുപ്പാട്ട്, സാഹിത്യകാരന്മാർ നല്ലിയിട്ടുള്ള പോലെ “വാക്യരചനാർ” എന്നാണ് ഇത് ആക്ഷേപമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ, ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ, “ലഡ്ഗേജിൽ” സ്വർണ്ണകരുതലും കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാകുകൊണ്ട് ഇതിൽ ആഗ്രഹ്യപ്പെടാത്തതായിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം സെൻറ് ഫെലിസിറ്റിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിട്ട് ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായം കേൾക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ട്.

ഇനി മറുചിലർ എന്നാണ് പറയുന്നതെന്ന് നോക്കാം.

“സുകവിത്വമുണ്ടാകണമെന്ന്” എന്നുള്ള വാക്യം എന്തിനെന്നാണ് സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നത്?

“സംഗീതസാഹിത്യസാന്നിദ്ധ്യം, സ്വാർത്ഥം പലതും പലവിധമാണെന്നും” ഈ കവി വാക്യത്തിന്റെ സാരം എന്താണ്?

“പ്രവൃത്തിരഹിതമായ സാഹിത്യകാരൻ ഇമ്മാനുവേൽ ഒരു ആശയമാണ്” എന്ന് ലാർഡ് ബീക്കൺസ്റ്റീൽഡ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സാഹിത്യശക്തിയെവിശദീകരിയ്ക്കുന്നില്ലയോ?

“ഞാൻ ഒരു രാജാവല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ബാലിശനായിരുന്നെങ്കിലും സുരക്ഷിതനായിരിയ്ക്കാനാഗ്രഹിയ്ക്കുമായിരുന്നു” എന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായ ഭിന്നാമകനെ മജിയിംസ് ഒരിയ്ക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരവും ഏതാണ്?

ജീബ്സ് എന്ന നഗരത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതിന് അറുപത് നൂറ്റാണ്ടിൽ മഹാരാജാവ് കല്പനകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ “പിൻഡാർ” എന്ന കവിയുടെ വേദം ആണ്. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം പറയുന്നത്

അദ്ദേഹം ആഴംകൊപിച്ചത് സാഹിത്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ കാണിയ്ക്കുന്നില്ലേയോ?

“ഞാൻ കൃഷ്ണകുമാറിന്റെ ജന്മവാചിതീയത്തിനെക്കുറിച്ചും ആദ്യത്തെ ഗുണഗണിതത്തിന്റെ കർമ്മവാചിതീയത്തെയും അധികം ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നത്” എന്ന് സേനാധിപനായ വൽഹ് എന്ന മഹാൻ പ്രസ്താവിച്ചത് എന്തിനെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നു?

മോക്ഷത്തെ ജനനസ്ഥലത്തിന് ഒൻപത് നഗരങ്ങൾ അറകൾക്കുപുറത്തുള്ളതെന്നതെന്തിനാണോടോ? യുറോപ്പിൽ ഇന്ത്യയെപ്പറ്റി നിന്നും, അമേരിക്കയിൽ നിന്നും അറബിയിൽ വിപ്ലവങ്ങൾ പ്രതിവർഷം ഷേക്കുസ്പിയർ എന്ന മഹാകാവ്യജനനസ്ഥലത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വരുന്നതെന്തായിരിക്കും?

ഇപ്രകാരം വിശിഷ്ടമെന്ന് സമ്മതിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സാഹിത്യത്തിന്റെ ഏകദേശമായ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനം നമുക്കുപ്രദാനം ചെയ്യുന്നതാണ് എന്നാൽ, അത് എന്നിൽ നിന്നും ലഭിക്കാമെന്ന് റിജക്ടാജം ആശിശ്ശിക്കുന്നത് പറ്റാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം. മറ്റു വിഷയത്തിൽ ഒരു പാടിതും കിട്ടാത്തതായും കഴിയില്ലെന്നതാണ്. മറ്റു വിഷയത്തിൽ പരിപൂർണ്ണതയോടെ ലഭിക്കുന്നതെന്ന് താല്പര്യമുള്ളവർ, പണ്ഡിതാഭിപ്രായസഹായം ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ “സാഹിത്യസാഹ്യം” എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അവർക്ക് ഉദ്ദിഷ്ടഫലം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതാണ് പോകുന്നത് ചില ചുറ്റുപാടുകളെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമാണ്.

മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ സാഹിത്യകർത്താക്കൾ വെട്ടിച്ചെറുക്കുന്നതെന്തെന്ന കാര്യമാണല്ലോ. അപ്പോഴും ശാലകളും

[illegible]

“സാഹിത്യനിർമ്മാണം മനോഹരമാണ്. അത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വികാസമാണ്.” അത് കർമ്മവിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ശരിയായ പ്രതിഫലമാണെന്ന ആതിഥിത്യം ഇപ്പോൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ വ്യക്തിയുടെ പ്രയത്നം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഉദ്യമത്തിന്റേതല്ല. ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ, സാഹിത്യരചനയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടവർക്ക് തികച്ചും കൈയെടുക്കുന്നതിന് കൃത്യമായ ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ നിലയിൽ വരികയും ചെയ്തതായ ഒരു കാര്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ളത്. അത് വിവിധതരം വെളിച്ചം നൽകിയതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ തന്നെ വായനക്കാരുടെ സുഖത്തിനും സഹായത്തിനും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചാണ് പലതരം ഉദ്യമം നയിക്കുന്നതിനും ഇപ്പോൾ അതിനാൽ, ഇപ്പോൾ തന്നെ മികച്ച ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു ഉപയോഗിച്ച് പ്രയത്നങ്ങൾ കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

(2) അത് എന്തിനായിട്ടാണ് എഴുതാൻ പോകുന്നത്?

- ൨) അന്യന്മാർപരദേശം നൽകത്തക്കവണ്ണം തങ്ങൾ ബുദ്ധി-
യ്ക്കു പക്ഷപാതയും, തനി.യ്ക്കു ലോകപരിചയവും വന്നി-
ട്ടുണ്ടോ?
- (൩) തങ്ങൾ ഏതുതരം വായനക്കാർക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഏഴ്-
താൻ തുടങ്ങുന്നത്?
- (൪) ജനസാമാന്യത്തെ അപേക്ഷിച്ച് തങ്ങൾ നിവൃത്ത-
നാണ്?
- (൫) വിശ്വയത്തിൽ തനി.യ്ക്കു വല്ല പ്രത്യേക പാണ്ഡിത്യവും
ജ്ഞാനവുമുണ്ടോ?
- (൬) ആത്മവിശ്വാസത്തിന് അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ?

ഇപ്രകാരം ഒരു സ്വസാമർത്ഥ്യപരീക്ഷ കഴിച്ച് തൃപ്ത-
നായിട്ടുവേണം തങ്ങൾ അന്തർ്ഗ്ഗതങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതി-
ന് ഇതെന്നതില്ലെന്നതുകൊണ്ട് രചിക യഥാസ്ഥാനത്തിൽ
തന്നെയിരിയ്ക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നതാണ് ഭേദം. എ-
ന്നാൽ, ചിത്രമാരായിരിയ്ക്കുന്ന സാഹിത്യ കർത്താക്കൾക്ക്
ഈതാണുമാവശ്യമല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇവരുടെ
ഉള്ളിൽ അധിയ്ക്കുന്ന ഹൃദയശക്തി ഒരു വ്യവസ്ഥകളാലൊന്നി-
നാലുബന്ധിയില്ലെന്നതല്ല. ഇത് സകല നിവൃത്തങ്ങളെയും അ-
തികൂടിച്ച് നില്ക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയാണ് എന്നാൽ, ഇങ്ങനെ
യുള്ള ചിത്രന്മാർ ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വമായിട്ടേ അവതരിയ്ക്കു-
ന്നുണ്ടു എന്നിലും, ഇവരുടെ കൃതികളാണ് സാഹിത്യകാര-
ന്മാർക്ക് മാതൃകകളായിബുദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതു് വായനക്കാർക്ക്
ഇവയാണ് പ്രായേണ ആസ്വാദ്യങ്ങളായിരിയ്ക്കുന്നതും. ഇവ-
യ്ക്കാണ് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ശാശ്വതമായ ഒരു സ്ഥാനം
ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു് നമ്മുടെ കാട്ടിൽ “സാഹിത്യരോഷത്തിനും”
ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്കും സാഹിത്യകർത്താക്കന്മാരുടെ തന്നെ ആ-
ലോചിച്ച് പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നതായിത്തന്നാൽ നന്നായിരിയ്ക്കും.

“ഭാവാപോധിനി” സഭാ പിടന്നതും തദ്ദേശ അധികാരി
 ചെല്ലന്നാണു് തോന്നുന്നതു് ഇന്നിങ്ങനാണോയോ ഉണ്ടെന്നു്?
 ഇതു് സാമ്രാജ്യവുമായിട്ട് ഇങ്ങനെയായിട്ട് ഒരു വിനയത്തിൽ
 വല്ലതും ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നു ഇപ്പോൾ പ്രതിഭിനമെ-
 ന്നപോലെ ചെല്ലപ്പട്ടുകൊണ്ടു് നില്ക്കുന്ന മാതൃകകളിൽ ഒരു
 പ്രതിഭാസ്യം പ്രത്യേക ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നാലും മേൽമാ. ന-
 യിരുന്നു.

സാഹിത്യം എന്നതു്, ഒരു വിഭാഗം വിചാരങ്ങൾ,
 വികാരങ്ങൾ, യുക്തികൾ, മനോധർമ്മങ്ങൾ മുതലായ മനോ-
 വ്യാപാരപരമ്പരയുടെ പ്രത്യേകരൂപമാകുന്നു എന്ന് പറയാം.
 ബാഹ്യവസ്തുക്കളോടു, ആന്തരികവസ്തുക്കളോടു, സാഹിത്യകാ-
 രന്റെ ബന്ധിതമാകുന്ന മൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു് കടന്നുവരും. നാ-
 വയ്യും, ഒരു അഭ്യർത്ഥനയായിട്ടുള്ള ഭക്തി നിഷ്പന്നം,
 എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ, അവ നമ്മുടെയടുത്തു് ഒരു അർത്ഥവും
 ആനന്ദപ്രദവും ആയ വികാരത്തെ ജനിപ്പിച്ചു് നാം ചെയ്യുന്നു.
 സാധാരണ വസ്തുക്കളും സാഹിത്യകാരന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ടു്
 വിശിഷ്ടങ്ങളായിത്തീർന്നു് വരുന്നു. ഏതു വിഷയവും, തന്റെ
 ബുദ്ധിയാകുന്ന മുമ്പിൽ ഉൾക്കി പറ്റിക്കൊണ്ടുവരാം, ഒരു
 പതുവണ്ണത്തോടും, ഗുണിതവുമായും, ശോഭയോടും കൂടി കാണ-
 ചെല്ലുന്നു. സാഹിത്യകാരന്റെ ഉദ്ദേശം, മനോഹരം മനോ-
 ഹാ വഴി മനോനവും നൽകുകയാകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തിൽ
 അനുരൂപമായിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ വേണം സാഹിത്യകാരന്റെ
 പാടൽ മനോധർമ്മവും, പരിപാടി ബുദ്ധിയും ഇപ്പോൾ
 ഇതിലായ്ക്കും അത്യാവശ്യങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങളാണ് മനോ-
 ധർമ്മം, “മനസ്സുകൾ കയ്യട” മെന്നാണു് പറയപ്പെട്ടിരി-
 യ്ക്കുന്നതു് ഇതിലൊരു ഉദാഹരണം ഉപിഷ്ഠത്തിൽ കറിയും ഒരു
 പോലെത്തന്നെ പാത്രങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന അമൃത “രാവുവശം”
 “ആശ്ചര്യസാഗ്രം” മുതലായ കവിതകൾ കേവലം ചരിത്രങ്ങളെ-
 ഉപേക്ഷിക്കുകയും, മേൽ കയ്യടത്തിന്റെ സാഹചര്യം നിമിത്തം

[illegible]

“ഞെളുതിക്കുമക്കാലം അന്തർദ്വീപിക ധാരാളം വന്നു കൂടും” എന്നുള്ള വാഗ്ദാനം ഒരു സത്യവചനമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഞെളുപ്പാത്ത ആകാശം വെളിച്ചം കിട്ടുന്ന അന്തർദ്വീപിക

മനസ്സിൽ സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന മാതൃകയും അതു അനുസരിച്ച് സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്ന വസ്തുക്കളും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം കണ്ടുവരുന്നതല്ലെന്നുള്ളത് സാമ്പ്രദായമായിട്ടുള്ള ഒരു കാല്പമാണ്. ഓരോ മാറ്റത്തിന്റെയും പൂർണ്ണമായ പ്രതിബിംബമായിട്ട് മാത്രം ഇരിക്കുന്നവയല്ല ഇത് ഉപകരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു സംഭവിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാരണത്താൽ ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ യോഗ്യത അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു മാത്രം അനുഭവിക്കുന്നതായാൽ അത് ശരിയായിരിക്കില്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട പാടില്ല. ലോകത്തിൽ നാം ഇപ്പോൾ ഭിന്നമാണെന്നു സമ്മതിച്ചു പോരുന്ന വാതവികി, ഷേക്ക്സ്പിയർ മുതലായവരുടെ യഥാർത്ഥ യോഗ്യത നാം അറിയുന്നില്ലെന്നു തോതിൽ നിന്നു ഏതുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നു. മേൽത്തലം നാം അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് നാം അറിയുന്നില്ലെന്നു മറ്റൊരു കാര്യം കണ്ടുവരുന്നില്ല. ഇത് നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തെ അധികൃതനായ ഒരു കാര്യമായാൽ മറ്റൊരു കാര്യമാണോ? നമ്മുടെ കൈയ്ക്കു മുകളിൽ ഏതു വസ്തുവുണ്ടോ ഇതിൽ ദൈവമനു പരമമായിരിക്കുന്നു.

സമസ്തമായ ഒരു സാഹിത്യകാരൻ, തന്റെ വികാരങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചതായ ഭാവമേ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മനോധർമ്മം ഉന്നി വരുമ്പോൾ അത് അലോകന രൂപം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. എന്തും കഠിനമായ വികാരമൊണ്ടു കേൾക്കുന്നവോൾ വാക്കുകളും രീതികളും അറിയിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം ചിന്തയ്ക്കും ആർക്കും അറിയാൻ പറ്റാത്ത മനോഹരമായൊരു പ്രകാരം, എന്തുമായ, സകല രസങ്ങൾക്കും ഉപകാരമായിരിക്കുന്ന പക്ഷം സുലഭമായിത്തന്നെ വരുന്നു. അന്തസ്സത്തയ്ക്കും വാക്കുകൾക്കും

[illegible]

സാഹിത്യം അന്യ വിശിഷ്ടമായ ഒരു സാമ്പത്തികമെന്നത് പരസ്പരമല്ല. സാഹിത്യകാരൻ എഴുതുമ്പോൾ ആദ്യം പെരിപ്പെടുത്തുകയും, പേരേഴയ ശരിപ്പെടുത്തുകയും, ഉപയോഗ്യത ഉറപ്പാക്കുകയും, ഭൂതകാലത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും, ഗുണമേന്മയുള്ള ഉപയോഗ്യതയും, അന്യരെ അഭിമാനപ്പെടുത്തുകയും വിശ്വാസനത്തെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മഹാകവികൾ മനോഹരമായ ഒരു കവിതയും, സാമ്പത്തിക സ്വഭാവമുള്ള അദ്വൈത സാഹിത്യമായും ഉപയോഗ്യതയും, ഭൂതകാലത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ മനോഹരമായ വെളിപ്പെടുത്തലും പരസ്പരമല്ലെന്നതാണ്.

¹⁶സ്വയത്തിന് അർപ്പിച്ച ധനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പാ-

உருபத்திற்கு உபாசரூபம்

2. പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ തിരുവനന്തപുരം

സംഗ്രഹപ്രദേശങ്ങൾ

အားလုံး သို့မဟုတ် အများစုက အသိရှိနေကြသောအခါမှသာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်။

രണ്ടാം സ്തരിയുടെ വികാസം

നടത്തുമ്പോൾ അർദ്ധശതകത്തിലധികം

ഗ്രന്ഥം നാമധേയം¹³

உதா. 5^வ இயற்கை

௨. முன்கணிப்பி.

ഗ്രാമപരിഷ്കാരം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം പൂർവ്വകാലങ്ങളെ അനുപരിച്ചിട്ട് നമ്മുടെ കാലം നമ്മുടെ വിഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കാലം പഴയ കാലത്തേക്കാണത്രെ. പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഗ്രാമപരിഷ്കരണത്തിന് വളരെ മന്ദഗതിയിൽ തന്നെ ഇരുന്നതായുള്ള ഏതായതിന് വകുപ്പങ്ങൾ ഉണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും ധനത്തെയും കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടും അതിനുള്ളിൽ നിമിത്തമുണ്ടാകാറുണ്ടുണ്ട്. 1930-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2

ഇതുകൂടായതുകൂടി, പിന്നെയൊന്നു് അതു ലഘുവായിട്ടു് ഉത്തരം, നിസ്സാരമായിട്ടു് ഉത്തരം അല്ലെന്തായിരുന്നു അക്കാലം-
 ൾക്ക ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ദൈവധരം. ആ വിഷയത്തിൽ

[illegible]

[illegible]

മലകത്തിൽ അറവുകൾക്കുള്ള ശക്തിയെ തപാസ്കരമായി
 ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റോൺ റ്റേക്കുമാണ് ഖനകിൽ, ഉഷ്ണതലധികര-
 ടെജാനോ റ്റേക്കിയിൽ, അതിൽ കറവാങ്ങുന്നോ നാം വി-
 ചാർ ചുവക്കുന്നു ഇരുനീമിത്തം നാം അസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്ര-
 സ്താപിച്ചു പടരുന്നു. ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റോൺയിലും ഇപ്പകാരം സംഭ-
 വിഷ്ടാവുന്നതാണ് നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവനങ്ങളും പ-
 ലഭ്യമായ കരുതനങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുകയും എന്നാൽ,
 മിസ്സൂറിയിൽ മറ്റും കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് സമാധാനമുപേക്ഷ.

എന്നാൽ, ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതി അതി ലഘുവായ ഒരു കാ പ്രമാണ-
 ന് വിചാരിച്ചുകൂടാ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സമർത്ഥമായ ഒരു
 വാസ്തവ്യം മറ്റു പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതാണെന്ന്
 വിചാരിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. അനേക ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിര-
 ന്നാൽ മാത്രമേ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ഉദ്ദിഷ്ടഫലത്തെ തരി-
 കയുള്ളൂ. ലോകത്തിലുള്ളതിൽ ഏറ്റവും പ്രയാസമായ യോഗി
 “ആദ്ധ്യാപിത്യം” എന്നുള്ളതാണെന്ന് ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞി-
 രിയ്ക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയ്ക്ക് പ്രധാനമായും ആദ്യമായും
 പേരുള്ളത് ഇതെന്നാണു്. ഞം സ്ഥിതിയ്ക്കും ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണി
 എത്രയോ പ്രയാസമേറിയ ഒരു കൃത്യമാണ് ആഗോഷനയി-
 ല്ലാതെ ഏറ്റയുന്നവ പ്രയാസമനംകൂടാതെ വായിയ്ക്കുവാനു-
 ന്നവന്മാണ് ഇത് ഗ്രന്ഥകാരനും ദർശനക്കാരനും സമയ
 ഉദ്യമത്തിന് ഇഷ്ടമാകുന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവം വാസ്തവ പ്ര-
 ശ്നോത്തുന്നിന്നുതരവിയ്ക്കുന്നതെ ലോകത്തിൽ സ്ഥായിയായി
 നിലനില്ക്കുകയുള്ള ഇതു കൂടാതെ. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്വാജ്ഞാസം കറു-
 നാശകതി, ലോകപരിവർത്തം, അനന്തം, സകുലഗുഹിതം,
 നിരന്തരമായ ഗ്രന്ഥപരമാലോചനം, മറ്റാരു കോശിപ്രദ
 യഥാർത്ഥമെന്നും, മുതലായ മറ്റ് അനേക ഗുണങ്ങൾ ആ-
 വശ്യമുണ്ട്. ഞം ഗുണങ്ങൾ എല്ലാം സിദ്ധിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാര-
 ന്മാരുടെ സംഖ്യ നമ്മുടെ പ്രപഞ്ചവർത്തമാണു് എത്രത്തോ-
 ന്നാണു് ഇവരാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യരൂപം ഒരു ഉപോദ-
 മിരിയ്ക്കുന്നത് ഇവരെ ഏറ്റക്കുറവ് അനുഗമിയ്ക്കുന്നതായി
 അനേകം പേരുണ്ട്. പിന്നെ “ഔദ്യോഗികരായും”, “രൂ-
 പാന്തരക്കാരായും” മറ്റുവിലയം സാഹിത്യരൂപമുണ്ടെ പരം
 പോഷസ്ഥലത്തെ മൈവശപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതെ-
 ല്ലാകകാണു് ഗ്രന്ഥകൃതന്മാരുടെയുടെ കറുന്ന് നമുക്കുപ്രദം
 അധികമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരമ്പരയുള്ള
 ജീവചരിത്രം, ഭൗമചരിത്രം, വിവിധശാസ്ത്രങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ
 വിഷയം, സമുദായവിഷയം ഇവയിൽ നാം ഇത്തരവെ കാൽ വെച്ചു

എന്തുകൊണ്ട് പാലാർ താമിറ്റാ താണിയിൽത്തന്നെ രാവിലെ തങ്ങളിൽ ഗുണമേന്മ നിർമ്മിക്കുന്നത് മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ രാജ്യം പ്രയാസമായിട്ടുള്ള കാലമായിരുന്നു. എ. സ. പട്ട് രാജ്യമേന്മയെക്കുറിച്ചു തിരിച്ചറിയണമെന്ന് വിചാരിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സാമാന്യമായിട്ടുള്ള താണിയാണെന്ന് എന്തെങ്കിലും അറിയാം.

[illegible]

ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ഒരു കണക്കെടുപ്പെന്നത് നന്നായിട്ടില്ലെന്നും ഒരു കരാർ പ്രകാരം പ്രായമില്ലാത്ത പുരുഷൻ വാതിൽക്കൽനിന്നാണ് എം.ജി.എസ് ഉപഭോഗിച്ചതെന്ന് ഒരു ഉപഭോക്താക്കൾ അറിയിച്ചത് നാം പ്രവൃത്തിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ വാതിൽക്കൽ കിട്ടിയെന്ന് ചോദിച്ചു. നോക്കേണ്ടതും അന്നുയാണ്.

[illegible]

മായിട്ടുള്ളത് ഇതു വിമിശ്രം മഹാത്മാക്കളെ ബുദ്ധിശക്തിയോട് നമുക്കടുത്തു പരിചയം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നു. ഈ പരിചയം ഉന്നതമായിട്ടു വരാൻ തരമുള്ളിട്ടു എന്നാൽ, ഇത്തരക്കാർക്കോട് ദൈവം കരുണയുണ്ട്; സംസ്കൃതാദേശം ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാലും, ആവശ്യത്തിവധികമായും, അസ്ഥാനത്തിനും കോർമുഖാഭിയാം തിരിയ്ക്കണമെന്നാണ് വാമിപ്പാൻ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലാത്തതല്ലെങ്കിലും ഗുണമം ഏഴുതന്നെ ആവശ്യംപോലെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പാൽ മേന്മയായിത്തീർക്കുന്നതാണ് അറുന്നൂറു കോടിയും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് മാത്രമേ അതിൽ പ്രതിഫലിയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ തെളിഞ്ഞുകാണുകയുള്ളൂ.

ന. വായന

അദ്ധ്യക്ഷൻ

ഗുണവദായനം.

“വായന ഒരു മനുഷ്യനെ ജ്ഞാനസമ്പന്നനാക്കുന്നു.”

(ലാർഡ് ബേക്കൺ)

ബുദ്ധിശക്തിയുടെ പ്രസംഗവും, പുസ്തകങ്ങൾ, വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ ഇവയുടെ സംഗ്രഹം പ്രതിഭാമയനായൊരാൾ വാഗ്ദത്തമായ ഇക്കാര്യം, യാതൊരുതരം യഥാർത്ഥവും ഉപയോഗിക്കാത്തതല്ലെങ്കിലും ഇതിൽ അധികമായി അത് വായനകൂടാതെ സാധിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും “അദ്ധ്യക്ഷയിൽ” എന്ന പേരിൽ അവകാശം ഉള്ളതാണ് തിരിയ്ക്കുന്ന എന്തും ഗുണപരമായതും ഒരു മറ്റൊരുതരം ആവശ്യമായതാണ് ഇപ്പോൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്.

നാട്ടിൽ നാനാദാശങ്ങളിലും നാമകാണുന്ന വായനശാലകൾ, പുസ്തകശാലകൾ ഇവ, ധരം ആവശ്യമുള്ള അല്ലാതാ മുഷി-
ക്കാണിയ്ക്കുന്നത്? ഇപ്രകാരം വായനയിലുള്ള ഈ അഭിരുചി
അനങ്ങളിൽ അനിമിട്ടമുതൽക്കാണ് എന്തൊരു സന്തോ-
ഷപ്രദമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് ഇതിനെ വഴിമാർഗ്ഗവണ്ണം
നയിയ്ക്കുന്നതായിരുന്നത് കാര്യമുമാകെണ്ട് ഇത് ഒരു ശ-
ലമായിരുന്നിട്ട് അത് നൂറു ൩൫൦൦ ഗുണപ്രദമായി പരി-
ണമിയ്ക്കും ചെയ്യുന്നതാണ് ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന്റെ
വ്യാപ്തിയും ശാശ്വതവും പഠി സർ ജാൻ ഫെർഡി-
നാൻ മഹാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. — “ഏതൊരുവനി-
യ്ക്കും ഒരു ഉന്നത നാമമായിരുന്നു, ആഹ്ലാസം എന്നി-
യ്ക്കും സുഖം നൽകുന്ന കാരണമുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ
അതിൽ അടങ്ങുന്ന ഏറ്റവും വലിയൊരു കാര്യം, മറ്റൊരു
മുഖത്തെയും ഒരു രക്ഷയായും ഇവയ്ക്കുന്നതായ ഒരു അ-
ഭിരുചിയുടെ പ്രാപ്തിയെ അൻ ഇട്ടു ‘യുക്ത’ എന്ന് അത്
ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലുള്ള അഭിരുചി തന്നെയാണത്രെ” ഈ
മഹദ്വക്തവിൽ സമ്പ്രദിപിട്ടുള്ള സാരമാണ് അൻ വാ-
യനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയായി അല്ല വിസ്തരിച്ചു പറയാൻ പാ-
കുന്നത് വിദ്യയുടെ സ്വാദ് അനുഭവിച്ച തുടങ്ങിയവർ
വിദ്യാസമ്പാദനത്തിനുള്ള ഒരു ഉത്തമ മാർഗ്ഗമായ വായന
ഇന്നതെന്നും, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഉപയോഗങ്ങളും ഇ-
ന്നവയെന്നും, അതിനെ ശീലിക്കേണ്ട ഉത്തമരീതികൾ എവ-
യെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശദമായ ഉത്തരം അയ്യായ
ശ്രീമാനല്ലോ ഈ മൂന്നു സഹായികളും ആവശ്യമായി അല്ലാ-
മില്ലാ പാവനമാണ് ആരംഭിയ്ക്കുന്നത് വായന എന്ന
വല്ലാത്തതെന്നു എന്താണ്? പുസ്തകങ്ങളിലും മാർഗ്ഗങ്ങളിലും
മറ്റും സംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഗ്രാമീണരും, ധർമ്മവും
അവയെപ്പറ്റി പഠിക്കേണ്ടവരും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ
മൂന്നു പ്രവൃത്തിയും ഉൾപ്പെടുന്നത് വായനയെന്നുള്ള പേ-

൩. വായനകൊണ്ടു സ്വരൂപമുള്ളവനായ മഹനായ ഗുണം പരമായ മനുഷ്യജാതിയിൽ സമരങ്ങളായുള്ള കഴുതകളിലും മലമ്പ്രദേശകളിലും നമ്മെ ഉൽകൃഷ്ടപദത്തിലെയും അത് ഉയർത്തുന്ന ഉദമപുരണത്തിന്നു അനുപാദായുള്ള മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കു ചേർന്നിട്ടുള്ളതിൽ പല വിധത്തിലും ഭേദഗതിയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ചൊഴുത്തുതാഴിട്ടിട്ടുള്ളതായിട്ടുള്ളതായാൽ പല നിമിത്തങ്ങളാൽ നമ്മുടെ മനസ്സു സഞ്ചരിക്കുന്നതായാ വരും എന്നാൽ, ഇവയിൽ നിന്നും നമുക്ക് ആശയം സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് ഏതൊരു ശ്രമത്തിലും ഉത്സാഹപരമായതും അനന്തമായതും എല്ലാവരും സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. നമുക്ക് അധ്വാനങ്ങളിലും കഴുപ്പുകളിലും മറ്റും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഉണ്ടാവുന്ന അപകടങ്ങളും ഉപദേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരമായ മാർഗ്ഗം മറ്റൊന്നായിട്ടുള്ളതു? “എന്നും സമീപിക്കുന്ന ആത്മവിശ്വാസം, മറ്റും ഉണ്ടാവുന്ന മനുഷ്യാനുപമകൾ മാത്രം ഉത്തമ സാധനമായി വേർതിരിക്കുന്നു. എന്ന് ഒരു മഹാൻ അഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടുള്ളതായിട്ടുണ്ടു് എത്രയും ശരിയാണ്. മാർഗ്ഗം മറ്റൊരു ഒരു നൂറു-നൂറു ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “പ്രസക്തങ്ങളോട് നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനബന്ധം എത്രയും അപരിചിതമാണ്. അവ പ്രസന്നതയിൽ ആശ്വാസങ്ങൾക്കുള്ള, മോശത്തിൽ പരിചരിക്കുന്നതും, എങ്കിലും സമാധാനമാകുന്നു; അവ പുതിയ ഒരു തെന്തിന്റെ മുമ്പും കോണുകളിലും പഴയ സ്നേഹിതന്മാരാണ്; അവ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളാകുന്നു.”

൪. ഗുണപരമായതും നമുക്ക് അനശ്വരമായ സുഖം നൽകുന്ന. ലോകത്തിൽ മറ്റു വിധേയ നമുക്ക് ഉണ്ടാവുന്ന സുഖം പ്രാപ്തം ക്ഷണികങ്ങളും ഏകദേശ മിനതായാ

ക്രിസ്തവയും ആകുന്നു. മിഖപ്പോഴം ഇവയ്ക്കുപോലെയെങ്കിലും പരമാ-
പര്യവേഷി വേദവ്യാഖ്യാനം, എന്നാൽ, ഗ്രന്ഥപാരായണ-
ത്തിൽനിന്നും നമുക്കുവേണ്ടുന്ന സന്തോഷമാകാ സാധ്യമാകാ നിന്മ-
ലങ്ങളും അന്യന് അപമാനിയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും വിരക്തി
വരാത്തതും ആകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സുഖം മേലകത്തിൽ
അപൂർവ്വമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത് അതിനാൽ ദൈവമ-
നുകൂലമായ മറ്റു സുഖങ്ങളെ നാം നിവൃത്തിയുള്ളതെന്നോ
വർത്തിയ്ക്കയും, അവനാകം ലഭിയ്ക്കുവോഴിക്കയ്ക്കുമെങ്കിലും ഭോ-
സുഖപ്രദമായ മാറ്റത്തെ അവലംബിയ്ക്കയും വേണ്ടുന്നതാണ്.
എല്ലാവിധ പുസ്തകങ്ങളും തെറ്റോല സുഖം തരുന്നവനായി-
കിയ്ക്കുകയും പഠനമേന്മയില്ലാത്തവർക്കും എന്താൽപ്പരം വിഷ-
യത്തിൽ കൂടുതൽ ദുഃഖമെന്നല്ലാതെ മറ്റാർക്കും തരമില്ലാ-
കാത്തതാകാതികളായിരിക്കയും ഇതി വിഷയത്തിൽ മുറുപ്പ്
നില്ക്കുന്നത് ഓരോ വിധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പാരായണമാകാൻ
എന്തുമായും സന്തോഷം ലഭിയ്ക്കുന്ന എന്തുമായും ഓരോ
തരമെ അഭിരുചി. മറ്റൊരുതരം മതപരമായ ആത്മനി-
ഷ്ഠിയ്ക്കുന്നതായാൽ ഇങ്ങനെയൊന്നിച്ച് വെറും ചുവന്നതായ്
പ്രയാസമാണ് ഇത് അനുഭവമാകാമെന്നു അറിയാതെ
താകുന്നു.

൪. ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാവുന്ന
വേദാന്തഗ്രന്ഥം, അത് നമുക്കു സഹജമേതും ഉപാധം,
ആശാസം, ഇതുകൂടിയും നന്നുനന്നായുള്ള സഹജങ്ങളും
മറ്റും സുഖമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതല്ലാത്തതാണ് ഓരോ സ-
മുദായത്തിൽ ഇവ നമുക്ക് എത്രയോ വിശദമായി തന്നെയാക്കി
ബോധിയ്ക്കുന്നു. മറ്റു വിധഗ്രന്ഥങ്ങളെ ദൈവങ്ങളെ ശിശുവി-
യ്ക്കുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വശമെന്നും, അ വക സ-
ഹജങ്ങളുടെയോ അവയിൽ അന്തർവിചിന്തിയ്ക്കുന്ന സാക്ഷ-
മങ്ങളായ സഹജങ്ങളുടെയോ സ്വരണ എത്രമാത്രം നമുക്കുപ-

കുറിയുണ്ടെന്നു എന്ത പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. ൨൧ മഹാ-
 ന്താനം അസംബീനമായ ഭൂലോലസ്ഥിതിയിൽ ഇന്ദ്രപാദമായെന്നും
 അപലംബിച്ച് ആശ്വാസം തേടിയതായി അനേകം ദ്രുതാ-
 ന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള സാധാരണക്കാരെ സ്വർഗ്ഗാഭി-
 ണ്ണത്തിൽ തന്നെയും നന്നുപോലെ മഹാത്മാക്കളെ കൃതകൃതിയിൽ
 ശോഭിതമാനങ്ങളായിരിക്കണമെന്ന് ഇപ്രകാരമുള്ള പാ-
 രത്യാശ്വാസം അപരന മണ്ഡലത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചുവെക്കുന്നത്
 പ്രത്യേക പ്രശ്നമാകുന്നു. സന്ദർശനമനുഭവമായ ഒരു
 കാര്യമാണ് ഇതും ഉദ്യോഗമായ ഒരു ധനം എന്നാണു-
 മുള്ളത്. ഇത്രയും വിശദമായി മനസ്സിലാക്കണം. ഇവ
 ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ നമ്മെ സഹായിച്ചുവെന്ന് അനേക-
 വസിദ്ധന്മാർക്കു അറിവാൻ തരമുള്ളു. അതിനാൽ ഇന്ദ്ര-
 പാദായനം തൊഴുതാൻ പൊതുവായിട്ടുള്ള പ്രാപ്തിയും പ്ര-
 ത്യാപ്തിയും എന്താണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു.

൩. വായനയുടെ മഹത്തമ സൽഫലം അത് ന-
 മ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള വികാരങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, നന്മ
 സൽസാദാവികളും യോഗ്യന്മാരുമായിത്തീർന്നു വെച്ചു
 വന്നു ചേരുന്ന ദുഷ്ടതകളും ഉപദേശങ്ങളോടൊന്നിച്ച് പ്രേ-
 മങ്ങളാണെന്ന് പറയണമെന്നുള്ളതു. ദേശമതികളും ജീവ-
 ചരിത്രങ്ങളും നമുക്ക് അനേകം ഉത്തമദ്രുതാനന്തരം നവ്യ-
 നാണ്. മഹാത്മാക്കൾ യോഗ്യന്മാരുമായിത്തീർന്നു കളുടെ ചേ-
 ചരിത്രം നാം സമഗ്രമായി പഠിക്കുന്നതായിത്തീർന്നാൽ അവരുടെ
 ഗുണങ്ങളിൽ ചിലവയെന്നിവ നമുക്ക് പഠിക്കുന്നതിനില്ലാത്ത
 നിവൃത്തിയില്ല. “ചരിത്രം എന്തെന്ന് ദ്രുതാനന്തരപരന
 ഉപദേശം നവ്യന ഒരു തത്ത്വശാസ്ത്രം തന്നെയാണ്” എ-
 ന്ത് ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രദാനം,
 നേപ്രാപ്തപരങ്ങളും, വാക്യസ്ഥിതി, മനുഷ്യാനുഭവം, പരമാ-
 കാരുണ്യം, സ്വദേശാഭിമാനം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെ

ഇങ്ങനെയുള്ള തൊഴിലുകൾ ചെയ്ത് തൊഴിലും ക്ഷീണമൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഏതൊക്കെ ലാവുവായിട്ടുള്ള ഇനം പരമാർത്ഥം ആശ്വാസമുണ്ടാകുകയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ക്ഷീണി-
വിട്ടുള്ള അവസ്ഥകൾക്ക് ഇത് ഉപവിധം വിശുദ്ധമാകുന്നു. ബഹുവിധമുള്ള മാനസാന്തരം തന്നെയും സുഖപ്രദമായി
സ്നേഹിക്കുന്നു. വിവിധതരം എല്ലാത്തരം സന്തോഷത്തെ
ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നീ വരുന്നതുകൊണ്ടും മനോഹരമായ ഒരു പരമാർത്ഥം. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സലതികളെയും, അതു രാജ്യങ്ങളിലും എല്ലാകരും സമുദായ സ്ഥിതി, ആനന്ദനിർമ്മാണങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസരീതി, വ്യവസായം, മതപരമായവയെയും കുറിച്ച് നമുക്ക് ആവശ്യങ്ങളും കാര്യം മി-
ശ്രിതമായ പരിഷ്കരണ സമൂഹം ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ജ്ഞാനസന്ദർഭത്തിൽ വെളിച്ചമുള്ളതും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ പരമാർത്ഥം നമുക്ക് നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല ഇനങ്ങളും ഞാൻ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇനിയും അനേക ഇനങ്ങൾ നന്നായിട്ട് ഇവയെല്ലാം വെളിച്ചം കാണുന്നത് താഴെ പറയും പരമാർത്ഥം ബുദ്ധിമുട്ടാകുന്നതാണ് മറ്റും എ-
ന്നും ഉത്തമമായ ഒരു കാര്യമാണ് വായനയെന്ന് ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് ഇതിൽ അറുപതു പറയാനുള്ളത് പരമാർത്ഥം ശ്രദ്ധയോടെ നിങ്ങളെ പ്രവർത്തനം ഈ വിഷയത്തിൽ ഒന്നാമതായ എനിക്ക് പരമാർത്ഥം ഇന്നുപോലെയെന്നുകൊണ്ട് വല്ല പ്രയാണവും സിദ്ധിക്കുന്നതിൽ അത് നിയമമോ രീതിയോ അനുസരിച്ച് വേണ്ടതാണെന്നാണ് ദൈവസംപ്രദി ഒരു ക്ഷമയോ പരമാർത്ഥമായി നീക്കം വെക്കുന്നതാവശ്യമാണ് ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരുതരം അത് തെറ്റിപ്പരിശോധനയ്ക്ക് സുവിശ്വസിക്കുകയും തോന്നാൻ വായിക്കുക എന്നവസ്ഥയ്ക്ക് അതുകൊണ്ട്

വളിയ പലമൊന്നും സിദ്ധിയ്ക്കുന്ന തരമില്ല. ഒന്നാമതായി പറയാനുള്ളത് വായന പ്രയോജനമായിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. റാടിച്ചുള്ളതോ ഉപരിപ്പുവരോ ആയ വായന സമയം കളയാൻ കാര്യം ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. മനസ്സിനെ വായിയ്ക്കുന്നതേ മനസ്സിൽ ഇരിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് നാം കാണുന്നു. അത് ഗ്രന്ഥശാലകളിലെയും ധാരണാശാലകളിലേയ്ക്കുവേണ്ടതുപോലും ചോദ്യവും വ്യാഖ്യാനവും "വളരെ വായിയ്ക്കേണ്ട, വഴിയെ വായിയ്ക്കുകയാണ്" നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യമായി നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. മനസ്സിൽ, ഒരു നിമിഷവും കൂടാതെ സമ്പത്തികളെ അമ്മിടയെടുക്കുന്നതും ഉദാഹരണത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം കൂടാതെ മിക്കവാറും ചെറു തുണയും ഒന്നുപോലെയാണ്. മറ്റേവർ പ. രാജയ്ക്ക് ശരിയായ എന്നുപോലെ ആദ്യം പറഞ്ഞത് നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും ഭയപ്പെടുന്നു. "അധികവും അധികം വായിയ്ക്കേണ്ടത്" ഇവിടെ വലിയൊരു കാര്യമാണ്. വായന അവസരം അറിയാതെ അനൗചിതമായിട്ടുണ്ടാകാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർ, ശാസ്ത്രം, മതം, ചരിത്രം, ഭൗതികം, മറ്റും. നോവൽ, നാടകം, ലാലുക്കൾ എഴുതിയത് ഇവയും അധികം വായിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിൽ സന്തോഷവും അറിവും കണ്ടുകൂടി എങ്കിലും വലിയൊരു കാര്യമാണ്. വായിയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതും അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷെ സ്കൂളുകളിൽ പലപ്പോഴും അതിപ്രാഥമികം അത്യാവശ്യമായി സൂചിപ്പിച്ചും, യുദ്ധം, അന്തർദ്വേഷം, സംരംഭങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചും, അനൗചിതങ്ങൾ വിട്ടുകളഞ്ഞും ഇരിക്കും. ഇവയെക്കൂടും വായനക്കാർക്ക് സ്വയം ആലോചനകൊണ്ട് നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, എല്ലാത്തരം പുസ്തകങ്ങളും ഇപ്രകാരം പെരുമാറുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടാകരുത്. പലപ്പോഴും പറയുന്നതുപോലെ "ചില പുസ്തകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപരവും, ചിലതിനെ വിട്ടുപോകയും, അതും ചിലവയെ ചെലവഴിക്കുകയും" ഉള്ളിലാക്കി ശരിയായ ശാലയിൽനിന്നും

വെശ്യങ്ങളുമാണ്” എന്നാൽ, പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു പോലെ ഉണക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും പലരും മണിയുമായിട്ടാണ് കാണുന്നത് അധികം പത്താലയവും വരണക്കാം. അതുകൊണ്ട് പ്രാദേശികമായി ഇരിക്കുന്നവർ ഈ വിഷയത്തിൽ പലരും കരുതലോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് പുസ്തകങ്ങൾ അപരകം നാമകീയ അനുസരിച്ച് സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചതും ഭേദിച്ചിട്ടുള്ളതായ ചെലുത്തുന്നതാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ, എമർസൺ എന്ന കഥാകൃത്ത് മൂന്നുപേർക്കു കൂടും നന്നായിട്ടുള്ളതാണ് നിസ്സാരമായ പഠനം. അവയെ താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

൧. ഒരു വയസ്സ് പ്രായം തികയാത്ത പുസ്തകം ഒരിക്കലും വായിക്കരുത്

൨. സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഒരിക്കലും വായിക്കരുത്

൩. തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത യാതൊരു പുസ്തകവും വായിക്കരുത്

ഈ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നതായാൽ വലിയൊരു മിസ്റ്റ പുസ്തകങ്ങളും നമ്മുടെ വായനയുടെ വ്യാപ്തിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ ഇടയുണ്ട്. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്ന പുസ്തകം വായനയ്ക്ക് യോഗ്യതയുള്ളതല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. വല്ല സന്താനം ഉപരിയായി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഇവയ്ക്ക് അല്പംകൂടി അധ്വാനം കൈകാര്യം ഉണ്ടാവാനിയ്യുണ്ട്. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒന്നും ഇല്ലെന്നതന്നെ തീർച്ചയാക്കാം. ഈ വക പുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥിതി സൈനിൽ എന്ന കവി യേശുവത്തെ പറ്റിപ്പറഞ്ഞിരുന്ന കവി നിത്യപുററി അലക്സാണ്ടർ പോപ്പ് പറയുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് അതിന്റെ തർക്കം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“സാധകാലമെന്നത്തരം സകലം രീതിതരം മനോവി-
താ
വാർഷികാദി വാക്കുകളാൽനിന്നും കൂടിക്കിടന്നുവരും”

ഇതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കവിത രചനകൾ മാത്രം നിലനിൽക്കത്തക്കതായിത്തീരുന്നതാണ് ചോദ്യം എന്ന സമ-
സ കവി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സുപ്രസിദ്ധമായ ചെ-
ന്നുകുടുംബം എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നെ അവ പ്രാദേശിക
നഗ്ന വിഭാഗമായതും മഹാമാന്ദ്യവും സാമൂഹിക പ്രശ്ന-
മുഖമുണ്ടെന്നത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകളും
ജ്ഞാപ്തനായുടെ ത്രിപിടകരണ പദങ്ങളും അത് ഉത്ത-
മങ്ങളായുള്ളവ തന്നെയായിട്ടുള്ളതാണ്. ചെങ്കുത്തം വായ്ക്കു
കൊണ്ട് ഫലമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞല്ലോ. എന്താൽ
മീതെ പുസ്തകങ്ങളിലാണ് ഒരാൾക്കിഷ്ടം എന്നാൽ നാത്
വായനകളുള്ള എന്ന് അതോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നതായി വ-
ചനാത്മകമായത് ആദ്യത്തെ രണ്ടുപദങ്ങൾ പ്രകാരം
തിരഞ്ഞെടുക്കലിൽ തെറ്റിപ്പോകാത്തതാണ്. എന്നാൽ
നീളമുള്ളതും മഹാമാന്ദ്യം മഹാമാന്ദ്യം കൂടി പറഞ്ഞു
കൊള്ളട്ടെ. അത്, “നാം പുസ്തകം തുറക്കുമ്പോൾ ഉപക-
രണങ്ങൾ കൂടുതൽ ചന്ദ്രക്കലാകൂടി വേണം പുസ്തകം അ-
ട്ടുവാൻ” എന്നാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമായതില്ല.
നാനിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാൻ തുടങ്ങുന്നില്ല.
തും ഉപന്യാസം വായനക്കാരുടെ മുമ്പെ കൂടിയിട്ടില്ലാത്ത
പരിചിട്ടുള്ള കഴിഞ്ഞു എന്ന് എന്തില്ല. തോന്നുന്നതിനാൽ
ഇനി അധികം നീട്ടണമെന്ന് വിചാരിച്ചുനില്ക്കുന്നു. വായന
ക്കാർ മേൽ പറഞ്ഞതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, പ്രയോജനങ്ങളും,
ഉപദേശങ്ങളും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥപാരായണം
ശരിയായി നടത്തുന്നതായാൽ അപ്പർ അധഃരണ തരമൊന്ന
സമ്പന്നന്മാരും ഉൽകൃഷ്ടചിന്തയുള്ളവരും ആയ നിലമെ-
ത്തുള്ളതാണ് തങ്ങളുടെ സഹായവും ഇല്ല.

၄. အာဇာနည်ကျကျကလေး။

“ഗുഹ്യഗുഹ്യത്തിൽ ദൃശ്യമുണ്ട്” എന്നുള്ളത് വിദ്യാഭ്യാസ
പ്രക്രിയയിലെ ഒരു സുഗുഹ്യമായ അനുഭവമാകുന്നു. ശരീര
ത്തിന്റെ ഭാരം അപരവസ്തികളിലും ശരീരായുധങ്ങളും വ്യാ-
ധാർമ്മികമാണ്. അതിനാൽ “മുഖ്യം” അവയെ ഉപയോഗിക്കുന്ന
ശക്തി ക്ഷയിക്കുന്നത് ഭാരം ശരീരമാധ്യസ്ഥത്തിന്റെയും
“മുഖ്യം” സഹജമായ അനുഭവം അനുഭവപരമാ-
ണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യം, മുഖ്യം-
ശരീരം അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഭവം
വ്യാധാർമ്മികമാണ്. അതിനാൽ “മുഖ്യം” ശരീരം
ശരീരമാധ്യസ്ഥമായി കറിയുന്നതും ചെയ്യുന്നതും ശരീരം
ശരീരം ഒരു ഉപയോഗ അനുഭവം അനുഭവം തമ്മി-
ലുള്ള അനുഭവമാണ്. അതിനാൽ “മുഖ്യം” കേടായ അനുഭവം
അതിനാൽ ഇതിനുള്ള ഗുഹ്യം നിമിത്തമാണ്. അതിനാൽ
വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട
താണ്. മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും വളർച്ച ഒരു
പോലെയാണ്. മനസ്സ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും മനസ്സ് ഉപയോഗ
വികാസിക്കേണ്ടതും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുന്നത് കാലാനുസൃതമായി
അതിനാൽ കേടായ അനുഭവം “ശരീരമാധ്യസ്ഥ വികാസം
യന്തം” എന്നുള്ള മനോധർമ്മത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നാം ഏല്പാ-
ർച്ചയും കാണിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കരുതലുകളിൽ
ശരീരമായി ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പായി വേണ്ട ഉപകരണം
ശരീരമാധ്യസ്ഥം; നമ്മുടെ കരുതലിന്റെ ശരീരമാധ്യസ്ഥ
നിമിത്തം നമ്മുടെ പ്രായോഗിക വ്യാധാർത്ഥ്യത്തിൽ വളരെ അനുഭവ
യും വൈകാരികമായ ഉത്തരവിനെയും “അനുഭവം” നാം
ഇതിൽ സാമാന്യമായിരിക്കും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.
വിദ്യാർത്ഥികൾ പകൽ മുഴുവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇരിക്കും

[illegible]

നാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടും വ്യാ-
 യാമം ഒരു നവപ്രധാനമായ കാഴ്ചയാണെന്ന് ദൃഢമാകുന്നു.
 ഹൃദയോഗ്ദം കേന്ദ്രമായ ഒരു വലിയ അന്തഃഗാമിയാണ് അതി-
 നെ കമ്മിറ്റിയുടേതും അതുപോലെതന്നെ ഒരു വലിയ ചു-
 മനലയാണ്. ബാലന്മാർക്കും യുവാക്കൾക്കും ശരീരം വളരെ
 കൊണ്ട് വിശ്വസനമല്ല. അവർ ഈ വളമുള്ള അടയുണ-
 നായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടെ
 നാം പലപ്പോഴും വ്യായാമം യഥാക്രമം ചെയ്യേണ്ടതായും
 ഇരിയ്ക്കുന്ന പ്രകൃതിതന്നെ ഇതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ
 കൈവന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ബാലന്മാർ പ്രായേണ കളി സ്വ-
 ഭാവമുള്ളവരായിത്തന്നെ ഇരിയ്ക്കുന്നു. ഇത് ശരീരപ്രയത്നം
 വേണ്ടി പ്രകൃതി ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്ന മുൻകരുതലാണ്. വിദ്യാലയ
 ത്തിൽ കമ്മിറ്റിയാൽ, നാം പലപ്പോഴും അവരുടെ ഒരു ശീല
 നെ പല കൂട്ടമായി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ബാലന്മാർ ശരീരം
 അവന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാണ്. അത്രയ്ക്കു വ-
 ള്കുന്നതിന്റെ ഉൽഗതയ്ക്കുള്ള ഉദ്യമത്തിൽ ഒന്നാമതായി
 ആവശ്യമുള്ളത് ശരീരത്തിന്റെ ദൃഢീകരണമാണ്. നല്ല
 ശരീരം ഉണ്ടാകിയിയ്ക്കുന്നത് ആദ്ധ്യക്ഷനിയ്ക്കും സഭാവ-
 സ്വഭാവത്തിനും ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സംഗതിയാണ്.
 വളരെ നേരം ഇടവിക്കാതെയുള്ള മനോഹൃദയാലോചന നിമിത്തം
 ഉണ്ടാകാവുന്ന കലീണത്തിന് വ്യായാമം ഒരു വിശുദ്ധംഗമാണ്.
 നമ്മുടെ തടവുകാളെ ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഭാഗങ്ങളിലും
 വ്യാപിതയ്ക്കുന്നതിനും ഒരു കിരീടം മാത്രം കെട്ടി നിൽക്കാതിരി-
 യ്ക്കുന്നതിനും വ്യായാമം സഹായകയ്ക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും
 ശാരീരികവർത്തികൾക്കും വേണ്ടിയുപയോഗ്യമായ പ്രവൃത്തിയ്ക്കുവാനിനും
 സൗകര്യമുണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. മാനിന് (നെഞ്ചിന്), വകുപ്പിനും
 കണ്ഠം ഇതുകൊണ്ടെ ബാലന്മാരിൽ അഞ്ച് പലവിധവ്യായാമം
 ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്ന സഹന ശക്തിയും കായകാലോചനയ്ക്കാണ്
 സിദ്ധിയ്ക്കുന്നു. ആദ്ധ്യക്ഷനിയുടെ പൊതിരിയ്ക്കുന്നതെന്നും

[illegible]

“സംഗ്രഹമാണ് ഓഷധിമാള”

എന്നുള്ള തീരുമാനം ഇപ്പോഴും നാം കാത്തിരുന്നു. ഒന്നാമത് അറിയാത്തതും പൂർണ്ണമായും മനോഹരമായതും കഴിഞ്ഞു. നാം പൂർണ്ണമായും അറിയാത്തതും പൂർണ്ണമായും മനോഹരമായതും കഴിഞ്ഞു. നാം പൂർണ്ണമായും അറിയാത്തതും പൂർണ്ണമായും മനോഹരമായതും കഴിഞ്ഞു.

രത്തിനാകട്ടെ ബുദ്ധിയുടേതല്ല സൈദ്ധാന്ത സാക്ഷാത്കാരവും നല്ലന്നിട്ടെന്നാണു് പൗരസ്ത്യജ്ഞാതൃ ഇവ രണ്ടുമാണു് ശക്തിയായുള്ള വളവും അത്യാവശ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ ഇവ്യാഴംകൊണ്ടു് വിപ്ലവാദികൾ കട്ടികളെ മെമ്മരിനി യന്ത്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കാൻ വളരെ ഉതകുന്നവയാണെന്നാണു് പലരുംഭയം അഭിപ്രായം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇതാണെന്നു് ഏതാ സംശയിക്കുന്നില്ലെന്നിരിക്കിലും, അല്പാപകന്മാർക്കും അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആവശ്യം അധികം ഉണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല.

3. മനഃശുദ്ധീവിതം.

(ചില വിചിന്തകർക്കു്)

“മനഃശുദ്ധീവിതം” എന്ന തലവാചകം കണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റി പണ്ഡിതന്മാരും നമുക്കിപ്പോൾ സമ്പാദിച്ചുകൂടാമെന്നു് വായനക്കാരിൽ വല്ലവരും ചിട്ടപ്പെടാകരുതെന്നാണു് ഏതെങ്കിലും ആദ്യചിന്ത അഭിപ്രായം. യോഗാപഥം മുതലും മനഃശുദ്ധിയെ ബോധശക്തിയെ സാമാന്യത്തിലധികം ക്ലേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഇന്നവരെയും ഒരു കൃഷ്ണകരമായ സ്വരൂപമെന്നും ആദരംതന്നെ സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, ലോകാലസാന്നിദ്ധ്യം ത്രമിച്ചാലും അതു് സാധിച്ചാൽ ഏകപ്പെട്ടില്ലാത്തതും, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, യോഗികളും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഒരുപോലെ പഠിച്ച പണി മുഴുവൻ നോക്കിട്ടും പിടികിട്ടാതിരിക്കുന്നതും, ദർശനങ്ങളും ഹൈന്ദവങ്ങളുമായ അനേകം സംഗതികൾ അടങ്ങിപ്പുള്ളിത്തോന്നുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും ജ്ഞാനം അറുപത്തനായ പണ്ഡിതന്മാർ ലഭിക്കാമെന്നു് നിങ്ങളിൽ വല്ലവരും കരുതുന്നു

ബെങ്കിൽ, അത് ഒരു “വല്ലാത്ത മോഹം” മാത്രമായിരുന്നു. മെൻ പഠവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്നാൽ ലോകത്തിൽ നമുക്കുണ്ടെന്നതായ വസ്തു വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉപകരണമാണെന്നും തീർച്ചയായിപ്പോന്നു. പക്ഷേ, ഇതുപോലെ നാം തുടർത്താതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുവും വേറെ വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ് നാം “മനുഷ്യരും” ഒന്നെന്നുള്ള വിചാരംകൂടി നമ്മിൽ അധികം ചേർക്കു ഉണ്ടാകും എന്നുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വാസ്തവത്തെ നമുക്ക് ഇഷ്ടമാകാത്ത വിധത്തൽ ഇത് ത്വികം നമ്മെ ഓരോപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന് ലോകത്തിൽ പല ശക്തികളും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ഇതു പർഗ്വാഹ്യ

മായ വിഷയത്തോട് മറിയാൻ പറ്റാത്തതാണെന്നും ചോദിക്കുന്ന ആളെ അതിന്റെ ഒരു സമുപാസനം ഉണ്ടു

മനുഷ്യരിൽ “ജിജ്ഞാസ” എന്ന മഹത്തരമായ ഒരു വസ്തു സഭാ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ശക്തി മനുഷ്യനായാണെന്ന് നല്ലതെ എപ്പോഴും മറക്കരുത്. “സഭാ” വിളിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഇതിനെ അടങ്ങുന്നത് അത്ര സൂക്ഷമല്ല. അത് വാസ്തവമായിരുന്നതായ ഒരു വസ്തുവെങ്കിൽ അതിനെ എത്രത്തോളം അറിവാൻ കഴിയുമെന്ന് തോതിച്ചെന്നാൽ അത് മനസ്സിൽ വലുതായ ഒരു അസംബന്ധം നേരുന്നതാണ്. “സഭാം” എന്ന് പറയുന്നതുകൊണ്ട് “സഭാ” ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ പലമാണ് അങ്ങനെയെന്നതും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും എന്നുവേണ്ട, എല്ലാ പരിഷ്കാരത്തിനും നിലനിൽക്കുന്നതായിരിക്കുന്നത് ജിജ്ഞാസയെന്നതാണ്. അത് ശക്തിയുടെ പ്രകാശം നിമിത്തമാണ്. അത് വാസ്തവത്തെ എടുത്ത് മഹത്തരമായ മുമ്പിൽ ഇടണമെന്ന് എനിയും തോന്നിയത് വിഷയം എത്രതന്നെ പരപരമായിത്തന്നെ മനുഷ്യവർഗ്ഗം അതിനെ നോക്കിപ്പോ ചുരുങ്ങിയൊന്നാക്കാതെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന കഴി.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഭാവനയായ കൈർപ്പം ഇല്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നതും ഒരു അനൗചിതമായ സംഭവമായ "മനുഷ്യജീവിതം അവയുടെ വേണ്ടതിനാലും ദൈവമായിത്തീരുന്നു" എന്ന് മറ്റൊരു മറ്റൊരു അർത്ഥപ്രയോജനപരമായ ഈ വാചകങ്ങൾ അല്ലെന്ന് "നോക്കൂ"യെന്ന തോന്നുകയാണുണ്ടായത്. ഉദാഹരണം ഈ ആൾ, ജീവിതം ഒരു വലിയ മോശനാണ് തോന്നിക്കാത്തതും വ്യത്യസ്തമായ കിടപ്പ് വരുന്ന ഒരു പ്രാവിന്റെയും. ഈ ആൾ ജീവിത വെട്ടുകൾക്കു നാനിതം കഷ്ടം, അകത്തേയ്ക്ക് മറയ്ക്കുകയും കൊള്ളാമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഈ മനുഷ്യനാണെന്നു തോന്നുന്നു. വെട്ടുകൾക്കു മേൽ അം മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എന്തെങ്കിലും കൈർപ്പം തോന്നിക്കാത്തതും കണക്കാക്കുന്നത്, തമ്മിൽ മനോഹരമായ മാനുഷികത കൊണ്ടാണെന്നു വന്നു. ഇതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യജീവിതം യഥാർത്ഥമായി എന്തെങ്കിലും ദൈവമായിത്തീർന്നു തീർന്നു തീർന്നു. "നിത്യതയെ" അർത്ഥപ്പെടുത്തി, പക്ഷെ, എന്തെങ്കിലും പരമാർത്ഥതയ്ക്കും എണ്ണാത്ത, ഒരു എന്തെങ്കിലും നിയമപരമായ, വലിയ പരമാർത്ഥത നൽകുന്നതല്ല. നമ്മുടെ അധീനതയ്ക്കു വേണ്ടി നിൽക്കുന്ന കാലത്തെ യഥാവിധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ചർച്ചയ്ക്കു തീർന്നു ജീവിതം നിയമം മെന്ന് നാം ഉള്ളിടത്തുണ്ടായിരുന്നോ? നാം അറിയുന്നതായാ കൊള്ളുന്നതായാ മറ്റൊരു കൈർപ്പം മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. അത് ജീവനായവരെ അധിനിവേശം ചെയ്യുന്നതായിത്തീർന്നു. തന്റെയും. എത്രതന്നെ നിയമം നമ്മുടെ മുമ്പാകെയാണ് തോന്നിപ്പോകുന്നത്. അവിടെ, മനുഷ്യന്റെ സ്വാധീനത്തോടു എണ്ണാത്ത, അതിനെ സ്വാധീനത്തിലാക്കുവാൻ നാം ഒരു നിയമപരമായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടാൽ, നാം നമ്മുടെ ശക്തിയോടുകൂടി, അവിടെയെല്ലാം നമ്മുടെ ശക്തിയോടു കൂടി വീണ്ടുകൊണ്ട് ഹൃദയം പായണമെന്നുള്ളതും. മനുഷ്യ

വിരുത്തിൽ ഇത്ര ദൈർഘ്യം ദാനമെന്നാൽ രീതിയാടി വച്ചിട്ടു താമസിക്കാനില്ല. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ആത്മാവിന്റെ “പരിപൂർണ്ണതപ്രാപ്തി”യാണെന്നാണ് മഹാത്മാക്കു അറിയാം. ആത്മാവിന് പരിപൂർണ്ണത സിദ്ധിയ്ക്കുന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ ദൈർഘ്യംകൊണ്ടല്ല, ഉണർച്ചയോടും തുഷ്ടാന്തോടും കൂട്ടുള്ള സൽപ്രവൃത്തികൊണ്ടാണ്. “നാം കാലത്തിലല്ല ജീവിയ്ക്കുന്നത് പ്രവൃത്തിയിലാണ്” എന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കെന്നതാണ്. കാലത്തെ അളക്കുന്നത്, സംവത്സരങ്ങൾ കൊണ്ടല്ല, ഹൃദയത്തിന്റെ തുടർച്ച കൊണ്ടാണെന്ന്, അദ്ദേഹം തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജീവിതം ഹൃദയമായിരിക്കും, ഭീരുവായിത്തീരട്ടെ - അതിനെ നാം അത്ര വകവെക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിലുള്ള കാലശേഷങ്ങളുടെ മേൽ, നഷ്ടപ്പെടുന്നതായാ ദൈവമണിക്കടി അപരമ പോകാൻ താൽപര്യപ്പെടുന്നവനായാ നാം പറ്റിയെന്നതിന്റെ അനുകൂലമായ ഫലം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നത് വിശ്വസിയ്ക്കാം.

മനുഷ്യജീവിതം ഒരു “അതുർ വിപ്പാത്ത സപ്ത”മാണെന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ, ഒരു “മരിയ്ക്കുന്ന നിഴൽ” എന്നും മറ്റൊരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “സമ്പ്രതി സ്വപ്നസദൃശ്” എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതുകൊണ്ട് മനുഷ്യജീവിതം തെളിയിക്കുന്നതില്ലാത്ത “തോന്നൽ” മാത്രമാണെന്ന് സൂചിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ വാസ്തവമായിട്ടും സാരമായിട്ടും തോന്നുന്ന ഇല്ലെന്നും ഇതിൽ പ്രതപത്തി രാവിതയ്ക്കുന്നത് കേവലം അപരമ കൊണ്ടാണെന്നാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടരുടെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം എന്തിന് സ്ഥാനത്തിന്മേലാണെന്ന് സ്ഥാപിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ആദ്യമായിട്ടു ഞ്ഞാണെന്ന് ഞാൻ മനുഷ്യജീവിതത്തെ അറിയുന്നവനായല്ലെന്നാക്കിയിൽ നാം സാമാന്യമായിക്കണ്ടുപോകുന്നതാണ്.

അല്ലെങ്കിൽ നിസ്സാരങ്ങളായിത്തീർന്നു കണ്ടത് എന്നാൽ, ജീവിതം “ഒരു കഠിനമായ വാസ്തവമാണെന്ന്” വേറൊരു കഥാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രായമേറിയവരായിത്തീർന്നു കാരണം രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും പരിശോധന സ്ഥാനത്തിന്റേതായാ, മിതീയുടേയോ വ്യത്യാസം കൊണ്ട് വന്നിട്ടുള്ളതായിത്തീർന്നു. പരിശോധകന്മാരുടെ ബുദ്ധിയുടെ തുല്യമായ സ്ഥിതികൊണ്ടും ഇങ്ങനെ വരാം. ജീവിതം എന്നു വെച്ചാൽ വിചാരം വാക്ക് പ്രവൃത്തി എന്നിവയുടെ ഇടവിടാതെയുള്ള വ്യാപാരങ്ങളാണെന്നും ഒഴിപ്രായം ഉണ്ട് ഇവ അന്യഥാത്മങ്ങളാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്ന പക്ഷം ജീവിതവും അപ്രകാരമുണ്ടെന്നാണ് വിചാരിയ്ക്കും. എന്നാൽ, ഇതിനെ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുമ്പോൾ “ആത്മാവെ”ന്ന ഒരു സാക്ഷാദരം കൂടി കാണുന്നുണ്ടെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

“അന്യവരെ ഇവയെക്കുറിച്ചുതോന്നുകൾ ശരീരങ്ങൾ അനാശിനോ പ്രായമു” എന്ന് ഗീതയ്ക്ക് കാണുന്നു.

ഇപ്രകാരമായെന്നാൽ ഇരുന്ന് ഭാരമൊത്തവർക്ക് ഉപമം കല്പിതമാണ് പാടില്ലല്ലോ. ജീവിതം സപര്യമായ, നിശ്ചയമായതായ ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് അതിന്റെ ഗൗരവപരമായ ചുരുക്കത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനുള്ള ഓരോപാദേശം, അവയെ വഴിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മടിയോ കൊണ്ടാണെന്ന് അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു. ജീവിതം മായയാണെങ്കിൽ നമുക്കൊന്നും മെഴുതില്ലല്ലോ. അതിൽ മയങ്ങിക്കിടന്നാൽ പോകെ—സ്വപ്നത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വളരുന്ന പ്രവൃത്തിയുണ്ടാണോ? ഇപ്രകാരം ആത്മജ്ഞാൽ ജീവിതം വളരെ സുഖം അനുഭവമാണ് എന്നാൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ വ്യക്തിത്വം അത് ഒരു കഠിനമായ വാസ്തവമാണെന്ന് നമുക്കൊരുമപ്പെടുത്തുന്നതായ അനേകം സാഹചര്യം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അതിൽക്കൂടി ചരിയ്ക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്.

നാന്റെ മനുഷ്യർ സ്വസ്ഥത്തെ സുഖമായിത്തന്നെ കളയുകയോ ചെയ്യുന്നത് പ്രതിമയിൽ (ജീവിതത്തിൽ) ആണ് അനുഭവിക്കേണ്ടതെന്ന് ഇദ്ദേഹം കരുതുകയും ചെയ്തു. “എന്നുള്ള മഹാപ്രഭാവത്തിന്റെ സാരം ആശ്ചര്യമായിത്തന്നെ അറിയാൻ ജീവിതം നിശ്ചയം വാസ്തവമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് “സ്വസ്ഥം” എന്ന് വെച്ചാൽ ആത്മാവിന്റെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതിയെന്ന് അർത്ഥം കുറിച്ചാൽ മതി. നമ്മുടെ ഇഹലോക ജീവിതം കൊണ്ടുവേണ്ടതായ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കാനാണ് വേണ്ടുന്നതും ജീവിതം കേവലം നിശ്ചയം മാത്രമായ അസ്ഥിരം, അത് ആത്മാവ് വെച്ചാൽ ഒരു “പ്രതിമ” മാത്രമാണ്, അതിൽ നമ്മുടെ കൈകൾക്ക് പോലും ഉള്ള വാസ്തവങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പരമമാർഗ്ഗം തന്നെ എന്താണെന്നും ആലോചിക്കണം.

“പ്രതിമയെപ്പോലെയാകാൻ പറ്റാത്തതാണ് -

പ്രഭുവോടൊന്നിച്ച് നമുക്കിവിടെ ലോകമുണ്ട്”

എന്നാണ് ഒരു കവി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാർഷികത്വം എന്ന മഹാത്മ്യം “മനുഷ്യജീവിതം കാട്ടി കലക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന തൊട്ടിയെ വേറും തിരിക്കിയിരിക്കിട്ടുള്ള പന്നികളുടെ മത്സരമാകുന്നു” എന്ന് വളരെ ഹാസ്യമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ മഹാമർദ്ദങ്ങളും കഠിനമായ നേരവും സൂക്ഷ്മമായൊരു ഗ്രാഹിപ്പിച്ചുള്ള ഇടവേളകളിൽ അതിനെ അതേ നേത്രങ്ങളാൽ വിശദമായി നയിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് കട്ടം സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു വിവരണം ചെയ്തത് എന്തെന്നാൽ, വിജ്ഞാനം, വിജ്ഞാനം, തിരിയാൻ വേണ്ടി മനുഷ്യർ തമ്മിൽ തല്ലി തല കീറുന്നതു കഴിയാൻ ഇവ തന്നെയാണ് ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനമാർഗ്ഗമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത് സാധാരണയാണ്. ഗംഭീരമായതും, സങ്കീർണ്ണമായതും

ബുദ്ധിയെ ഏറ്റവും ഉയന്ന ഒരു പനമാവിൽക്കൂടി മാത്രം ച-
 ിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവനുമായ ഇദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്രകാരം
 തോന്നിയത് ഒട്ടും അത്ഭുതമല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെ
 “അമേരിക്കയിലെ കാർലൈൽ” എന്ന് പ്രസിദ്ധി സമ്പാടി-
 ച്ചിട്ടുള്ള ഏമേർസൺ, മനുഷ്യ ജീവിതം, “മുറയിൽ ഒരു പിടി
 വെണ്ണയും കാണിച്ചുകൊണ്ട് ചത്തതിലേയ്ക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നു,
 ഒരു കഴുത്താകുന്നു”ന് വിവർച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തന്നെ
 ജീവിതത്തിന്റെ അതി നിമിത്തമായ ഉപദേശത്തിൽ സാ-
 മാന്യതയിലധികം വെറുപ്പ് തോന്നിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യ
 ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹം രണ്ടുപേരും ചൊല്ലിയിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം
 വളരെ ശരിയായിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതായെന്നു.

“അമാപ്താഭ്യുദയോദി, മരിക്കാമെന്നുപറയപ്പെടുന്ന
 തഥാകാലാമിതാഗ്രസ്തോ മോക്ഷാദീയാ നശോപേതാന ”

എന്ന് അത്ഭുതമായ രാമായണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനും ഇ-
 വമയാത് എക്കദേശം സാഗ്ഗം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

ജീവിതം നഷ്ടമാകും, സ്വസ്ഥ്യമാകും ആകുന്നുവെന്ന് പറയുന്ന
 വരും അതിലുള്ള വഷളത സുഖങ്ങൾ യഥാർത്ഥങ്ങളാണെന്നുള്ള
 ബുദ്ധിയാടുകൂടിയാണ് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതെന്നു കാണുന്നു.
 ഇവയ്ക്ക് സ്വല്പം തെറ്റിപ്പോയി എന്നു മാത്രമല്ല ഇവർ
 യഥാർത്ഥം ഒരു ഭിത്തിൽ കല്ലിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ, അത്
 അസ്ഥാനത്തിലാണ് കല്ലിരിക്കുന്നത് എന്ന ഒരു പിശകു
 യുള്ളു.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും കൊണ്ടൊ, അതിന്റെ
 അപ്രതീക്ഷിതമായ അവസാനം കൊണ്ടൊ, സുഖദുഃഖങ്ങ-
 ുടെ അസ്ഥിരത്വം കൊണ്ടൊ, അതിമൃഗങ്ങളായ നശിപ്പങ്ങ-
 ുടെ കാരണങ്ങൾ നമുക്കു ബുദ്ധിയ്ക്ക് അന്വേഷണങ്ങളായി
 കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടൊ, പ്രവൃത്തിയും പലവും തമ്മിൽ പല.
 പ്രാപ്തിയും വലിയ അകലം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടൊ, അപ്പു തമ്മിൽ

ചിലപ്പോൾ വൈപരീത്യം കാണുന്നതുകൊണ്ടോ, അത് നമുക്കിട്ടുമില്ലാത്ത പന്ഥാക്കളിലേയ്ക്ക് ചലപ്പോഴും വൃതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ, അതിനുള്ള വാസ്തവത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഭയം കൊണ്ടോ, അതിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖശോകാദികൾക്ക് പരിഹാരമാറ്റം കണ്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടോ, അത് ഓര്ത്തു സംഭവസമയം, നിഴലോ, സ്വപ്നമോ മറ്റൊരു ആകാശത്തുള്ള ഒരു സമാധാനത്തെ അനുഭവിക്കാനോ കാലപരമായേനന്നും ആയ മനുഷ്യൻ അവലംബിക്കുന്നത് ഒട്ടും ആശ്ചര്യകരമല്ല. എന്നാൽ, ഇതിന്റെ ഗൗരവമറിയിച്ച മതലക്ഷ്യം നിന്നും നമ്മെ ഒഴിയിക്കുന്നതിന് ഇക്കാരണം മതിയാകുകയില്ല. നാം അവയെ ഒഴിയിക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചാലും അവ നമ്മെ ഒഴിയിക്കുകയില്ല. നമുക്കിട്ടുമായിരിക്കട്ടെ, അല്ലാത്തതിരിക്കട്ടെ, അവ നമ്മിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന ഭാരം നാം ചുമന്നു തീരട്ടെ. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥത്തെ നോക്കുന്ന രണ്ടു ഗ്രന്ഥിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. ഒഴിഞ്ഞു മറന്നു ശുദ്ധിയെക്കൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ ലക്ഷണമാണ്.

“പാപമായിട്ടെന്നാൽ ജീവിക്കുന്നതിൽ
പോരാട്ടവാൻ നോക്കുന്നതായ ജീവിതത്തിൽ
പോരാട്ടിച്ചവഴി മണ്ടിന മാറ്റാപാൽ നാം
പോകാതെ നിന്നു മണ ശുദ്ധത കാട്ടിപ്പോണം.”

(വാങ്മൂലം)

“നമി കേവ ഭൂതാശ്ച
ത്വക്തും കർമ്മാശ്ചരണൈഃ”—എന്നും,
“പോരാട്ടം കർമ്മാശ്ചരണൈഃ”—എന്നും,
“സ്വകർമ്മാശ്ചരണൈഃ”—എന്നും,
“കർമ്മാശ്ചരണൈഃ കർമ്മാശ്ചരണൈഃ”—എന്നും

മറ്റും ഉള്ള മഹാപാപങ്ങളാകെകൊണ്ടും മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിയ്ക്ക് ഉണർച്ചയോടു കൂടിയുള്ള പ്രവൃത്തി അത്യാവശ്യമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മനുഷ്യജീവിതം “നിത്യമാകുന്ന അഗാധ” സമുദ്രത്തിന്റെ കരശ്ശാരമാകുന്നു.” എന്ന് ഒരു മഹാശാസ്ത്രജ്ഞൻ, അത് “ഒരു നിത്യവസ്തുവകളെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഇടമാണെന്ന്” മറ്റൊരു വിചാരം അടിപൊയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നോക്കുമ്പോഴും അത് അന്യഥാത്വമായ ഒന്നല്ലെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. “നിത്യത്വ”ത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ അനിത്യങ്ങളായിത്തീർന്നു നശിച്ചുപോയി.

൩. സത്യം.

“സമസ്തമഹാമലരോഗങ്ങൾക്കും സത്യംതന്നെ സമസ്തചികിത്സകൻ തന്നെ. തുടർച്ചയായ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും അതിനനുസരിച്ചുള്ള സത്യമെന്നറിയണം മനസ്സ്! സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചം.”

മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ വേണ്ടതായ സർവ്വതരം പലതും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതും, അവയിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതും “സത്യം” എന്നതന്നെയാണ്. സർവ്വപദാർത്ഥങ്ങൾ അപഗ്രഥനം ചെയ്ത നോക്കിയാൽ അതിന്റെ പ്രധാനമായ അംശം ഒരു ഗുണമാണെന്ന് കാണപ്പെടും. ലോകത്തിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ചരിത്രം സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയാലും അവർ എല്ലാവരും ഒരു ഉത്തമ ഗുണമെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുവായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ സമുദായങ്ങളായി ഏകീകരിച്ചിട്ട് വർത്തിപ്പിക്കുന്നതും സത്യമായ ഒരു “ഗുണം” തന്നെയാണ്. “സത്യംനാസ്തിപരോധമേ”

എന്നുള്ള തറവാട്ടുകാരും ഇതിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയുകയും അറിയാതെ വെറുപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നതും, കർമ്മങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ചെയ്തതും, ഹൃദയങ്ങൾ ശുദ്ധമായതും സത്യത്തെ പാലയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ടെന്നതാണ് ഇവർക്കുള്ളൊരുവിശ്വാസം. ഈ സത്യം തന്നെ എന്താണെന്നാണ് ഇവർ ചോദിച്ചിരുന്നത്. അതിനെ നാം അപമാനപ്പെടുത്തുക ആവശ്യം എന്തു്? അതിനെ ലംഘിച്ചുപോകുവാൻ എന്തു്? ഇവയെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് അല്പം ആലോചിക്കാം. സത്യം എന്താണെന്നു് ലോകത്തിൽനിന്നു്, ലോകകാര്യങ്ങളെയൊ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയാണു് ഇതിനെ ശിക്ഷിച്ചാൽ നാം ഗ്രഹിച്ചാൽ സത്യം അറിഞ്ഞുവെന്നും, അറിയുന്നതുപോലെവെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ സത്യം പറഞ്ഞുവെന്നും, പറയുന്നതുപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ സത്യം പാലിച്ചുവെന്നും നാം സാധാരണ പറയുന്നതുവന്നു. ഈ മൂന്നു അവസ്ഥകളിലും ഒന്നാകെ ഇരിയ്ക്കുന്ന മറ്റൊരു മാതൃക "സത്യചക്രം" നു് പറവാൻ തരമുള്ള എന്നാൽ, മനുഷ്യർ പലപ്പോഴും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് പറയാതിരിയ്ക്കുക, പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചിരിയ്ക്കുക എന്നിവയെ ഇതാൽ പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാകാം. എല്ലാം സമുദായത്താൽ സന്മാഗ്ദ സ്ഥിതിയെ ഏകക്കര ആശ്രയം വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണ പ്രവൃത്തികളിൽ പലതും മനുഷ്യരും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടു് അപ്രകാരമായ പ്രവൃത്തി ശക്തി കൊണ്ടു് സത്യസത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചർച്ചചെയ്താൽ പാലിച്ചതേയും മറ്റുള്ളതും ചിലർ ഈ വിധം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു വന്നാക്കാ. സന്മാഗ്ദബോധത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടു് ഇത്തരം ചെയ്തുകൊണ്ടും വരാം. എന്തു കാരണത്താൽ മലായജ്ഞാതാവും അസത്യവാദം വെച്ചുവെന്നു് സത്യം വെച്ചുവെന്നു് എന്താണു് നിർണ്ണയം? എന്താണവശ്യം? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് വല്ല സമാധാനവും പറയാനാണെന്നു് എന്നാണു് ഇതിന്റേക്കേഴുന്നതു് എല്ലാ

[illegible]

ഇതു കൂടാതെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഇതുപോലെ തന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നവരുണ്ടാകട്ടെ. അന്യരും പറയുന്നതിൽ നിന്നും നമുക്ക് കാലാനുസൃതമായി ദോഷമുണ്ടാകാത്തതു മനുഷ്യരിൽ മനസ്സാക്കി എന്നു പറയുന്ന ഒരു മിശ്രശക്തിയുണ്ട്. ഈ ശക്തി നമ്മെ സ്വന്തം പറയണമെന്ന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു കൂടാതെ അന്യരും പറയുന്നതായാൽ നമ്മെ പിന്നീട് കഠിനമായി ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷാപാദം അതും ഇടയാക്കുന്നു. മനസ്സാക്കിയുടെ ശാസ്ത്ര രക്ഷയ്ക്കു ശാസ്ത്രനാമം 'വിചാരി'യെന്നു്. ഈ കാലങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടും നാം സത്യത്തെ പരിപാലിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ദ്രുതിയും യുക്തിയും അനുഭവവും ഒരു പോലെ ഒരു ഉപദേശിക്കുന്ന സ്ഥിതിയുണ്ട്. അതു് അനുകരണീയമാകണമെന്നതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു. സത്യത്തെ ഭംഗപ്പെടുത്തുന്നതും കൊണ്ടു് അസത്യത്തെ അവലംബിക്കുന്നതും കൊണ്ടു് വരാവുന്ന ദോഷഫലങ്ങൾ എന്താണെന്ന് ആലോചിക്കാം. അന്യരും പറയുന്നതുകൊണ്ട് സല്പാലം വല്ല ലാഭവും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ലാഭം എന്നു പറഞ്ഞതു് കാലസാധ്യം എന്നർത്ഥമാകുന്നു. എന്നാൽ, കാലാനുസൃതത്തിൽ അന്യരും നിശ്ചയമായും ചൊല്ലപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഭദ്രവിൽ ദോഷമേതുകൊണ്ടിട്ടുതന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രധാന ശക്തിയുണ്ട്. നാം അവയെ എത്രതന്നെ മറച്ചാലും ഈ ശക്തി അവയെ പരസ്യമാക്കുന്നു. ഓരോ സംഭവങ്ങളും അവയുടേ് വേണ്ട തരളിവിധം വായിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം ശക്തികൾ വ്യാപിക്കുന്നുമെന്താണു് ആദ്യം അറിഞ്ഞതുകൂട. "നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിക്കുന്നവയെന്നു വസ്തുതകൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നു" എന്ന് ഹൈന്ദവീയർ ഒരു കൃത്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ എല്ലാവിധത്തിലും കണ്ണിൽ മണ്ണിടാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മൃഗൻ തന്നെയാണു് അതുകൊണ്ട്

അതുകൊണ്ട് അസത്യം പറഞ്ഞു എന്തെന്ന് എന്നാൽ താ-
 രക്കെന്ന് വചനം വെച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ട് എന്നാൽ, ഇത് അ-
 താത്മ്യം വാചാത്മ്യം വാക്കും ഒരു തരത്തിൽ പ്രവൃത്തിയാണു
 താത്മ്യം അതാണ് സൂക്ഷ്മാ നോക്കിയാൽ പ്രവൃത്തിയെന്നാൽ
 പ്രവൃത്തി ശക്തിയും ഉണ്ട് വാക്കുകൾ പലപ്പോഴും പ്രവൃത്തി
 യെന്നാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് അതാകട്ടെ കൊണ്ട് എ-
 ട്ടാകട്ടെ പറ്റാത്തതാണെന്നാൽ “പറയാത്തവാ-
 ക്ക് നമുക്കറിയാം, പറയപ്പെട്ട വാക്കിൽ നാം അറിയുന്നത്”
 നമുക്കുള്ള ചോദ്യംകൾ ഉണ്ട് സ്വന്തം ഏതാണെന്ന് അറി-
 യാത്താൽ ചോദ്യംകൾ അറിയാവുന്നതാണ് ജി.ഐ. “സു-
 ഖം വാചാത്മ്യം” അതുകൊണ്ട് വാക്കിൽ കേവലം
 ഒരു ശബ്ദത്തിനുള്ള വിചാര്യ ഉള്ളത് അതിനാൽ ബുദ്ധി
 പൂർവ്വ അസത്യം വെച്ചിട്ടുണ്ട് അസത്യം പ്രവൃത്തിയെന്നുള്ള
 ചോദ്യം തന്നെ നന്നായിരിക്കുമ്പോൾ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട ചോ-
 വ്വാകൾ അതാണ് സംശയമല്ല. പറഞ്ഞത് മാറ്റിക്കു-
 ഡം, പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയായിരിക്കുമ്പോൾ ചോദ്യം-
 ത്ത് അസത്യത്തിന്റെ രൂപം ഉണ്ടാകുന്നു ഇവയെല്ലാം ഒരു
 പോലെ നിവൃത്തിയെ തന്നെ മനസ്സിൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കു-
 വാ ചോദ്യം ചെയ്ത് വെച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രവൃത്തിയെന്നും, അ-
 റിയതിലുള്ളതാണ് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ചോദ്യം മറ്റും ചോ-
 ഡുന്നതും അസത്യം തന്നെയാണ്. അസത്യം പല രൂപങ്ങളു-
 ള്ള അപരങ്ങളുള്ളതാണ് എന്നാൽ, ചോദ്യം മാറി എന്നു
 വെച്ച് അസത്യം അസത്യമല്ലാതെയായിത്തീരുകയില്ല. നീ-
 തന്ത്രാപരമായതികളിൽ സാക്ഷികളായിത്തീർന്നുകൊണ്ടാൻ
 വന്നവർ സത്യസന്ധതയോടെയല്ലാത്തത് അത്യാവഗ്യാതാണ്.
 അന്ത്യന്റെ മാനസം ധനവും ജീവിതം തന്നെയും പലപ്പോഴും
 ഇവയുടെ ഉള്ളിലാണിരിക്കുന്നത് എന്നാൽ, ചോദ്യം ചോ-
 യം ചോദ്യംചെയ്തും ഉണ്ടാകുന്നത് നമുക്കറിയാം അതിനുള്ള
 നം. സാക്ഷിപരമായതും വെച്ചാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ചോ-

പറയുക എന്നാൽ അതിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ത് അതാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ വാദിഭാഗം സാക്ഷികളെന്നും, പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളെന്നും രണ്ടുതരം ആളുകൾ ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, ഓരോ ഭാഗക്കാരും സ്വസ്വത്തിന്റെ ഓരോ വശമായിരിക്കുമ്പോൾ അവലംബിക്കുന്നത് ഇവമാസ്പദപരമായ "ക്രമം," "രീതി" കൈവരുത്താൻ സ്വസ്വത്തിന്റെ എത്രമാത്രം കൊണ്ടെങ്കിലും തപ്തമാക്കി നിവൃത്തിയുണ്ടാകാൻ വേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ആദ്യപർവ്വം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അസ്വസ്വവാദം പ്രായമാവിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന് ചില പ്രമാണങ്ങൾ പറഞ്ഞുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രമാണം എത്രമാത്രം നീക്കം ചെയ്താണെന്ന് നോട്ടം കീഴെപ്പട്ടതുപോലെ ഇരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, അസ്വസ്വവാദിഭാഗം പ്രമാണം ഉണ്ടാണല്ലോ. അപക്ഷെ പ്രമാണം ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഏതെങ്കിലും കഴിവും കൂടിയതാണ്.

മനഃശ്ചർവ്വം പലപ്പോഴും മനഃശ്ചർവ്വം അല്ലാത്തതും അപ്രകാരം പറയുന്നതിന് മുമ്പുള്ളതും കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ സംബന്ധിച്ചു അവധി പറയുന്ന വിഷയത്തിൽ മനഃശ്ചർവ്വം എല്ലാപ്പോഴും ചർച്ചാശീലിയിൽ തന്നെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. വാക്കിന് വ്യവസ്ഥ വേണമെന്നുള്ളതു് അതികാരവമായി നാം കരുതിപ്പോരുന്നില്ല. ഇവയൊക്കെ മനമുടക്കു സമാധാനമായിത്തന്നെ അപ്രകാരമായും, സ്വസ്വതായതും, സുഖമുണ്ടാകുന്നതും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ സമാധാനം പ്രതി വിദ്യാശ്വാസം കൊണ്ടും മറ്റും ഉയർന്നുവരുന്നതിന് മേൽ വാദം പ്രമാണമാണ്. വിദ്യാശ്വാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വെച്ച് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത് മനഃശ്ചർവ്വം സമാധാനമായിത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കുകയും നിശ്ചിതവും പ്രകാരവമാക്കുകയും ചെയ്താണല്ലോ. കർമ്മങ്ങൾ തുടങ്ങി, അത് മുതലായവ തെറ്റിയില്ലെന്നും, സമാധാനങ്ങൾക്ക് വിവിധ കൂട്ടിപ്പറകയും ചെയ്യുന്നത് അത്ര അസാധാരണമല്ല. ഇതും അസ്വസ്വത്തിന്റെ

തീതിയെ അനുസരിച്ച് അവയുടെ നേത്രങ്ങളാക്കും അവയ്ക്കുള്ള
 ഉയര വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാതിയിലും കാതി
 മേടാട്ടുള്ള സമയത്തും ഇരുന്നെട്ടി നടക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ള
 പക്ഷിഗോഷികൾ പ്രാദേശിക ഭിവാസ്വന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നു.
 ഹന്ത്രിയിലാണ് അവയുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ശരിയായ കാഴ്ചയും
 കഴുകാൻ ദൃഢതയും, കമിക്വിന്റും സൂക്ഷ്മതയ്ക്കിനും നൽകപ്പെ
 ട്തിയിരുന്നു. കൂടാതെ അവ കണ്ണിൽ കപടതയേയും കരിമ, പട്ടി
 ഇവയുടെ കണ്ണിൽ ബലിമയയും സൂക്ഷ്മിയിരുന്നു. ഫലിണം
 പറ്റു മുതലായവയുടെ കണ്ണുകൾ സൗര്യങ്ങളും കണ്ണുകളുമാകുന്നു.
 ഉപ്പൻ്റെ കണ്ണിൽ ചുവന്നിയിരുന്നു. പൂച്ചയുടെ കണ്ണുകൾ
 ആവശ്യപോലെ ചുരുക്കുകയും വിടർക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള
 യാകുന്നു. ഇതുപോലെ മറ്റു ജീവികളുടെ കണ്ണുകൾക്കും ചില
 പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട് എന്നാൽ, സംഗ്രഹിക്കാൻ ഉപ
 യോഗകൊണ്ടും മാനുഷ നേത്രങ്ങൾ മറ്റു ജീവികളുടെ നേത്ര
 ങ്ങളെ അതിശയപ്പെടുത്താൻ ജ്ഞാനപ്രിയങ്ങൾ വിചാരിച്ചു
 പ്രാധാന്യം വഹിച്ചിരുന്നു. നേത്രപ്രിയമാണ് “ചൈതന്യം
 ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ” എന്നാണല്ലോ നാം ചൊല്ലുന്നത്. നമുക്ക്
 ബഹിർലോകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം മുതലും ഈ ഇന്ദ്രിയം
 വഴിയാണല്ലോ ലഭിച്ചു. പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വസ്തുത,
 വസ്തുതയുടെ ഇവയെ നേത്രപ്രിയം കൊണ്ടാണ് നാം
 ഗ്രഹിച്ചു. നാം വസ്തുക്കളെ കാണുന്നതല്ലെന്നപോലെ
 വസ്തുതയല്ല. നാം അവയെ നേരിട്ട് ഒഴിച്ചും കാണുന്നില്ല.
 അവയുടെ മായ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിബിംബം മാത്രമേ നാം
 കാണുന്നുള്ളൂ. നാം കണ്ണാടി നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ കാ
 ണുന്നത് നമ്മുടെ മുഖമല്ലെല്ലോ. അതിന്റെ മായ മാത്രം
 മാണല്ലോ മായമെന്ന ശബ്ദത്തിട്ടുള്ളതാണോ എന്ന്
 ആശങ്കയാ ദൃശ്യലോകം നമ്മുടെ നേത്രം എത്രയോ ദൂരത്തേക്ക്
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അന്ധകാരം അതിനെ നേത്രം ഇല്ലാ
 താക്കുന്നു. നമ്മുടെ കണ്ണും ഒരു കണ്ണാടിയാണെന്നാണ് അ-

തിൽ പ്രതിഷ്ഠണം കാലം മായുകൾ പതിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാം പദാർത്ഥങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നില്ല; ധർമ്മാത്മകപണ മാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യാവസ്ഥയിൽ ഭവാനുഭവങ്ങളെ നമുക്ക് ഒഴിയില്ലാത്ത അറിയിപ്പായി സാധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. നമ്മുടെ കണ്ണു എത്രയും ചെറുതായ ഒരു വസ്തുവായിത്തീർന്നാൽ അതിൽ ദൃശ്യവസ്തുക്കൾ, സ്പർശ്യവസ്തുക്കൾ, മനോഭാവ സമുദായം മുതലായവയും മറ്റു ചെറുതും വലുതുമായ വസ്തുക്കളും പ്രതിച്ഛിന്നമായിത്തീർന്നു. കണ്ണിൽ ദൂരവും നേർപ്പരമായതും അത് അന്യമായ അന്യരീകരണത്തെ ലഭിച്ച് “പരിമിതസമഗ്ര വിശ്വാസം” ഉണ്ടായി വന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളപ്പോൾ ഗ്രഹിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾക്ക് അറിയാത്ത ദൂരത്തിൽ എന്തിനായി കൊള്ളാമെന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഈ ജീവനായാ അറിയും ആകാശത്തിന് അന്യരീകരണത്തെ കണ്ടിരിക്കുന്നത് കാലത്തിനെയും അത് ഒഴിവാക്കിയെടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അറിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ അറിവിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കിരണങ്ങളെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾ ഇപ്പോൾ ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് ഈ നമ്മുടെ അറിവ് അറിയാത്തതായി എന്തും വന്നുവരും. ഇത്തരക്കെ അറിയുന്നവർ കണ്ണു പരമ്പരയിലുള്ള ഇതിൽ മനുഷ്യാവസ്ഥ വന്നിരിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അതൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇതിന് ഇനിയും വേറെ ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ആകാശം, പ്രകാശം, മനുഷ്യം മുതലായവ പുറത്തുനിന്നും മനസ്സിലായിട്ട് സന്ദേശം വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അറിയുന്നവർ അറിയുന്നവർ പരമ്പരയിൽനിന്നും പുറത്തുനിന്നും അറിയുന്നവർ സന്ദേശം വന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണു പുറത്തുള്ള വസ്തുവുമായുള്ള മനസ്സിനെ പരിചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സിന്റെ വികാശങ്ങളെ പുറത്ത് പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രേമം, കോപം, രാഗം, ദ്വേഷം, സന്തോഷം, വിജ്ഞാനം,

ഉത്സാഹം, ഹർഷം കണ്ടു, കൂതടത്ത മുതലായ നകുല മണാവികാശങ്ങളെല്ലാം അവരഭിക്കുകയുണ്ടു് കണ്ണൂർക്കു പ്രദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കണ്ണൂർ, നോ മനസ്സിന്റെ ആനന്ദത്തെ അനന്തം വിസ്തൃത നാഷ് പലപ്പോഴും വികാരങ്ങളെ യുഗം വാങ്ങിയതും തൊന്നായ് വ്യാപ്തമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഭാഗ്യങ്ങൾ എപ്പോഴും അവയെ ശരിയായ വിധത്തിലല്ലാതെ പരിവർത്തിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു. നാഷിന് , മറ്റു ഭാഗങ്ങളാകെ സംസാരപ്പോൻ സാധിപ്പിച്ചു എന്നാൽ, കണ്ണൂർ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും സംസാരപ്പോൻ കടയും കണ്ണൂർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്കു് നവബ്ബന്ദവശമിട്ടു അതു് എറുണ്ടു് ആദ്യം മനസ്സിറുക്കുന്നതാണു് നാഷ് തെലിപവും കണ്ണൂർ മോറായ വലയും പറയുന്നതാൽ ബുദ്ധിമുട്ടു കണ്ണൂർ തെലിപ് വിശ്വസിക്കുന്നതു് നാവു് കമ്മിപ്പോൻ പലപ്പോഴും തായ ആഗ്രഹങ്ങളെ നന്മകൾ പലപ്പോഴും സ്തബ്ധമായി പൂർത്തു കാണിക്കുന്നു നാവു് മെത്തം അവലംബിക്കുന്നതിന് നിശ്ചിതമായ കണ്ണൂർ വാഗ് മനസ്സു് അവയെ അഭിമാനങ്ങളെ കണ്ണൂർക്കുകാണു് അത്യാഹ്ലാസം അനുഭവിക്കുന്നു. ഒരു ഹൃദയത്താൽ നാഷ് മെറായ ഹൃദയത്താൽ കണ്ണൂർ കണ്ണൂർക്കി യായി എത്രമാത്രം ഉത്തമവും ശരിയും പ്രവഹിക്കുന്നു. ഒരു നോട്ടത്തിന് എത്രമാത്രം അത്യാഹ്ലാസം ശരിയും വശ്യതയും ഉള്ളതായ പാവാൻ പ്രമാണമാണു് പലപ്പോഴും നിറയ്ക്കുന്നതെ വിശിഷ്ടപ്പെട്ട തോക്കിടയായും, തോന്നു് തോന്നു വാഗ്വിതരും, കണ്ണൂർക്കു് അതുകൂടി യുഗം, കിരണപ്പാൻ കണ്ണൂർക്കു് യുഗം ശരി ഒരു നോട്ടത്തിനോടൊന്നിടയ്ക്കും അപാഗശ്ശേരിന്റെ ശൈലിപ്പോൻ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതല്ലാത്ത മോറായ, വ്യാപ്തം ഇവ തങ്ങളുടെ ഇരകളെ ആഹ്ലാസത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുകയുണ്ടു് സ്തബ്ധമായിട്ടാണു് വിശിഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്ന പാവാക്കുട്ടിയിലുള്ള മനസ്സുകൻ വിശ്വസ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നോട്ടം കണ്ണൂർക്കു് തെലിപ്

കൊടുക്കുന്നതിന് ശക്തിയുള്ളതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മെസ്സിനം എന്നുള്ള പ്രദേശം കണ്ണുകൊണ്ടൊന്നല്ലൊരെയെങ്കിലും നോക്കി ഇവിടെ കണ്ണിന്റെ പിൻബലം മെസ്സിന്റെ നിർമ്മാണമാണ്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി കടിയോ, മുക്കിയോ എന്ന് അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും അന്തരാനിസ്സാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യബുദ്ധിയും രീതിബുദ്ധിയുടെയും അപരമായ കണ്ണുകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്.

കണ്ണിപ്പാതിയെന്നാൽ മലം സൂര്യപിപ്പാത്ത അകാശം പോലെ ശുദ്ധപ്രാശം തന്നെയാണ്. മലകാലം എന്ന് പറയുമ്പോൾ കണ്ണിന്റെ ഭാവത്തെയാണ് നാം പ്രത്യേകമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒരു സ്നേഹിതനെ നാം നോക്കുന്ന സമയവും അയാളുടെ കണ്ണാണ് നമുക്കൊപ്പമായി മെസ്സിന്റെ ഉദിപ്പുന്നത്. ദൈവദൂരത്തിന്റെ ആധിപത്യം മുറവൻ കണ്ണിനകത്ത് സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് ചിലപ്പോൾ സഹായിച്ചായോ ചിലപ്പോൾ പ്രധാനിയായോ ഇരിക്കുന്നു. “അമാലാഭശാസ്ത്രീയ വൃത്തിഭാസം സമുത്തമം ചക്ഷുരവപ്രവിഷ്ടം” എന്ന് കവി പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി ഇല്ല. സൂര്യചന്ദ്രൻ, പർവ്വതചന്ദ്രൻ കണ്ണിന്റെ ഭാവമേകൊണ്ടാണ് കിടന്നിരുന്നത്. സൗരനും ഉപധാനമായി കണ്ണിനെ തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണാക്കി, കാതരാക്കി, ആയനാക്കി, മറ്റൊക്കി, കമലാക്കി മുതലായ പദങ്ങൾ തന്നെ ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു.

“നയനം” “നേത്രം” എന്ന് കണ്ണിനുള്ള പേരുകൾ അതിന്റെ വിവിധക്രമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ണാണല്ലോ നമ്മുടെ ജീവനിൽ “നയിക്കുന്നു” നയനം നയനം നമ്മുടെ കൈകളെ നയിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. കണ്ണിന്റെ നേത്രത്വം ഇപ്പാതിരിയുടേതാകാതെ കൈ തെറ്റിപ്പോകുന്ന ചിത്രകാരൻ, കൊത്തുപണിക്കാരൻ, തലക്കൻ,

കവി ഇവക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് സുശിക്ഷിതങ്ങളായ കണ്ണുകൾ അത്യാവേശത്തോടെ മനഃപൂർവ്വ കണ്ണുകൾ, വിവിധസ്വഭാവത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു. യാചിയായ കണ്ണുകൾ, ആത്മയാചിയായ കണ്ണുകൾ, ശാസിയായ കണ്ണുകൾ, പരദശാധിയായ കണ്ണുകൾ ഇങ്ങനെ പല വിധങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. എട്ടു ചികിത്സ മനോവിചാരം, സ്ഥിരം. ഭാവം ഇവയെ സൂക്ഷ്മമായി പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ അത്രേത്രം അതിനല്ലാതെ കഴിയുന്നതല്ല. മനുഷ്യൻ ഇതുപോലെ ഉൽകൃഷ്ടവും, പ്രജാജനകവും, അനന്തവും ആയ ഭാരാഹനം മനോനന്തരണ ഇല്ലെന്ന് തീർത്താലും പറയാം. ഈ അത്ഭുതം നാം ആനന്ദം അനുഭവിക്കുകയും സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ? “കണ്ണുള്ളപ്പോൾ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച അറിയാതെ കണ്ണല്ല” ഈ ഉപമയും ഇല്ലാതില്ലെന്നവർക്കു ലോകത്തിന്റെ മകുടാലംഭം. —അതിന്റെ വിശിഷ്ടംശവും, രത്നതപവും, വിവിധതയും ഏറ്റവും—നമുക്ക് നല്ലതന്നെ ആയിരുന്നെന്നു അതായത്, ഈ ഭാരാഹനത്തിന് മേൽത്തൂങ്ങുന്നതായ ആ പാദാത്മം ചികിത്സ പ്രതിഫലം പോലും നമുക്ക് കണ്ടാണെന്നു തീർന്നു, ആരാധിയുന്നതിനും സാധിയ്ക്കുവാനിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ സ്വന്തം നമ്മുടെ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ!

“നേത്രങ്ങൾ മെഴുനമ്പാർന്നു യുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളാണല്ലോ.”

വ്യാ. യുദ്ധം—അന്നം, ഇന്നം.

യുദ്ധം ഇന്നം ഇന്നമെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു പാടാലെന്നത് വിചാരിപ്പാൻ തരമില്ല പരാണങ്ങളും, പരാന്തചരിത്രങ്ങളും പരിശോധിയ്ക്കുന്നതായാൽ, അവയിൽ യുദ്ധത്തെ പ്രധാനഭാഗം വഹിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാവുന്ന

നാണം എങ്കിലും മനുഷ്യചക്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി
കുറഞ്ഞൊരു ഓരുകയിൽ യുദ്ധവും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായ് വി-
ചാരിച്ചെടുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ യുദ്ധം ഏകദേശക-
ിയമമെന്നും മതാനുസൃതമായ മനുഷ്യരുടെ അഭ്യർത്ഥന വാനനാ-
വസ്ഥയിലും ഇപ്പോഴത്തെ മാനുഷചക്രങ്ങളും മനുഷ്യാവസ്ഥ-
യും തെളിയിക്കുന്ന പ്രാചീനവിജ്ഞാനമായി കാണുന്ന-
തിന്റെ പ്രാബല്യം വശമായാകൂ എന്നും പരിശുദ്ധീകൃ-
തപ്പെട്ടവനല്ലാത്ത ഈ വിഷയങ്ങൾ മറ്റൊരു വിശദീകരണ-
വും വന്നതായി കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യചക്രത്തിൽ മാനു-
ഷ്യന്റെ കാലത്തോളം യുദ്ധത്തിന് അന്ത്യം കാണിയുണ്ടാ-
യിട്ടില്ലാത്തതുമോണ്ടുള്ളതാണ് തോന്നുന്നില്ല. യുദ്ധത്തെ
വശമാക്കിയുള്ളതായ മനുഷ്യ ചക്രത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന്
പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യചക്രത്തിൽ യുദ്ധം
എന്നത് സ്ഥാനത്തിനുമേലാണ് ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. മനുഷ്യചക്രത്തിൽ
സ്ഥാനത്തിനുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ച്
കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് സ്ഥാപിച്ചതായ മനുഷ്യചക്രത്തിനുമേലാണ്
തന്നെ. ലോകത്തിലുള്ള രാജ്യങ്ങളെല്ലാം പരിശുദ്ധവ-
ർണ്ണമാണ്, ആദർശം. ഈ വശത്തുള്ളതാണ് യുദ്ധത്തെല്ലാം
സ്ഥിതിപ്പെടുത്തുന്നത്. അപ്രകാരം നമുക്കിപ്പോൾ വരുവാനും
പ്രമാണമാക്കേണ്ടതാണ് തോന്നുന്നു. ആദർശങ്ങൾ അനുസരിച്ച്
വിചിത്രങ്ങളായവിജ്ഞാനം തോന്നിപ്പോകും തോന്നിപ്പോകും
അതുകൊണ്ട് യുദ്ധം മോക്ഷമാർഗ്ഗമായും അത് കഴിച്ചുകൂടാത്ത
തോന്നിയോടുകൂടി ഇറക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും നമുക്കിപ്പോൾ
പ്രമാണമാക്കേണ്ടതാണ് അതുകൊണ്ട് ശക്തികൾ ലോകത്തിൽ പ്രാപരി-
കമാക്കിയിരിക്കുന്നതിനാലും, കാര്യമനുസൃതമായതായ വി-
ശദീകരണപ്രമാണങ്ങളായും ലോകത്തിൽ യുദ്ധം ഒരു പക്ഷെ
കാണുമെന്നു വന്നതാണ്. അതും അത്യന്താപേക്ഷാപൂർവ്വം ത-
ന്നെയാണുള്ളത്. യുദ്ധം ആവശ്യവും സ്ഥാനവും ആണ് യു-
ദ്ധമായതാണ്. വിചാരിച്ചുപോന്നതെന്നുള്ളതിൽ ധാരാളം

[illegible]

സംസ്ഥാനത്തെ പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വികസനത്തിനും പ്രതിബദ്ധമാണ്. അതിനാൽ, പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വികസനത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു സമന്വയം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വികസനത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു സമന്വയം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

“നാം എല്ലാക്കാലത്തും ഒരു ശ്രേഷ്ഠകൗമാരിട്ടാണു്
 ഗൗരവ് വന്നിരുന്നതു് പേനാപിപൽമാർക്കു് എല്ലാ രാത്രി
 അലയ്ക്കും അലയ്ക്കുന്നതാണു് കണ്ണുപുറത്തു്
 തലയ്ക്കിൽ പീരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാവതും, ദൈവങ്ങൾ
 സ്വപ്നമാണെന്നും കണ്ടുകൊണ്ടു് പരമാർത്ഥം പതിവായി
 നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ വഴിയ്ക്കു് നാം പരമേശ്വരനെ
 നമിക്കും പൂജിക്കും സിദ്ധവന്നിരുന്ന. പരമാർത്ഥം
 കാര്യം റോമൻകാരും വിജയകരമായി പരാജയപ്പെട്ടതും
 നമ്മുടെയും അവരെ വിജയമാക്കും പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാവ
 ത്തതും ഇപ്പോഴും നിശ്ചയിച്ചു നോക്കുന്നതാണു് പേനാപി
 പൽമാർ നാം കാണുന്നതു് പരമാർത്ഥം ഉപദേശമാണു്.

പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളും ആപ്താശുഭകൃത്യങ്ങളും തമ്മിൽ പല സാരങ്ങളായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഉള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. അപരിചിതകാലങ്ങളിൽ ൩൩൮൦ അംഗിഷ്ടതദാമാത്തന്നെ തുരിയ്ക്കാതെ മാറ്റമുള്ളപ്പോൾ എന്തിലും ഇതിലും പൂർവ്വമാർ അന്ധരെ നയിക്കാതെയും പ്രാഥമപ്രയോജന ഇടത്തിലും അപരിചാരം, ഉപകരണങ്ങൾ, യുദ്ധരീതി യുദ്ധകാവ്യങ്ങൾഎന്നും, കൈവന്നുപോന്ന മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ ആപ്താശുഭകാവ്യം വലിയ ഭാവനങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ള പണ്ടത്തെ യുദ്ധത്തിൽ പ്രധാനമായിരുന്ന ആയുധം വസ്ത്രം അന്യം ആയിരുന്നു. ഇത് മനുഷ്യാഗ്രഹം കിരാതഗുണിയെ അനുമാനിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഉപജീവനമാഗ്നം സമ്പാദിച്ചു എന്നതിനും സ്വയരക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി നിശ്ചിത ആയുധമാണ്

അക്കാലത്തു് യുദ്ധത്തിന്നു ഇതുതന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. പണ്ടുള്ള സാമ്രാജ്യമാണല്ലാവതും ധനോപേക്ഷത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. എന്നാൽ, ഇതുകൂടാ. ഒരു മറ്റു താഴെ പറയുന്ന പല ആയുധങ്ങൾ കൂടി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു.

“വ്രാഹം മുസലം പരിവഹം ചക്രം
വേദാഭി വൈശ്വദേവം ഗദകുടം
തളിരം മുനയോക്തൃം ചുരുകിരം
ഉജ്ജ്വലം നാഭിരം കപടം വാളകിരം.”

ഇവയെക്കൂടും അപ്പോഴു് യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു് ഇതിന്നു പുറമെ യോദ്ധാക്കൾ ഉണ്ണിക്കുടം, കവചവും, പരിവഹം ആവനാഴിയാ കൂടി ശരിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൊന്നു കൊടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചു അശേഷം ഭംഗം പട്ടാതി ഇങ്ങനെ സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൈയ്യുണ്ടിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ വിഭാഗം “പത്തി”യും ഏറ്റവും വലിയ വിഭാഗം “അക്ഷതമിണി”യും ആയിരുന്നു. ഇതിനു നടുക്കും മരുത സേനാമന്ദിരം, നാഭി, നണു, വാമിനി, പ്രതാപം, ചതുരത, അനുകൂലി എന്നും ഏക വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു കൈയ്യുണ്ടിന്റെ മാത്രം താമസിയിരുന്നതിൽ കൈനീലകളും (കുടാർക്കുടം) ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. കൈയ്യുണ്ടിന്റെ ശരീരത്തിന്റെയൊക്കെയും വിധത്തിൽ പന്തളവും, ശങ്കുവും മുതലായ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിറത്തി നമ്മുടെ പുറത്താൽ യുദ്ധം നടത്തിവന്നിരുന്നു. പണ്ട് സേനാനായകന്മാരും ആയുധം എടുത്തു് യുദ്ധംചെയ്ത പന്തളം അവരുടെ ചുമതല കാരണം, ആയുധം ഉപയോഗം ഇവകൾമൂലം യുദ്ധം നടത്തിപ്പിന്നെയാകുന്നതുകൊണ്ടും അന്ന് ഇപ്പോഴു് അങ്ങനെയൊക്കെ ശരീരങ്ങളെ തടവുകാരായി പിടിച്ചിരുന്ന പതിവിലായിരുന്നു. കൈയ്യുണ്ടിന്റെ യുദ്ധപരിശീലനവും ഇത്ര നിഷ്ഠയോടെയുണ്ടായിരുന്നു.

അന്നു ചെയ്തവന്നില്ല. യോദ്ധാക്കൾ അനുസരിച്ചുണ്ടായ ഒരു നിയമങ്ങൾ പ്രാപ്തമായ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട് പക്ഷെ, അവർ രൂപം ഉള്ളവയെ പോലെ പൂർണ്ണമായിരുന്നെന്ന് സംശയം ഉണ്ട്

“യുദ്ധ കർമ്മങ്ങൾ സിദ്ധമല്ലാത്തതായ
ബലമോശം ശമയെ നീ ഞ്ഞെന്ന്”

എന്നു ബാലി, തന്റെ നേർക്ക് ഉള്ളത് പ്രയോജിപ്പിച്ചു നീന്താനോട് പോയിരുന്നു. ഇതു മറ്റൊരു തന്നെ ദ്രോഹൻ അഭിമുഖ്യവെക്കുന്ന വില്ലു ചതിച്ചു മുറിയുണ്ടാമെന്ന് കരുതുന്നത് പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ കണ്ണൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണുന്നു.

“ഒർമ്മന്ന ധർമ്മമിതെന്നവരും നമമി
സന്തന്നം നിന്ദയ്ക്കുമില്ലൊരു സംശയം”

നിന്ദാശ്ലോകമെന്നും, അയ്യം പദ്യം ഒരു ഭൂതന്മാരെ യും ഹിംസിച്ചുകൂടാ എന്നുള്ള നിയമം അന്നും ഇന്നുമുതൽ തന്നെയാണ് സ്വാമി യാനങ്ങൾ അന്നും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവ കാഴ്ചക്കാൽ മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ പണ്ട് ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥലത്തു മാത്രം നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യാമെന്ന് സാധാരണ പതിവ് യുദ്ധം പ്രായേണ അധിക കാലം നിലനില്ക്കുകയും അതേ യുദ്ധം പതിക്കട്ടെ ഉപയോഗ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നാൽ, രാമരാവണ യുദ്ധം എട്ടു മാസക്കാലത്തോളം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാമരാവണ യുദ്ധം, കോരന്ദ യുദ്ധം ഇവ കാമിനി മൂലവും, അന്ത യുദ്ധം മറ്റും ഭൂമി മൂലവുമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ പ്രായേണ ‘ഭൂ കരുത്ത്’ നിമിത്തം ഉത്ഭവിച്ചുവന്നവയാണെന്നു തന്നെ പറയാം. ഏക കരളാധിപത്യ ഭൂമി ബാധിച്ചിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്നില്ല.

യുദ്ധത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് ഇപ്പോൾ വാർഷികമാന
ങ്ങൾ വരികയാണ്. ഭരണത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിന്
തോക്കുകളും, ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ലോകവും
തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. കിരീടങ്ങൾ കയ്യേറാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി
യത് ക്രൈസ്തവനും മുസ്ലീം ഭരണാധികാരിയും പറയപ്പെട്ട രണ്ടു
തോക്കുകളും ലോകവും പല ഭാഗങ്ങളിലും പല വ
ശ്ചകളിലും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവകളിൽ നിന്നും പു
റപ്പെട്ട ഉണ്ടകൾക്ക് പണ്ടത്തെ ആഗോളവും, നാമാ
യോഗ്യവും, പാശ്ചാത്യ മതപാരമ്പര്യങ്ങളെന്ന് പറയപ്പെ
ട്ട ചട്ടക്കൂട് കടന്നുപോയതാണ്. ഇവ സാധാരണയും, വളരെ ദൂര
ത്തെയും എത്തിക്കയും, വളരെ പെട്ടെന്ന് ഒന്നിച്ചു കൈയ്യട
ക്കും, കോട്ട, കെട്ടിടങ്ങൾ കയ്യേറുകയും ഇടിച്ചു നിറയുന്ന
താണ്. മനോഹരമായ ആഴ്ചയെഴുത്തു കൂടാതെ മേലാണ്
പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത്. ഇവ ഇപ്പോൾ പ്രാമുഖ്യത്തിൽ നിന്നും
കൈമാറ്റപ്പെട്ടതായും, സൈന്യ നിർമ്മാണവും, മരണപരീക്ഷ
നെയും നേടുകയും ചെയ്ത പതിപ്പിച്ചുപരിച നാശങ്ങൾക്കു
പാത്രമാണ്. അതിന്റെ പൂർണ്ണ വാർഷികം, തോക്കുകൾ
പോലെയും ആയുധങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. വാർഷ
ികവും, ആഗോള വാർഷികം ഇവയെ ഇടയ്ക്കിടെ പ്രയോജന
പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. തന്നെ കടമയും, കരയ്ക്കും. ആഗോ
ളത്തിലും നടത്തിവരുന്നത് കൈയ്യും തന്നെ സ്ഥല കൈയ്യും
നാവിക സൈന്യവും ഇങ്ങനെ രണ്ടു തരമാണ്. സ്ഥല
കൈയ്യത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങൾ, കമ്പനികളാലും, നദീതട
ബ്രിഗേഡ്, റിവിങ്ങ് ഇവയാണു കോർപ്പറേഷൻ, ക
മ്പനികളാലും, ലോകത്തും ഇവയാണ് സ്ഥല കൈയ്യത്തി
ന്റെ പ്രധാനമായ അതായത് ഭരണവും, നാഗികൾ,
സമൂഹത്തിന്റെ അഭിമാനകൂടി സഞ്ചരിച്ച് കപ്പലുകളെ ന
യിക്കുന്ന ഒരു കയ്യേറ്റകളായിട്ടാണ് എന്നു ചോദ്യം

[illegible]

പക്ഷേ നമുക്ക് ആശയ്ക്കു നൽകാതെ കാരണമുണ്ട് നമുക്കെ പ്രായോഗികം ഇതുതന്നെ ആയിരിക്കട്ടെ.

൩. വാല്യം.

“നമുക്ക് എല്ലാവരും ഭീരുവായിത്തീരട്ടെ ആഗ്രാഹി-
 യ്ക്കായ എന്താൽ. മനസ്സാലോടുകൂടി സമതമിപ്പം”
 ഇത് എന്തുകൊണ്ടാകാമിരിക്കും? ഒരു പക്ഷെ വാല്യത്തിൽ
 നാം പഠിച്ച പാഠ്യത്തിന് വിരുദ്ധതകൾകൊണ്ടും അത് മനസ്സാ-
 ലോടുകൂടി ഒരു വ്യക്തിയായിത്തീർന്നുവെന്നു മനസ്സാലോ-
 വാല്യത്തിൽ നാം ഏതെങ്കിലും അറിയാത്തതിനുള്ള വോക്
 സ്പെക്കറ്റർ ആനുകൂല്യത്തിനുള്ള ശാശ്വത ക്ഷമയുള്ളവനായ,
 നമുക്കു നൽകിയ വാക്യങ്ങളിലും മറ്റും മിഥ്യയല്ല
 എന്നാൽ, നമുക്ക് ഭീരുവായ്ക്കും നിത്യ യോഗ്യതയ്ക്കും
 വാല്യം തമ്മിലുള്ള വിപരീതതയാണ് വോക്യങ്ങളുടെ
 ഏകപക്ഷാഭിപ്രായം. “കുതിച്ചുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
 വന്നു വന്നു” എന്ന പ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഭാവം. നമു-
 ക്കു നൽകിയ വാക്യങ്ങളിൽ, വാക്യങ്ങളും എന്തിനും മൂന്നു
 വാക്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് നൽകിയവയാണ്. അതുകൊണ്ട്
 ഭീരുവായിത്തീരുന്നവരിൽ വാല്യം നമുക്ക് ഇല്ലാത്തതും
 ചിലർ എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുന്നതായിത്തീരുന്ന ഇരുപത്തു
 വർഷത്തിന്റെ ഒരു വെട്ടും നല്ലതെന്നും, മറ്റൊരു വെട്ടും
 മറ്റെന്തെന്നും വിചാരിച്ചാൽ മനസ്സാൽ അറിയുന്നതും എന്ന്
 സഹജമാണ്. ഭീരുവായിത്തീരുന്ന എല്ലാ വെട്ടുകളിലും കൂടി
 ചർച്ചയ്ക്കത്തക്കതായ മനസ്സാൽ ആദർശമായി കഴിയുന്നതല്ലെങ്കിലും
 പൂർണ്ണ സിദ്ധിയല്ലെന്നല്ല. എല്ലാവരിലും ഏതെങ്കിലും നന്മ
 കൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. കൈശം പരമീന
 മാത്രമല്ല അതു വേണ്ടെന്നുള്ളതും നിവൃത്തിയുണ്ടാ?

പ്രകൃതിയുടെ വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അതുപ്രകാരം പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മനുഷ്യൻ എത്രയും അധികം അറിയാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനായി ആ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

[illegible]

ജലം വാൾകൃതനാൽ ഈ ക്ഷമോന്മുഖമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും അവയ്ക്ക് അവയുടെ കൃത്യങ്ങൾ ശരിയായി ചെയ്യുന്നതിന് ശക്തിയില്ലാതെ ഇരയായിത്തീർന്നു. ചിലപ്പോൾ ചില ബാലവാപ്യങ്ങളും വൃദ്ധന്മാർ പ്രശ്നപ്പെട്ടിരുന്നതായി പറയപ്പെട്ടിയിരുന്നു. അതി വൃദ്ധന്മാർക്കും ശത്രുക്കൾക്കും അന്ത്യ സഹായം ഒഴിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു. ഇതാണ് വാൾകൃതം ശൈശവവും തരമിൽ ഉള്ള പ്രധാനനാട്ടും. ബാലൻ ഭാവിയേയും സ്വന്തം പ്രകാരമുമായും ആനയിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. വൃദ്ധൻ സ്മരണ കൊണ്ടും ബാലൻ ആശങ്കകളും ലോകത്തെപ്പറ്റി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ബേക്സ് പീയർ മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഏഴ് ഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ അസ്ഹരദ്രിഷ്ടാർമാർക്കുള്ള ശൈശവം ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടവും, നൈവൃത്യവും നേതൃത്വവും രാത്രിയും സുന്ദര്യവുമായ വാൾകൃതം ഏഴാമത്തെ ഘട്ടവും ആകുന്നു.

വാൾകൃതം, ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യ ഘട്ടമാണെങ്കിലും അതു ഉദ്വേഗം നഷ്ടപരമാകാതെ അസുഖകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയാകുന്നത് ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ പറ്റാത്തതുമാണ്. മദ്ധ്യവൃദ്ധത്തിന്റെ അനുഭവം മുതൽ ജീവിതാവസ്ഥയും വരുമാനവും കാര്യമാണ് വാൾകൃതത്തെ പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗം ഒഴിച്ചാൽ ശേഷം ഭാഗം ഏതെങ്കിലും ഉപാധാപ്രദമായ കാര്യങ്ങളാണെന്ന് ശൈശവം. ബാല്യം, യൗവനം മുതലായവ ഒട്ടുമിക്കാലും അത്യന്തകാലമാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതെങ്കിലും ഇവയൊന്നും ഇവയൊന്നും കാര്യം വാൾകൃതംകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു. ആരോഗ്യവാനാകുമ്പോൾ പക്ഷെ വരുന്നതും അനുഭവങ്ങൾ മനോഹരമാണെന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതും, രാഗമം, ഷാദികൾ ശാന്തമായി ഭവിക്കുന്നതും മനുഷ്യൻ സമാധാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതും ഒരു ഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. ഇതുകൊണ്ടായിട്ടല്ലാതെ മന്ത്രിസഭ, കോടതിസഭ, കോടതി ഇവകളിൽ വൃദ്ധന്മാരെ അംഗങ്ങളായിട്ട് നിയമിക്കുന്നത്

“മധനാനം” “എൽഡേഴ്സ്” “ആൽഡർമൻ” എന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം വൃദ്ധന്മാരെന്നതെന്നതാണ് ഉപദേശപ്പദങ്ങളും സേനാക്കന്മാരുമായി അനുസരം സാധാരണ വൃദ്ധന്മാരെയാണ് സൂചിപ്പിച്ചുവരുന്നത്.

“വൃദ്ധന്മാരില്ലാത്തതാണ് സഭയും സഭയല്ല” എന്ന് വിശ്വവാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. കാരണം എന്നുള്ളതു പ്രകൃതിമാനുഷ്യസ്ഥിതിയിലുള്ളതല്ല ഒരു ദൈവോപദേശമാണ് അതിന് അപരിമിതമായ ശക്തിയുണ്ട്. ഇത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ വികസിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ബുദ്ധിശക്തിയെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല. ഇവിടെയെന്ന വിചാരം പ്രവൃദ്ധന്മാരാണ് ധാരാളം പ്രവൃത്തിയ്ക്കായതല്ല അതിസാധനം വലിയൊരു ദൈവത്തെയും അനുഭവവും കൊണ്ടല്ലാത്തതെന്നും പൂർണ്ണമാക്കിയല്ല അന്യമാണല്ലോ ശക്തി. അതുകൊണ്ട് ദൈവബലംകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ശക്തിപ്പെടുന്നത്.

കാലിക ശക്തികൾക്ക് ക്ഷയം ഉണ്ടാവാം. സഭയ്ക്കും അതിനുള്ള ദുഃഖത്തെയും പക്ഷത്തെയും പ്രാബല്യം വാദകൃത്വത്തിലാണ് പുണ്യത്തെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നത്. ഇതിൽ ന്യായവും ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. പ്രകൃതിയുടെ നിയമം ഇതാണെന്നു മാത്രമല്ല പറയുന്നതല്ല. എന്നാൽ, വയോവൃദ്ധന്മാരായും ജ്ഞാനവൃദ്ധന്മാരായും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇത് മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വിവിധതയെക്കൊണ്ടും ബുദ്ധിശക്തിയുടെ വ്യത്യാസം ചിലകൊണ്ടും, പ്രതിഭയുടെ ശീലത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടും, അനുഭവങ്ങളുടെ താദാഭാവംകൊണ്ടും വരാവുന്ന ഒരു ഫലമാണ്. വാദകൃത്വത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഭാഗ്യവശാദികൾക്ക് ശമനം വരാത്ത വൃദ്ധന്മാരും ഇല്ലെന്നില്ല. വാദകൃത്വത്തെയും സ്പന്ദനത്തെയും പരിഹരിക്കുന്നതിൽ ക്രിസ്തു പ്രയാഗങ്ങളും മറ്റും ചെയ്തുവരുന്നവരും ഉണ്ട്. എങ്കിലും, പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങളെ

[illegible]

എന്നാൽ, ചാലൂക്യ ഭരണ ചുരുങ്ങിയതായ ഒരു ഘട്ടമാണെന്ന് ചിലർക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കടന്നുപോകാൻ കഴിയാത്ത ഘട്ടത്തിൽ ചെല്ലാത്ത ചുരുക്കപ്പെട്ട് തുണയോടെ വിശ്വകരണം ചെയ്ത് അവയ്ക്കുള്ള വഴികളെ നികത്തുകയും അതുകൊണ്ട് ചാലൂക്യ ഭരണവും ചെല്ലാത്തതും നഷ്ടമായ വാദമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴും അപ്പോഴായി കിടക്കുന്ന ഭരണകാര്യങ്ങളെ അവിധം അംഗീകരിക്കാത്തതും, അപ്പോഴും തീർക്കുന്ന, വർദ്ധകരമായതും

പ്രപഞ്ചവും, കടലും, വീടുകളും, ഗൃഹങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കുകയും, തടലകൾ മുഖം ഉദ്ദേശിച്ചു അനുഭവമെന്നോർത്തിപ്പറർന്നു. ഇന്നു അന്ത്യമായിത്തീർന്നു. പക്ഷാപാദത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യുകയും, ഇന്ദ്രപ്രഭം എന്നും കൈയ്യും കൊണ്ടുനീർ ജീവിതത്തിന്റെ ഈ അന്ത്യസമയം വരുമെന്ന് സ്മരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആദ്യ ജീവിതകാലം, അയാളുടെ വിവിധ കൃത്യങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം. അയാൾക്കുവേണ്ടി വിവിധ വിധത്തിൽ, ഏകദേശം അഞ്ചു വർഷം വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം, മനുഷ്യൻ ഏകദേശം അഞ്ചു വർഷം ജീവിതം കഴിഞ്ഞ്, മനുഷ്യന്റെ വിവിധ കൃത്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം, മനുഷ്യൻ അഞ്ചു വർഷം ജീവിതം കഴിഞ്ഞ്, മനുഷ്യന്റെ വിവിധ കൃത്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം, മനുഷ്യൻ അഞ്ചു വർഷം ജീവിതം കഴിഞ്ഞ്, മനുഷ്യന്റെ വിവിധ കൃത്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു.

“പ്രായം മനുഷ്യൻ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു.”

വർഷം മനുഷ്യൻ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു.

മനുഷ്യൻ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം, മനുഷ്യൻ അഞ്ചു വർഷം ജീവിതം കഴിഞ്ഞ്, മനുഷ്യന്റെ വിവിധ കൃത്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം, അയാളുടെ വിവിധ കൃത്യങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം. അയാൾക്കുവേണ്ടി വിവിധ വിധത്തിൽ, ഏകദേശം അഞ്ചു വർഷം വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം, മനുഷ്യൻ അഞ്ചു വർഷം ജീവിതം കഴിഞ്ഞ്, മനുഷ്യന്റെ വിവിധ കൃത്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു. അതിനുശേഷം, മനുഷ്യൻ അഞ്ചു വർഷം ജീവിതം കഴിഞ്ഞ്, മനുഷ്യന്റെ വിവിധ കൃത്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിൽനിന്നും വിശ്രമം നൽകിയിരുന്നു.

൧൦. നാട്ടുഭക്ഷണം
 നാട്ടു ചാനാ വിദ്യാലയങ്ങളും.

[illegible]

[illegible]

മുതലായവർക്ക് അല്ലായ്മസ്സായിത്തന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണു്? ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞതു് സ്വതോഷയെക്കുറിച്ച് നമുക്കെല്ലാവർക്കും നിഷ്പക്ഷമായ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും വേണ്ടതാണു് ഏതു് കാണിച്ചുനന്നായിട്ടാണു് എന്നാൽ, െം സ്നേഹത്തെ നാം എങ്ങനെയാണു് പ്രദർശിപ്പിച്ചു് കൊണ്ടതു് സംശയിച്ചുകൊ. സ്വതോഷയുടെ പോഷണം കൊണ്ടുതന്നെയാണു് നമുക്കുതന്നോടുള്ള പ്രതിപത്തിയെ മറ്റൊരായി കാണിച്ചു് കൊണ്ടു് അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറുന്നതാ ഉന്മൂകാ-രംതന്നെയാണു് നമ്മുടെ സഭയുടെ അന്ത്യമാരുടെ പ്രയത്നം എത്രതന്നെ മോശമാ നിന്നു് വെങ്കിലും ആത്മീയനാവും നാം ഹിന്ദുവും നാമ്പ്രകാരം വിചാരിച്ചു് നില്ക്കുന്ന സഭാശാഖിമാനവും സ്വതോഷാചാര്യനും അന്ത്യമാരുടെ അർപ്പണത്തിനെ ആശ്രയിക്കുകയാ, അന്ത്യ ശ്രദ്ധത്തോടെ തോഷയോടൊ താഴെത്തുല്പാദിപ്പിക്കുകയാ നാം അനുവർത്തിച്ചു് നന്നായല്ല. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴ്വിരുദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു് പ്രമേയം എന്നാൽ, സ്വതോഷാചാര്യനും നമുക്കു് ഒരു വർഷം ഉപയോഗിച്ചു് നന്നായല്ല സ്വതോഷാപാഠശാല നമ്മുടെ ഒരു ശ്രദ്ധാർജ്ജിത കരകൊപ്പം കർമ്മമാരും ഇരിച്ചു്. പ്രായോഗിക, പുതിയ, പ്രചാരവും പല വിഷയത്തിലും കൂടുതലായിട്ടുള്ള ഒരു കോഴ്സായിട്ടു് നമുക്കു് പരിചയമുണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ അന്ത്യകാലത്തു് സ്വതോഷയെ നിസ്സാരമാക്കുന്നതു് പുതിയ തള്ളിക്കളയുന്നതു് സ്വപ്നം വാഗ്ദാനമാണെന്നു് പറഞ്ഞാൽ യിരിച്ചു്, ഒരു വിദ്യാലയമായിട്ടു് നമുക്കുള്ള പരിചയം നിമിത്തം അല്ലാത്ത-വരൊ മറ്റൊരു ആയിരിച്ചുവന്നതായ നമ്മുടെ കാതാപി-നാക്കന്മാരെ നിസ്സാരമായി വിമർശിച്ചുനന്നുപോലെ ഇതും ഒരു ക്ഷണാലയമല്ലാത്ത അപരാധമാകുന്നു നാം മാനാപി-നാക്കന്മാരെ സ്നേഹിച്ചു് നന്നായും ബഹുമാനിച്ചു് നന്നായും അവരുടെ വിദ്യപ്രദാനംകുറ അന്ത്യമോക്ഷീ-സ്വർഗ്ഗം അതുകൊണ്ടു് നാം സ്വതോഷാവിമാനികളാകുന്നതെങ്കിൽ സ്വതോഷാവിമാനികളെക്കൂടി

ആയിരിക്കട്ടെ. അതാണ് ഇതിനുള്ള സാക്ഷ്യമുണ്ടെന്നു സാക്ഷി
 സ്ഥിതി എന്താണെന്നു ആരോചിക്കട്ടെ. അതാവട്ടെ. അതാണ്
 പ്രസിദ്ധനായ തുഞ്ചത്തെഴുതുന്നതിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞതിൽ
 പിന്നെ കരകാലത്തെയും നമ്മുടെ സാമീപ്യത്തെയും ത്രു-
 ന്വമായി കിടന്നിരുന്ന എന്ത് പാഠങ്ങളിൽ വെച്ചു. നമ്മുടെ
 മലയാളഭാഷയ്ക്ക് മലയാളിയിൽ സ്വഭാവവും അഭിപ്രായവും നേരി-
 ടിപ്പുന്ന ഒരു കാലത്തുതന്നെ ഇടയ്ക്കിടെ, വാൽനക്ഷത്രങ്ങളുടെ
 വരവുപോലെ ചില കവികൾ അന്ധഗന്ധത്തെ പ്രകാശിപ്പി-
 ച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സ്വഭാവത്തിലും ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സാമീ-
 പ്യസ്വഭാവം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ തന്നെ ഇതിനുള്ള
 യുക്തി എന്തെന്നു പറയാം. എന്നാൽ, ഇക്കഴിഞ്ഞ കുറേയേറെ നാളുകളു-
 കൊല്ലങ്ങൾക്കിപ്പുറം മലയാളഭാഷ ഒരു നൂതന പരമ്പരയിൽ
 പ്രവേശിച്ചതും, പല കാരണങ്ങളാലും ആ പരമ്പരയിൽ ഒരു
 ഭൂതഗന്ധത്തെ അവലംബിച്ചതും മലയാളഭാഷയ്ക്കുണ്ടായത് അവി-
 രാജിതമായ ഒരു സംഭവമാണെന്നു നാട്ടുഭാഷാകർമ്മാർ സർ-
 കാരാലക്ഷാർ കാട്ടിവന്ന അനുകമ്പ, ഇംഗ്ലീഷുമായുള്ള
 സംസ്കൃത, സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കുണ്ടായി തുടങ്ങിയ അസാമാന്യമായ
 പ്രയത്നം, വിചാരങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധി, ഭാഷാപോഷണി മുത-
 ലായ സങ്കേതങ്ങൾ ഉണ്ടായും, ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ
 പ്രചാരം, മലയാളവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി, മലയാളത്തിൽ
 നൂതനങ്ങളായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ, വിചാരങ്ങൾ, അനുഭവ-
 കൾ ഇവയുടെ ആവിർഭാവം മൂലമായി അനേകം സംഗതികൾ
 ഇതിന് മേൽത്തുടങ്ങിയ വിചാരിച്ചു. ഒപ്പം. ഇതെല്ലാം
 കൊണ്ടും മലയാളഭാഷ, സാമീപ്യസ്വഭാവം, പലതരത്തിൽ
 വ്യാപ്തി ഒരു വിഷയങ്ങളിൽ കാര്യസ്ഥനായിത്തീർന്നു. സമീപി-
 കയ്യുന്നതു് എന്ത് ആ ഭാഷയുമായി അറിയുന്നതിലും പരിചയ-
 മുള്ളവർ അറിയാവുന്നതാണ് എന്നാൽ, ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ
 മലയാളഭാഷ ഇപ്പോൾ പുണ്യതയെ പ്രാപിച്ചുവെന്നല്ല ഞാൻ
 പറയുന്നതു് ആ പരമകാവ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരമാവൃത്തി

എന്നാൽ ഓരോ കടന്നു ചെന്നുമാറുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്താൽ, പരമകാവ്യത്തിൽ എത്തിയില്ല എന്നുള്ള ആക്ഷേപം പറഞ്ഞു് അതിന്റെ ഗതിയെ തടയുകയോ അതിനെ പിന്നോക്കം തള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നത് അപ്പം കടന്ന കൈ ആതിവരുന്നതോ. പുണ്യതലോകത്തിൽ ഒരു വസ്തുവിന്നു നാം കാണുന്നില്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്കു് മലയാളഭാഷയിൽ അതു് നാം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് അപകൃതമാണ് അപുണ്യത ഒരു വലിയ കുറ്റമായും വിചാരിച്ച കൂട. ഭാഷയുടെ വളർച്ചയിൽ പല ഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടു് ഇപ്പോൾ അതിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അതു് പ്രവേശിച്ചതായുള്ള മലയാളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു് സഹായ പുകകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളിൽ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഭാഗം ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരമായതന്നാൽ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ ഏറ്റക്കുറച്ചും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയുടെ നിലയ്ക്കും മലയാളഭാഷയുടെ പുനഃവികാസം അഭിവൃദ്ധിയെ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുവാൻ തക്കപോലും കൂടു് നിന്മെയ്ക്കുണ്ടു് “വിദ്യാലയസങ്കല്പനകൾ” ഇതരം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തന്നെ കൂടുതൽ ക്ലാസുകൾക്കു വിട്ടു് ഉയർന്നതരം വിദ്യാലയം നൽകണമെന്നു് പ്രചാരമേല്ക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ഒരു തെറ്റായ അനുമാനമായും തള്ളേണ്ടതെന്നും എന്നാൽ ഇപ്രകാരം പ്രചാരപ്രകാരമുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വന്നിട്ടില്ല എന്ന തന്നെയുള്ള ഉപാധമെന്ന എതിർപ്പും ഉയർന്നതരം വിദ്യാലയങ്ങൾ നന്നുകൂടാ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് ഏതുഭാഷയായെന്നാലും മതഃപര്യവേക്ഷണങ്ങൾക്കു് പരിമിതി, ആചാര്യം ഇവയെ അനുസരിച്ചു് വിദ്യാലയം വെക്കുന്നതിന്നു് തക്കതായ വിദ്യാലയങ്ങൾ പക്ഷപാതയായി ചാഴത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതാണ് അതല്ലാതെ അവ എല്ലാം ഒരേ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ ഇതന്നാൽ ഇതു് സാക്ഷ്യമല്ലെന്നു പറയണം

തില്ലല്ലെങ്കിൽ ഇത് സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമായ ഉത്-
 ഗതിയും വളർച്ചയും ഒരു പ്രതിബദ്ധം ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുകയാ-
 ഒന്നനുവദിക്കാം. ഉയന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുമേൽ
 മോശയും കെട്ടിപ്പിടയ്ക്കുന്ന അറക്കുപോലും പുറപ്പെട്ടേക്കാം. ഇങ്ങനെ
 വളർച്ച മോശയും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, മലയാള
 മോശയുടെ ഇദ്ദേഹത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന നോക്കിയാൽ ഒരു
 ആഴ്ചക്കുപത്തുതന്നെ അത് എത്രമാത്രം അറിയപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും
 വിദ്യാഭ്യാസത്തെ തീർപ്പുപെടുത്തുന്നത് എല്ലാംകൊണ്ടും യു-
 ക്തമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ സ്വഭാവം മലയാളം
 തന്നെയാണെങ്കിലും എന്റെ അഭ്യർത്ഥന നിമിത്തം അതിലുള്ള
 പ്രൊത്സാഹനങ്ങളെ വായനയും അവയ്ക്ക് ഉയന്നതരം വിദ്യാ-
 ഭ്യാസവിഷയത്തിലുള്ള കെട്ടിപ്പിടയ്ക്കുന്നതുമായുള്ള നിശ്ച-
 യയിലും ചെയ്യുന്നതിന് സാധിച്ചുവെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ മലയാള
 യോഗ്യ പാരമ്പര്യം മോശയും എന്നാൽ, ഇപ്രകാരം ഒരു
 സ്വന്തം നോക്കു സാക്ഷാത്കാരം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ സ്വഭാവം വിചാരി-
 ക്കുകയും നോക്കുവാനും അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുമേൽ
 ശ്രമം ചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നും
 പ്രകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ഉയന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് മോ-
 ശയുടെ അഭിപ്രായത്തിലും മോശയെത്തുമായും വിദ്യാഭ്യാസം
 വളർച്ചയും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സുവിശേഷം. വാസ്തവ
 മുതലായവയുടെ പ്രകാരമുള്ളതും ഒരു വലിയ സാക്ഷാത്കാരം
 തന്നെയും തോന്നുന്നു. മോശയുടെ അഭിപ്രായം വിദ്യാഭ്യാസ
 അതിൽ നിന്നല്ല മറ്റു പ്രകാരമാണെന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും
 മോശിപ്രായം ഇല്ലെന്നില്ല. മോശയും അഭിപ്രായം വളർച്ചയും
 ക്കിൽ നിന്നും ആണല്ലോ ഉണ്ടാകുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടാക-
 ന്നത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വിള-
 ക്കി പിക്കുന്ന ആണെന്നും അറിയാൻ പാടില്ലാതെ ഇരി-
 യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്നും എങ്ങനെയാ-

ണാചോ? വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഭവനനവരോടും വിദ്യാർത്ഥി-
 നായി വരുന്നതല്ലേ? വാസ്തവം, ബുദ്ധിശക്തിയും, ഉത്സാ-
 ഹവും ഉള്ളവർ ഉയർന്നതും വിദ്യാർത്ഥന്മാർ ലഭിക്കുന്നതിന-
 ൽ സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഇതാഗ്രഹിക്കും എന്നു എല്ലാവരും
 മനസ്സിലാക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി വേണ്ടതായ ഗുണങ്ങളുടെ
 ഉല്പത്തിസ്ഥാനം പ്രാദേശിക വിദ്യാലയങ്ങൾതന്നെയാണെന്നാ-
 ണ് അതായത് വിദ്യാർത്ഥൻ വേറെ വേറാണെന്ന് ഉണ്ടാ-
 കുന്നതെന്ന് സമ്മതിച്ചാലും ഇവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയെ
 കൃത്യമായി വായിക്കുന്നതല്ലേ? അതാണ്? ഉദ്കൃഷ്ട വിദ്യാർത്ഥന്മാരും
 ഇല്ലാത്തവരും ഇത് സാധ്യമാണോ? ഇതിന് ഉദ്കൃഷ്ട വി-
 ദ്യാലയങ്ങൾ ആവശ്യമല്ലേ? വിദ്യാർത്ഥന്മാരുടെ കൃത്യമായ
 ആവശ്യങ്ങൾ ആവശ്യമായതെങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കാം
 വരേ? എന്നാൽ, വിദ്യാർത്ഥന്മാർ പ്രയത്നിക്കേണ്ടതും വി-
 ദ്യാലയങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ത് പറയാമായിരിക്കും. സമ്മ-
 തിക്കുള്ളതെങ്കിലും കാര്യം അങ്ങനെയെന്ന് എന്നാൽ പിന്നെ ഇ-
 വരുടെ ഉദ്ദേശ്യം വേറെ എന്നാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് എത്ര
 മാത്രം ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതും ആവാ-
 ചിയില്ലെന്നതാണ് പക്ഷെ, ഗവണ്മെൻറ് സർവ്വീസ് ലഭ്യത്വം
 യോഗ്യതയുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനായുള്ളതും. ഇങ്ങ-
 നെയായിത്തന്നെ ഉദ്കൃഷ്ട വിദ്യാർത്ഥന്മാരോടും ആവശ്യം
 എന്നതെന്നുവരികിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് പരീക്ഷാ പരീക്ഷകൾ മാത്രമേ
 ഇതിന് അഹങ്കാരമായിട്ടുള്ളൂ എന്ന് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും
 മലയാളികൾക്കും തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതല്ലെന്നു കാണി-
 മാണല്ലോ ഇത് മേൽപ്രകാരം മലയാള വിദ്യാർത്ഥന്മാരും
 സർവ്വീസുകൾക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നും ആശങ്കയോടെ വഴിയ-
 നെക്കണ്ട പരമാവധി സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ ഏത-
 നാനും വായിക്കുന്നതും മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനാണെന്ന് പറ-
 യ്ക്കുമായിരിക്കും. ഇത് 'വിദ്യാർത്ഥന്മാരുടെയും എന്ത് അല്ലെ-
 സത്തും ഉണ്ട്' പക്ഷെ, ബുദ്ധിശക്തിയെ സഹജമായിക്കൊണ്ട്

മാതിരി വിദ്യാഭ്യാസമായിത്തീർന്നു. ഇതു രണ്ടും കേവലം അ-
 രോധനങ്ങളായ ന്യായങ്ങളും കൂടാതെ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതെന്ന
 തോന്നുന്നു. അതല്ല വല്ല തൊഴിലുകൾ ചെയ്യുന്നതിനും വി-
 ദ്യാത്മികങ്ങളെ യോഗ്യമാരാക്കിത്തീർക്കാനായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ,
 ഈ വക യാതൊന്നും നാട്ടുരാജാവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പാഠവി-
 ഷയങ്ങളായി പഠിപ്പിച്ചുനന്നായി അറിവില്ലെ സ്വാഭാവി-
 വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തൊഴിലുണ്ടുണ്ടിപ്പിള്ള
 ന്നത് നാട്ടുവൃദ്ധ്യ. എന്നാൽ, തൊഴിലുകൾതന്നെ ശരി-
 യായി ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഉയന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം അത്യാ-
 വശ്യമാണ് “ബുദ്ധിയാണു് ഹസ്തത്തെ ചലിപ്പിച്ചുനന്നു്”.
 ബുദ്ധി പുറകിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ തുമ്പാ, കോടാലി, മൺവെട്ടി
 മുതലായവ സൗചര്യങ്ങളായിത്തീർന്നു. കരകൗശലങ്ങളാ-
 മകനാ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുനന്നു് മിഥ-
 യാശാശരം ചെയ്യുന്നതായി കേൾക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ഇ-
 തിന്മ മറ്റു വിഷയങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തള്ളിക്കുറുപ്പി വയ്ക്കുന്നതു-
 കൊണ്ടു് വല്ല പ്രായാചനവും ഉണ്ടാകുമൊ എന്നു സംശയിക്കു-
 ന്നു. അവിഷയത്തിൽ ഒരു മഹാനായ അറുമാർക്കു് അദ്ധ്യാ-
 പകന്റെ അഭിപ്രായം താഴെ ചേർന്നു. —“പ്രായസായുഷ-
 വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെയാണു് നമ്മുടെ തൊഴിലാളികളുടെ കട്ടി-
 കൾക്കു് അത്യാവശ്യമായും വേണ്ടതു് എന്നാൽ. ഈ മാതിരി
 വിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പാഠവിഷയങ്ങളി-
 ളുടെ സ്വഭാവത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും മുഴുവൻ മാറ്റമൊ-
 ള്ളതാക്കി മാറ്റാൻ പലപ്രകാരംവണ്ണം നടത്തു-
 ന്നതു് അസാദ്ധ്യമാണു് പ്രായസായുഷവിഷയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 മറ്റുള്ള വിഷയങ്ങളെ ക്രമത്തിലധികം കൗശലങ്ങളായതായും.
 ഇപ്രകാരം പ്രായസായുഷ ബുദ്ധിവികാസംകൂടി കലു്
 നടത്തപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനത്തിൽ രണ്ടിനെ
 സംബന്ധിച്ചു ഒരു നഷ്ടയാളകമായ അദ്ധ്വാനത്തെത്തന്നെയും
 നശിക്കി എന്നുവന്നുക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഇതിന് മാത്രത്തിൽ

അതിന്റെ പ്രത്യേക വിദ്യാഭ്യാസം സ്ഥാപിക്കുന്നത് നന്നായതില്ല.

പിന്നെ, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ബാഹ്യമായ പെരുമാറ്റം സമുദായം വലുതും ആകെ ജനതയായും, ശരി, ഇ-
തുടങ്ങിയ ചെറുതും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടി-
ട്ടാകുന്നു, ബഹുസംസ്കാരം, സാമൂഹികത, കൃത്യ-
ബോധം മുതലായവയാണല്ലോ വേണ്ടത്. ഇത് ഉയന്ന
തരം വിദ്യാഭ്യാസം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സാധാരണയായ ഇ-
പ്പോഴത്തെ മലയാളവിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതി ൨൦ മ-
റും ഇതിനനുസരിച്ചാണ് പഠനം നടത്തപ്പെടുന്നത്. ഇതിൽ
പല സാധാരണയായ മാറ്റങ്ങളും മെച്ചപ്പെടുത്തലുകളും ഉണ്ടെന്ന്
പലർക്കും അറിയാമെന്ന് അറിയാമെന്ന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ
ചിന്തകന്മാരിലും ഉൾപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനായാണ്
തന്നെ കൗതുകപ്പെടുന്നത് ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇ-
തരം വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടുവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും സാമൂഹിക-
തും ആവശ്യമായ സാധാരണ പലർക്കും പ്രയാസമാ-
ണമാണ്. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാ-
ഭ്യാസത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് പരിഹാസിക്കുന്നതിന്
കൊല്ലം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ബുദ്ധിമുട്ട് മ-
റും ഉൾപ്പെട്ടതായ ശക്തികളെ അഭ്യർത്ഥിക്കും മെച്ചപ്പെട്ടതായ
ഉൾപ്പെട്ടതായ മെച്ചപ്പെട്ടതായ ഏതെങ്കിലും സാധാ-
രണമാണെന്നാണ്. തോരക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്നും പു-
റത്തുവരുന്നവർക്കാണ് ഇതിനെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന പ്രയത്നം
വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിൽ രൂപീകരി-
ക്കുകയെന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിൽ
നന്നാണെന്ന് വളരെ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എന്ന് അറിയ-
പ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നന്നാ-
ക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിപത്തായ ബുദ്ധിമുട്ടും തോരക

വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് മാറിപ്പകർത്തുന്നത് എന്തെന്നും ആ-
 ചാരവിദ്യയുടെ സംഗതിയാണ് അദ്ധ്യയുടെ മോശസ്ഥിതി
 കൊണ്ടും, അദ്ധ്യയുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയെ അറിയുന്നതിന്
 നമുക്കുള്ള അർത്ഥനികോണ്ടും എന്തെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
 നമ്മുടെ നല്ലതായൊന്നുംതാനും നാട്ടിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളിൽ
 ഭൂരിഭാഗം വിദ്യാഭ്യാസവാങ്ങുന്നതിനായി ഇപ്പോൾത്തന്നെ
 പ്രാധാന്യം നേടുന്നത് നമ്മുടെ സാക്ഷരതയ്ക്ക് നന്മപ്പെ-
 ടുന്നതും ഇപ്രകാരമാണല്ലോ. ചിലയിൽ പെരുന്നോരായ്-
 മിപ്പാൻ പോലുന്ന നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളുടെ ജാതകം എന്തു
 നായ്കതെന്ന് തന്നെയാണ് കേൾക്കുന്നതിനും വിദ്യാലയ-
 ങ്കൾ എത്രയും ഉത്തമമായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെയൊക്കെ
 എന്തെ പഠിക്കേണ്ടതെന്ന് എന്തില്ലല്ലോ എന്നാൽ, അദ്ധ്യയുടെ
 ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ഇപ്രകാരമാണെന്ന് വിചാരിച്ചാൽ നി-
 വൃത്തി കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ പലതും അടുത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്
 വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് നാവികാധാരം തട്ടാതിരിപ്പാൻ പഴയ
 വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവയെന്നതാണെന്നാണ് ആരോ പറഞ്ഞുകിട്ട
 തായി മാർക്കുണ്ടാണു് ഇത് പക്ഷെ, അതിശയംകൊണ്ടു
 മറ്റൊരു ആയത്ഭുതം പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസനിയമത്തിന്റെ
 പൂർണ്ണപ്രവേശനത്തോടുകൂടി നാം വക വിദ്യാലയങ്ങളും ഏതാനും
 ഗുണപ്രദങ്ങളായിത്തീരുകയും നമ്മുടെയൊക്കെയെന്നതാണ് ഒരു
 വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണം അതിനെ അദ്ധ്യാ-
 പകന്മാരെയും പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെയും മറ്റും സ്ഥിതിയെ
 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം നല്ല വിഷയങ്ങളിലും മലയാള
 വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് ചില നൂതനതരം ഇപ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ
 നാണ് സാധാരണയുള്ള അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു
 വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അന്യപ്രകാരം ചേർത്തിരിക്കുന്നതാണ് ഒരു
 മാർഗ്ഗം "കലാഭവം" ആകുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം കൊ-
 ണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ്വിദ്യാലയങ്ങളെപ്പോലെ നാം
 ആദരപൂർവ്വമായ് നാം സ്നേഹത്തെ പരിചരിക്കുന്നതിന്

മലയാള വിദ്യാവരങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വലിയ നൂനത
 അവിടെയുപോവസംസ്കാരം ഉൾക്കൊള്ളാ-
 ണ് ഇത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു അംഗം തന്നെയാണു്
 എന്തുപ്രകാരംവിചാരിച്ചുവെന്നുണ്ടെന്നു സംശയമാണ്
 ബുദ്ധസംസ്കാരത്തിന്റെ കാലം ഇദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെ-
 ന്നതിൽ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവം തന്നെയാണു്
 ഇതിന് പ്രധാനകാരണം ഭാഷാശക്തി ബുദ്ധിപരവും ആ-
 നന്ദാർത്ഥനാകൃത്യബാധമുള്ളതായി ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ
 നിന്നും വരിയ്ക്കുന്ന തുണയുടെ അഭ്യുപകരണാൽ പ്രകാശി-
 ക്കുന്നതല്ലാത്തതായ അഭ്യുപകരണാൽ പ്രതിപാദിച്ചുകാണു-
 ന്നതല്ല ദൃഷ്ടാന്തപരം എത്രയോ സാരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.
 നാം അറിയാതെ പറയുന്ന പാഠങ്ങളും വളരെ ശക്തി
 കൂടമല്ലെടും ഈ തുണയുടെ ഉപയോഗ അഭ്യുപകരണാൽ
 അഭ്യുപകരണാൽ തുടങ്ങുന്നതും അതിന്റെ അർത്ഥം
 ഉപകാരമുള്ളവർ തിസംബന്ധസംസ്കാരത്തിൽ അനുകൂല-
 മാതിരിയായാ എന്തു നശിച്ചതാണു് എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ
 നൽകാക്കൂട്ട "സ്രോതസ്സ്" നൽകിയിരിക്കുന്നു" എപ്പോൾ
 പ്രകാരം അതിന്റെ ഉപയോഗമെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന
 തന്നും, അതേ അറിച്ച് ദൃഷ്ടാന്തമെന്നു കാണുന്നതും അതിന്റെ
 വ്യവസ്ഥ കൈയ്യും അതിന്റെയും ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ വെ-
 ന്നതും അതിന്റെയും ഉപയോഗമെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതും
 നാതിന്റെയും തുണാൽ അഭ്യുപകരണാൽ കൈയ്യെടുവ-
 മേറിയ ചുരുക്കം സമർപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ഈ ചുരുക്കമെ-
 ന്നുപോകുന്നതായ ശാസ്ത്രം നിരവധിനത്തിനും ഉൽകൃ-
 ഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം ഉൾപ്പെട്ട അഭ്യുപകരണാഭ്യുപകരണ-
 ന്നുപോകുന്നതല്ലാത്ത അഭ്യുപകരണമെന്നു നൽകിന്റെ
 മേൽ ഉൽകൃഷ്ട പാഠങ്ങളും അതിന്റെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനും
 ഇപ്പോൾ അഭ്യുപകരണാഭ്യുപകരണാൽ അതിനാൽ
 അഭ്യുപകരണമെന്ന പ്രത്യേക പ്രധാനാഭ്യുപകരണ നൽകി-

യ്യുന്നതിൽ ഞാൻ വന്നിട്ടുവരുന്ന നയമൊ കറുവപ്പുതുളമാ
 കണ്ഠഭേദപ്പെട്ടു നന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കുമെന്തിപ്പോഴെന്നതു്
 അബദ്ധമാക്കേണമെന്നു സ്പഷ്ടം.

ഇനി പാഠവിഷയങ്ങളെ ൧ പാഠപുസ്തകങ്ങളെ ൨ പഠി
 അദ്ധ്യ പഠനനയകളെ. വിദ്യാവിദ്യ പഠനനയം ൩ ഞാൻ
 ഇപ്പോൾ സന്നദ്ധനല്ല. ഇപ്പോൾ നല്ലിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന
 ഭാഷാപാഠപുസ്തകങ്ങൾക്ക് മലയാളഭാഷയിൽ പഠനനയ
 കേൾക്കേണ്ടതു് എന്നാൽ അപ്പ സ്കൂൾഡാർബ്ബ് ക്ലാസ്സിൽ
 വയക്കേണ്ടതും. മറ്റൊരു് അദ്ധ്യയിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ നെ-
 ഡിക്കമാറുപോയ് എന്നതും ആകുന്നു. പഠനനയത്തെ ആശ്രി-
 യക്കേ പഠനനയമില്ലെന്നതിന്നു് ഇവയെ ഒന്നാക്കി ഉയർത്തി
 പാടിപ്പിഴ്ന്നു നന്നാക്കേണ്ടതും, മറ്റൊന്നെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതും
 സംസ്കൃതപദങ്ങളെ കറുപ്പു് ഇവയിലെ ഭാഷാഭേദത്തെ അദ്ധ്യ-
 ഭേദപ്പെട്ടു നന്നാക്കേണ്ടതും ൪ തിരുക്കമൗൽ എന്നെന്നെ പു-
 ന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതൽപാദനത്തോടൊപ്പം പാഠപു-
 സ്തകങ്ങൾ നർമ്മിപ്പുതാല്പ എന്നു് വചനം യുക്തം എങ്കിൽ
 െക്കേ അതി െക്കേ നല്ലതുളള ഭാഷാവിദഗ്ദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടു്
 നിശ്ചയിപ്പിഴ്ന്നു നന്നായിരിയ്ക്കും. പ്രത്യേകിച്ചും ഭാഷാ-
 പഠനനയത്തെ നവേണി പവിധം തന്നെ പഠനനയം വിദ്യാ-
 നന്നും, കേൾക്കേണ്ടതും അതന്നും വചനങ്ങൾ അപ്പ അദ്ധ്യയി-
 ിയ്ക്കുന്നതുമാത്രം ഭാഷാപഠനനയം അതന്നെ അതന്നെ വചന
 ന്നായി ചേർക്കേണ്ടതു് ഇന്നാൽ എല്ലാകൊണ്ടും ഉത്തമമായി
 യുക്തമാണെന്നു് എന്നല്ല എന്നെന്നാൽ ഇപ്പോൾ പഠനത്തെ അ-
 ന്നതോടൊപ്പം പഠനനയം പഠനനയം അതന്നെ അതന്നെ
 വല്ലവയും ഉത്തമമായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ മലയാളം പഠനനയ
 യാൽ യുക്തമാണെന്നു് അദ്ധ്യയിക്കേണ്ടതും പഠനനയം അതന്നെ
 നിശ്ചയിപ്പിഴ്ന്നു നന്നായിരിയ്ക്കും. എത്രമാത്രം ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതെന്തി
 നിശ്ചയിക്കേണ്ടതെന്നു് അദ്ധ്യയിക്കേണ്ടതും മലയാളം പഠന

മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒരു പക്ഷേ കൂടി പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ട്. സാധാരണ വിദ്യാലയം പഠിച്ച ഒരാൾ മ. യ. ബിരുദപരീക്ഷയും രണ്ടു തോഷകരായും അറിഞ്ഞതിനെയെല്ലാം തന്നെ ഇത് മലയാളത്തിനെക്കാൾ ഉയന്ന പട്ടികയിൽ ഇറിയ്ക്കുന്ന ഒരു ദോഷമായി നന്നായി മറുപടി ഇല്ലാത്ത സംസ്കൃതമാണ് ആയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് വിചാരിച്ചു. ഇതുകൊണ്ട് തോഷകത്താനും ലഭിക്കുന്നതു പ്രകാരം ബുദ്ധിശക്തികളെ പലവിധത്തിലും പൊതുവിട്ടു നാം വികസിപ്പിച്ചുയും ചെയ്യുന്നതുമാണല്ലോ.

ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പാഠവിഷയങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നതല്ല. കാരണം മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഇതിന് വേണ്ടതായ കൈമാറ്റപുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും, തക്കതായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും, മലയാളത്തിൽ ഇവയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്ക് പേരുകൾ തുല്യമല്ല, ഇവയെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചു വന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും മറ്റൊരുകാരും. ആദ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണത്തിന്റെ വാഗ്ദാനത്തെക്കുറിച്ച് തോഷാവിരുദ്ധന്മാരുടെയെന്ന രീതിയെ ചോദ്യം ചെയ്തതാണെന്ന് മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങളും തക്ക പേരുകളും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു സമയം ശ്രദ്ധയോടെയും എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ തോഷകർ ഉണ്ടാകണമെന്നതിൽ അപര്യുക്ത ആവശ്യം കൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യമാണല്ലോ നമ്മുടെ അന്തർവികാരണം. ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ മലയാളവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വസ്തുതയോൾ തക്കതായുള്ള പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടാകണം അതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രീയ പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മലയാള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒരു വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാനിരിക്കുന്നതിന് ഒരു കാരണമാകുകയില്ലെന്നല്ല, അപര്യുക്ത

൨. റിപ്പീറ്റിറ്റാക്കമെന്നുള്ളതാൽ ഒരു നല്ല പദ്ധതിയായ കാട്ടാളം ക്രി-
 യസ്തനായ ആദ്യം നിശ്ചിത രൂപകരണം ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നും
 അദ്ദേഹം മിക്കവാറും അത് തീർന്നു തീർന്നുപോകുന്നതുമാകുന്നു.
 ക്രിസ്തനായ ആദ്യം ഇത് മലയാള ഭാഷയിലും വ്യാകരണത്തിലും
 ഒരു നൂതനമായ ആദ്യം എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും അവയുടെ വള-
 രിച്ചതാൽ ഈ ഭാഷയിൽ അതിർവ്വരണമുണ്ട്. ചില ഭാ-
 ഷകൾ ഈ പദ്ധതിയെ കടന്നുകഴിക്കുകയും, ചിലവൾ അതിൽ
 എന്തെങ്കിലും ഭാഗം, മറ്റു ചിലവൾ ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും ഭാഗം
 നൽകുന്നതു് അവയുടെ ഭാഗമായി വിട്ടു പോകുന്നവ-
 ള്ളവുമാകുന്നതും ഭാഷയുടെ അർത്ഥത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതും. മറ്റു
 യാതൊരു ഭാഷയിലും ഈ ഭാഷയിൽ എന്തിനും ഭാഷയുടെ
 അതിർവ്വരണം കടന്നുകഴിക്കുന്നതിന് സഹായമില്ലെന്നു ചുരുക്കം
 മറ്റൊരു ഭാഷയിലും ഇതുപോലെ തന്നെയാണല്ലോ. ഇ-
 ഞ്ചെങ്കിലും ഇത് കടന്നുകഴിക്കുന്നതിന് സഹായം നൽകുന്നതി-
 ന്നുള്ളതും ഭാഷയുടെ ആദ്യ ഭാഗത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തന്നെ
 യല്ലാത്തതിന് ചുരുക്കമല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചില ഭാ-
 ഷകൾ അതിന് സഹായം നൽകുന്നതിന്. കൂടി ഇവയെ മറ്റൊരു
 ഭാഷയിൽ ചില ഭാഷകളിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചു യാതൊരു
 ഭാഷയിലും ഉണ്ടായിത്തന്നെ ഈ ഭാഷയിൽ സഹായം സ-
 മ്യതയ്ക്കൽ നിന്നും ഉണ്ടായിത്തന്നെ ആദ്യം അവയുടെ
 ഭാഷയുടെ ഒരു ഭാഗം വളരും വ്യാകരണത്തിലും ക്രി-
 സ്തനായ, ക്രിസ്തനായ മറ്റു ഭാഷകളെപ്പോലെ ഇവയുടെ പ-
 രസം മിക്കവാറും പരിമിതമായിത്തീരും.

ആഗ്നി, വിദ്യാനായകങ്ങളിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മലയാളവിദ്യാവയങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നവയ്ക്ക് എല്ലാവിധ കാരണമാക്കിയെടുക്കാൻ അനിവാര്യം. എന്നിരുന്നാലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്നതിന് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പ്രചാരം മലയാള വിദ്യാവയങ്ങളിൽ

[illegible]

* இது மிக உயர்ந்த அளவுக்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியதாக உள்ளது.

നാസിപ്പിള്ളാകുന്നത് വിചാരിയ്ക്കുന്നു. ജോഷഫോഷിനിസർ ഉത്തരവിവിട്ട് പത്തുപന്തിൽ കറകയില്ലെന്നാണ് മോന്നനയ്ക്ക് അത് പക്ഷ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് സ്ഥാപിച്ച് കൊടുത്തതെന്നും അറിയാം. നല്ല വകയായി ഒരു മാസകയും നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ള മോശങ്ങളോടെ നടത്തപ്പെടുന്നതായും അറിവുണ്ട്. എന്നാൽ, അതിന്റെ ആദ്യ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റുന്നതിന് എന്തെല്ലാം ക്രമം ഒരു പദ്ധതികളെങ്കിലും, അവ എന്തുമാത്രം ഫലപ്രദങ്ങളായി തീർന്നു കണ്ടെന്നും മറ്റും നിലവിലുള്ളതും, മറ്റ് നിർമ്മാണ ഗുണമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിന് തക്കമില്ല. എന്നാൽ, ഉപകരണങ്ങളിൽ എന്തുമാത്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതാണ് അറിയേണ്ടത്. മറ്റ് സങ്കേതം ഒരു പ്രശ്നവുമായിട്ടും സ്ഥാപിതമായും മറ്റും ഗവർണ്മെന്റിന് നിന്നും ഒരു അംഗീകരണം നൽകിയിട്ടുള്ളതായാണെന്ന് എനിക്കു മോന്നന (ഇപ്പോൾ പ്രാപ്തകാരം രാഷ്ട്രീയകാരനും ഉണ്ടെന്നുമാണുനില്ല) എത്രമാത്രം അംഗീകരണമാണെന്ന് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചുമാ-യിരിയ്ക്കും. മേൽമുള്ള ഭാഷ. മേൽമുള്ളവിദ്യാഭ്യാസം, മേൽമുള്ള പ്രവൃത്തികൾ. മേൽമുള്ള സംസ്ഥാനം. കാർഷികം തീർപ്പുള്ളതിൽ പ്രാപ്തകാരൻ മേൽമുള്ള വകയോടും മേൽമുള്ള സങ്കേതം അതിലായും ആവശ്യപ്പെട്ടതായാണെന്ന് ഗവർണ്മെന്റിന് മേൽമുള്ളതായിട്ട് ഒരു വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണമെന്നാണ് മേൽമുള്ള പദ്ധതികളിൽ സ്ഥാപിതം.

ഇപ്പോൾ ഒരു വിശ്വാസം ജനിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്ങനെയാണത് സംശയിച്ചുകൊണ്ട്. അതായത് ആദ്യമായി പെങ്ങളെ നോക്കിയിട്ട് കൈയ്യൊന്നിടാത്തതും, നോക്കിയാൽ നോക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഇവയെ ഗവൺമെന്റിനെ യെപ്പറ്റി ചർച്ചകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നോക്കിയിട്ട് നിറവേറുന്നതാണ് അതിന്റെ സഹായം.

[illegible]

വാനുള്ളത് ഈ സമയം കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് അപ്പു-
മതിയും ധനാഗ്രയം ആവശ്യമാണ് അതിനെയും എന്തെ-
ങ്കിലും ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ് ഒരു മൂലധനം
ശേഖരിയ്ക്കാമെന്നതിൽ നന്നായിരിക്കിയും ഇനിയും പലതും പന-
വാനമെന്നതിലും ഈ മൂന്നു സംഗതികൾ മാത്രം ഇപ്പോൾ
ഈ സമയം ഒരുപാട് ആവശ്യമാണെന്നായി അവരുടെ മി-
മ്പിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

൧൧. ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥശാലകളും.

വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരത്തിനുകുന്നതായ പല ഏല്പാടുക-
ളും സ്കൂളുകളിൽ ഉണ്ട് വിദ്യാലയങ്ങൾ, സമാജങ്ങൾ, വാ-
യനശാലകൾ, വന്തമാനപ്പന്ത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ, ഗ്രന്ഥ-
ശാലകൾ ഇവയൊക്കെയും പല വഴിയ്ക്കുന്നതിലും ഒരു വി-
ഷയത്തിൽതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തികളാ-
ണ് ഇവയിൽവെച്ച് "ഗ്രന്ഥശാലകൾ" ഒട്ടും അപ്രധാന-
മല്ലാത്ത ഒരു കാലം വരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് സംശയ-
മില്ല. ഇവയിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ തന്മന്തിലും
അളവിലും ഏറ്റക്കുറവു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, ബുദ്ധി വി-
കാസത്തിനും ജ്ഞാനാഭിവിദ്യയ്ക്കും ഇവകളെല്ലാം നെരപോ-
ലെ അനുക്രമികളായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്
നാം അധികമായി അവലംബിയ്ക്കുന്നത് വിദ്യാലയങ്ങളാണ്
ഇവിടെ നാം വിദ്യാസമ്പാദനമാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും
നാം വിചാരിച്ചുവരുന്നു എന്നാൽ, വാസ്തവം നോക്കുന്നതാ-
യാൽ ഇവിടെ നാം ചെയ്യുന്നത് സ്വയംഭവ, വിദ്യയെ സ്വ-
ധാരിയ്ക്കുന്നതിന് വേണ്ടതായ ശക്തിയെ സമ്പാദിയ്ക്കു മാത്ര-
മാണ് നാം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും പുറത്തു വരുന്നത്
"അത്യസ്തവിദ്യന്മാരെ"ന്നു നിലയിലാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം

മാത്രം അതാനവു് പെട്ടെന്നുതന്നെയാണു് ഫലം ഉണ്ടായതു്-
 രണ്ടാം അദ്ധ്യായം ഇതു് കൊണ്ടുമായി ഉപരിൽ വരുത്തേ-
 നല്ലൊരു, അന്നു മനസ്സ് സദാശ്വസ്തതയോടുകൂടിത്തന്നു-
 നന്നല്ല. എങ്കിലും, ഇതിനെ പൊക്കിക്കൊണ്ടു് ഗുണ-
 വൃദ്ധി നേട്ടം എടുത്തുപോകുന്നതിന്നായിട്ടും ഇക്കാര്യം നോക്കി-
 ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യം നമുക്കു് അറിയു-
 ന്നതു് അതാ അതിലുള്ളതും അവയുടെ പൊതുവുമായതും
 വിഷയഗണങ്ങളിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുനന്നു് അവിധം വേണ്ടതും,
 അതും അതെയും പ്രകാരം പൊതു, ബുദ്ധിയുടെ വിശേഷതയ്ക്കു്
 അനുസൃതവും, അതാതിന്റെ വിശേഷവും ആയിരിക്കും. ഗ്രന്ഥ-
 ശാലകളെ മാത്രമല്ല അതിലുള്ളതും അതിന്നുമാണു് ഇവയ്ക്കു്
 പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ളതുപോലെയാണു് വിചാര-
 വശങ്ങളില്ല. ഇതു്, പക്ഷെ നമ്മുടെ അടുത്തതുകൊണ്ടാ-
 യാതൊരു ഗ്രന്ഥശാലയുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും അവിടുന്നാ-
 ക്കും അതാനാണു്, പാശ്ചാത്യന്മാരു് മെറ്റഡ് ശിഖരം
 ഒഴിച്ചാൽ പാടില്ലാത്ത ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു്, നമുക്കു്
 കേവലം ഒരു അപ്പൻ സഹായം മാത്രമാണു് മറ്റൊ-
 രുക്കളുടെ വിശിഷ്ട ഭാഗങ്ങളാകുന്നതു് സംഗ്രഹം നമ്മെ
 എത്രമാത്രം ഉപയുക്തത്തിന് കാരണമായു് ചെല്ലുന്നു എന്ന്
 പറയാൻ പ്രയാസമാണു് ഗ്രന്ഥശാലകൾ നമ്മെ സീമാ-
 ക്കാത്ത വിചാര്യതയോടു വഴിതന്നു വിടുന്ന. ഗ്രന്ഥ-
 ശാലകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു് ഉപകരണങ്ങളിൽക്കൂടി നമ്മെ
 നയിക്കുകയും, മനസ്സുകളെ വിവിധതരങ്ങൾ വിതരിപ്പിക്കുകയും നമ്മെ
 നീതിയോടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു് അധികൃതരുടേതു്
 നമ്മെ ഉപയുക്തം ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകൾ അതിലൊക്കെയും
 ഉള്ളിൽ കേവലം കടലാസുപേജുകളും മാത്രമാകുന്ന
 ഒരു കൂട്ടവടക്കോണു് അതു് ഒരു സാധാരണപരമായ മാത്രമാ-
 കുന്നു. എന്നാൽ, ഇത്തരം സാധാരണകളായ ഒരു വായനക്കാ-
 രനു് അവ അനുകൂലമായ തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ സാധ്യത

അദർ ആനന്ദൻ. ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയാണു് യഹൂദ സമ്പദ
 ശാലാലകയാണു് കാർലൈതാൽ എന്ന മഹാൻ പാദത്തിൽ
 യൂദൻ. “ഭൂതകാലത്തിന്റെ ദീപൻ മൂലവും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
 കിടക്കുന്നു.” മനുഷ്യർ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള
 തും സ്വന്തം ചിട്ടകളും ആയിത്തീർന്നതും എന്തും നമു
 ക്കളുടെ ഉള്ളിൽ സമരഭൂതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം
 മനുഷ്യ ചിന്തയിന്റെ വിശ്വസ്തങ്ങളായ് എന്തു പാശ്ചാത്യന്മാർ
 ഒരു ഗ്രന്ഥശാല, എല്ലാം കൊണ്ടും പൗരസ്ത്യ മതാദി നാം
 പരിശുദ്ധമായ മനുഷ്യാകൃതി ചേരണം ഭാരതീയർ
 യൂദൻ. ഇതാണു് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായ്കുന്ന അവിചിതമായ
 മഹത്വമായ പാശ്ചാത്യ മതം ഒരു നാലാം ഗ്രന്ഥശാലയുടെ
 സൃഷ്ടിപ്പെടുകയാണായിരിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴായിത്തീർന്നുവന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കൊണ്ടും ഗ്രന്ഥപാരായണം കൊണ്ടും
 ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം സവിശ്വരൂപ
 വ്യാപിതങ്ങളാണെന്നു് ഓരോ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നിട്ടും അതു് ഭാ
 സ്കര്യമായിത്തീർന്നുവന്നു. എന്നാൽ, ഇതെപ്പറ്റി ഒരു നാലാം
 മതാദി പരിശുദ്ധതകളെക്കൂടി മഹാത്മഗുണവും സമ്പദകൾ
 കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിലും അവയിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായ ആദി
 ശങ്കരൻ നാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായ്
 കിട്ടിയതും ഉണ്ടായ്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പരിശുദ്ധതയും
 ഭക്തിയും ആദർശപ്രാപ്തിയായി മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന ശ്രമ
 ണത്തിന്റെ പലങ്ങളാകുന്നു. ആദർശങ്ങൾ പ്രായത്ന മനു
 ഷ്യന്മാർ അപ്രാപ്യങ്ങളാണെന്നിവിടെ അവയുടെ സാദൃശ്യം എ
 ന്നൊരു നമുക്കു് പ്രാപ്യതയുണ്ടാകയാണു് ആദർശങ്ങൾ ഇ
 ള്ലാത്ത മനുഷ്യർ ആത്മതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് കേവല
 മനുഷ്യാനന്തരമായ വനവർത്തനത്താൽ ദിവ്യഭാവാനന്തര
 മഹാത്മവർത്തനത്താൽ പരിവർത്തനം ഉള്ള മനുഷ്യർക്കു് അന്തരി
 ന്തരം ആദർശങ്ങൾ ഉണ്ടായെന്നുള്ളതും ഇവയെ ആവശ്യ
 ലോകം ഉയർത്തിയും ദൈവപ്പെടുത്തുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണു്

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം. ഗ്രന്ഥപാഠകന്മാരുടെ അറിവിൽ നിന്നും നമുക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ഇതുതന്നെയാണെന്ന് ഗ്രന്ഥപാഠകന്മാർ വിശ്വസിക്കുകയും നാം ചില നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടത്തുന്നതിനുള്ളതാണ്. “അധികം വായിക്കണം, ഏതാൽ, അധികം വായിക്കണം” എന്നുള്ള സാരോപദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നന്നായവർക്കുള്ളതാണ് അന്നത്തെ അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും വായിക്കുന്ന പുസ്തകം പല പരിവർത്തനം വരുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഇതിന്റെ സാരം. ഒരു വിധം അനുഭവത്തിനുള്ള ഏതുപുസ്തകവും വായിക്കുന്ന ഒരുവൻ അല്പകാലംകൊണ്ട് ഒരു വിചാരംകൊണ്ടാണെന്ന് ധാരാളം ജ്ഞാതാർക്കർ ഉപദേശം. ഒരു കൊല്ലം പ്രായത്തിൽത്തന്നെ, തന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം, പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിക്കുന്നതെന്നു ചുരുക്കം വായിക്കുന്നതെന്നാണ് ഏതാൽക്കർ ഉപദേശം. ചില പുസ്തകങ്ങളെ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടും, ചിലവെച്ചു വിട്ടുപോകയും, ചിലവെച്ചു ചെലുത്ത് അവയുടെ പേരും കാര്യം ഗ്രന്ഥിയും ചെലവുണ്ടാകാതെയാണ് ലാഭവും ബലംകൊണ്ട് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവയെല്ലാം ആദ്യം പറഞ്ഞ ഉപദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് മനസ്സാക്കുക. ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഏതൊരു നാർദ്ദാക്ഷിണ്യനായ നിരൂപകൻ കാലമാണ്. അപ്പോഴപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടും യോജിപ്പാക്കിയവയെ പിന്നീട് തള്ളി സാരമായുള്ളവയെ മാത്രമേ ലോകത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സമയ ദ്രവ്യം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞും അവയിൽ ത്യാഗങ്ങളായവ ഒന്നാകുന്ന കാലംകളും. ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ പരക്കെ ചുരുക്കമായിരിക്കാം എന്നാൽ, ഒരു വിഷയത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും തന്നെ നാം പ്രധാനമായി ഗണിക്കുന്നതാണ് അതുകൊണ്ട്

നാം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അനുമാന്യമായ വിവേകവും കരുതവും ഉപയോഗിയ്ക്കേണ്ടതായിരിയ്ക്കുന്നു. നാം സ്നേഹിതമാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുപോലെ വേണം പുസ്തകങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാകെന്നു് ഒരു മഹാപുരുഷത്തിറിയ്ക്കുന്നു. ആദ്യം പഠനത്തെ സംഗതയിൽ അനുഗത പ്രയാസവും ദുർദ്ധരവും നമുക്കു കാക്കുക എന്നതുകൊണ്ടു് അറിയാമല്ലോ. അതിന്റെ വിഷയത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടും വന്നിട്ടു് ദോഷമേതുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ പഠനത്താൽ കഴിഞ്ഞുവെല്ലാ വിഷയഗൗരവം, വിഷയഗുണമി, വിഷയവിവിധതയും ഓരോ മൂന്നു സംഗതികളെ മുൻനിറുത്തി വേണം നാം തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിന്നിട്ടുമാൻ. അവിടുപ്പിഴയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കൈക്കലാക്കേണ്ട വിഷയവും അതു നന്നാക്കുന്നത് തോന്നുന്നില്ല. പുസ്തകാശ്രമത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു നോക്കുന്ന മനസ്സുവിശാലതയും എപ്പോഴും ആരും കാക്കുന്നതിനാൽ മാത്രം സമീകൃതമായി ഗണിയ്ക്കുവാൻ പാടില്ല. അവയുടെ ഉള്ളിൽ പലപ്പോഴും ദോഷമുണ്ടെന്നും അതവിമലമുള്ളതായവയ്ക്കും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതും പ്രസിദ്ധമാനും സുസമ്മതമാനും ആകട്ടെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരിയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾമാത്രം ശേഖരിയ്ക്കുന്നതായാൽ ഓരോ വക ദോഷം ഉണ്ടുവാൻ തീർന്നിരിയ്ക്കും. “കവിതശാസ്ത്രവികാശം” നമുക്കു ഇടയിലും ധാരാളം ആനുകൂല്യം ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടു് ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അനുകൂലമായ ഗ്രന്ഥപാഠനം കൊണ്ടും, അസാമാന്യമായ ലോകപരിചയം കൊണ്ടും, സമ്പന്നമായ മനസ്സാലംകൊണ്ടും വേർതിരിയ്ക്കേണ്ടതായിത്തീർന്നതിനാൽ ഇതിലേയ്ക്കു് പുറപ്പെട്ടു നോക്കുവാൻ അസാമാന്യത്തിന് അളവറ ഗുണമെല്ലാമാൻ ഇവർ സാധിയ്ക്കുന്നതാണ് ഇത്രയൊക്കെയും അറിവില്ലെന്നതിൽ മനസ്സും, കൗതുകവും ഇല്ലാത്തപക്ഷം നമ്മുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ചിതകാലം പുറത്താക്കുന്ന സമീപിച്ചുവെല്ലാ പിന്നീടു് പരിശോധനകഴിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യയും ചെയ്യുന്ന

ഹിന്ദുക്കളുടെയും മറ്റും വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണത്തിനായി എന്തെങ്കിലും നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി നിയമസഭയുടെ അംഗീകാരം നേടേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി നിയമസഭയുടെ അംഗീകാരം നേടേണ്ടതാണ്. ഇതിനായി നിയമസഭയുടെ അംഗീകാരം നേടേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് നേരിട്ടിട്ടുള്ള ആശങ്കപരമായ നിലവിലിൽ നാം ആദ്യമായി ചെയ്തതെന്തു് എന്തെന്നാൽ ഞ്ഞുപഠിപ്പിക്കുന്ന മലയാളഭാഷ ഒട്ടും തന്നെ അറിയാത്തവർക്ക് അഭിമാനത്തോടെ ഇത് അധികം പ്രയാസകൂടാതെ ഇനി സാധിക്കുമെന്നും സമീകരിക്കുന്നതും. സമീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രശ്നം നാട്ടുഭാഷകളിൽ സവിശേഷം പരിശീലനത്തിലൂടെയും കൗശലത്താൽ സംഗതി വിട്ട് ഇത്രയും പാരമ്പര്യവത്തായി വാഗ്ദാനത്തോടെ മാറ്റം വരുത്തുന്നതും.

വായനക്കാർ ഭിന്നതയിലായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം എന്തെല്ലാം കരുതൽ ചെയ്താലും എല്ലാ ഭാഷകളിലും ഒട്ടേറെ അനുഭവപരീതികളായ പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലെന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ, അവയ്ക്ക് പ്രാബല്യം അല്ലായെന്നുവെന്ന് ഒരു സമാധാനം ഉണ്ട്. കാലത്തിന്റെ കൈമാറ്റവും കലാസാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രങ്ങളും എന്ത് സാഹിത്യം പാടാമോ ഇവ വെളിപ്പെടുത്തും അധികം അഭിമാനത്തോടെ വിശ്വസ്യതയിൽ ചരിച്ചുപോകുന്നു. ഈ മാതിരി പുസ്തകങ്ങൾക്ക് “നാണാപതിപ്പ്” വെച്ചാലും ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. അഥവാ അപകാരം വേണ്ടിയിരുന്നാൽ അറിയാവുന്നതല്ല പരിപൂർണ്ണമായും മതിയാകും. ഇവയെക്കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥാവലികളുടെ ഉള്ളിലുള്ള പ്രശ്നമായവിനെ ചരിപ്പിക്കുകയായിരിക്കുന്നതാണ് നാം.

൧൦. സമാഗ്ഗവിദ്യാഭ്യാസം.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയിൽ പല സ്കൂളുകളും ഉണ്ടെന്നും അറിയുന്ന പരിചരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതിശയിപ്പിക്കുന്നതെന്നും പലപ്പോഴും അറിയാത്തതല്ലെങ്കിലും. കായിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമ പേ

അതുപോലെ ചരിത്രരചനയിലും, സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നന്നായിട്ടുള്ളതും ഒരു വലിയതായ ആവേശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതും കൗവല്യം എന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ച് മിന്നാമിപ്പായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും, സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടും ഒട്ടും ഇല്ല എന്നാൽ, വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നത് എത്ര വലിയതാണെന്ന് ഇവർക്കും ആരും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. ഇതിൽ 'നന്മ' അഥവാ നന്മയെപ്പറ്റി ഇത് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ തീർച്ചയാക്കാവുന്ന ഒരു സംഗതിയല്ലെന്നാണ്. ഇത് ഇത്ര കഠിനമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള കാരണം മറ്റൊന്നാണ് അതിനുമുകളിൽ സന്യാസപരമങ്ങൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ മതിയെന്ന് മിക്കവാറും മതത്തന്മാരും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നത് മറ്റൊരു കാര്യം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എന്നാൽ, പുസ്തകം മുമ്പെന്തെ സന്യാസവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് അധികം പ്രയത്നമുണ്ടാകാമെന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറു ഉപദേശങ്ങൾ മനസ്സിൽ കേറി ഇവർക്കുണ്ടല്ലോ മനസ്സന്റെ ഭീമതയെ പ്രതീകരിക്കുന്നതിൽ മതിയാകുന്നതല്ലെന്ന് പല മഹാത്മാക്കൾ അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. മതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും സാധാരണക്കാരായ അധ്വാനക്കാരും വിചാരമുണ്ടെന്ന് ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്ത വിദ്യാഭ്യാസം മതത്തോടു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടും, സന്യാസിയായാണെന്നും ഇദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഇവയെ തീർത്തു നൽകുന്നില്ലെന്ന് പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ, അവയെ പോലെയുപോലെ സ്ഥിതിക്കുമ്പോൾ, പ്രമീലനം ചെയ്യാനായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം സംഗതമാണ്. ഈ പ്രയത്നത്തിൽ നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും നേരിടാനിടയുണ്ട്. നാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ

അന്നത്തെ ൧൦൦ വയസ്സായിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരും അറിയാവുന്നതാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ സർവ്വപാഠികളായിത്തീർന്നിരുന്നതും ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾ ഉദ്യോഗത്തിന് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പെ വിജ്ഞാപനത്തിന് നാല്പതു വീതം കിട്ടുന്നതിനും ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിനും എത്ര തീർച്ചയാണെന്ന് ഫലിതമാണെന്നാണ് അധികം പേരും നോക്കുന്നത് അപ്രാപകനും അദ്യൈകനും തമ്മിലുള്ള സമാന്തര സമയവും കാലവും വളരെ ചുരുക്കിയാണിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ട്, അപ്രാപകൻ ഉത്തരനാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷവും അയാളുടെ ജീവിതരീതിനല്ലെന്ന ദൃഷ്ടാന്തം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതിന് അവസരം തീർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രാപകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. അയാളുടെ പ്രകൃതിയും സാധാരണ നോക്കിയിരിക്കുന്നത് യുവാക്കളാൽ വികാര നഷ്ടമായതും രൂപീകരിക്കാനും ബലപ്പെടാനും തുടങ്ങുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, അവർ അപ്രാപകന്മാരുടെ പ്രേരണാശക്തിയുടെ പ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ഫലം എത്രത്തോളം ഉണ്ടാകുമെന്നും ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് അറിയാവുന്നതിനും അറിയാത്തതിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വളരെ വലുതായിരിക്കുന്നതായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ സമാധ്വവിദ്യാഭ്യാസം എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളാലും ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് അറിയാത്തതുപോലെ, പ്രകൃതിയോട് കൈ ചുരുട്ടി വന്ന ചുവന്നിരുന്ന കാലത്തും യുവാക്കളാൽ സമാധ്വരീതി എത്ര പ്രകാശമെന്നാണെന്ന് അറിയാതിരുന്നതാണ് സമാധ്വപ്രാപകന്മാരെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചാൽ അവർക്ക് ഇത്ര ചുരുക്കം നാം മറച്ചിട്ടു എന്നറിയാതെ ഉള്ളതാണല്ലോ വിശേഷം ഒന്നും ഉണ്ടാകാത്തതാണല്ലോ സമാധ്വരീതിയെക്കുറിച്ചും ഇന്നുവരുന്നത് നിശ്ചയമില്ലാത്തതില്ല നാം അവരെ പലപ്പോഴും മറച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു രഹസ്യം മറച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് നല്ലപോലെ അറിയാമായിരും, വേറെ ഒരു ശക്തിയുടെ പ്രേരണ കൊണ്ട് പലപ്പോഴും മറച്ചിരിക്കുന്നതും മല-

ന്യന്ത. അതുകൊണ്ട് നാം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമം
 ചെയ്തതാണ് ഇതിനുള്ളതാണ്. ചിന്താസന്താനം ഉൽകൃഷ്ട കീതി
 യിൽ നയിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ചരിത്രങ്ങളും ഉത്തമമായായിട്ടുള്ള
 അപ്രാപകന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തവും, ശരിയായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന
 വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ സഹായി
 യ്ക്കുന്നവയാണ്. ഗ്രന്ഥവും വിദ്യാലയവും ഒത്തു ചേർന്നിട്ടു്
 പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ഇതിലേയ്ക്കു് അനുരൂപമായിത്തീർന്നതാണ്
 അന്ത്യമായി നൽകുന്ന ഉപദേശത്തോടുകൂടി അദ്ധ്യക്ഷനായിരി
 യ്ക്കുന്നതു് അവരിൽനിന്നും അദ്വൈതമായും അജ്ഞാതമായുമുള്ള
 വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശക്തിയാണ്
 ഇന്നും ഭാഷയും പഴയതും വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതാണ്. അ
 ടത്തെ സഹവാനം കൊണ്ടു് രണ്ടും എഴുതിയും നമ്മെ ബാ
 ിക്കുന്നു. അപ്രാപകന്മാർ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് വിദ്യാലയ
 വായനയ്ക്കുവേണ്ടുന്നതും ഇതിലേയ്ക്കുള്ളതാണ് സമാധാന വിഷയത്തിൽ
 അദ്ധ്യക്ഷനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ദൃഷ്ടാന്തം മറ്റൊന്നുമാണ്
 അതുകൊണ്ടു് അപ്രാപകന്മാരെ അറിയേണ്ടതെന്ന കാര്യ
 ത്തിൽ അദ്വൈതശക്തിയെല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും ഉദ്ദിഷ്ട ഫലം നി
 ലം ആക്കുന്നതാണ്. അതിലും പ്രസംഗിയ്ക്കുന്നതും മറ്റൊരുവിധം
 പ്രവൃത്തിയ്ക്കുയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം വാചസ്പത്യമെന്ന
 നല്ലതായൊന്നുമാണ്. ഇതുപോലും വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ബാഹ്യദൃഷ്ട
 നിമിത്തം അപ്രാപകന്മാർ അധികം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതി
 നാൽ അറിയേണ്ടതെന്നതിനുള്ള തോതു് ശരിയായി ഉപ
 യോഗിയ്ക്കാൻ സൗകര്യമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ
 കിട്ടുന്നവരെക്കൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതായ്ക്കുന്നു. “അവി
 ദ്വരൂപി നമിസ്തു” വെട്ടു്, വെട്ടാർത്ഥികൾ തെക്കോട്ടോ, വടക്കോ
 ട്ടോ, തിരിയുന്നവരോടുകൂടിയും അതിൽ ഏകമുന്നതായാൽ, അ
 വർ നന്നാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ് പലരും അഭിപ്രായം ഉണ്ടു്
 ഇതു് ചൊണ്ടു വല്ലതും ഫലം ഉണ്ടായ്ക്കുന്നു. ഇല്ലെന്ന പ
 വർത്തനയിൽ ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. പക്ഷെ, അതാണ് ഇ

ആപ്തം കൊടുത്തുവരുന്ന വിവരത്തിൽ നാമിങ്ങനെയൊക്കെയും ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണ് കട്ടികൾ കാട്ടുന്ന ചില പത്രങ്ങൾ ഒക്കെയും വർഷങ്ങൾ വെട്ടി വെട്ടുന്നതു് അഭിമാന-ബോധമായ ഏറ്റുവാങ്ങണം എന്നു് തീർച്ചയായു് ചുവടെ പാ-ടില്ല. സന്മാർഗ്ഗ ബോധം ഉള്ളിൽ അറിയുന്നതിനെ മനസ്, ബാലന്തർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ “സത്തെക്കൊ”, “അ-സത്തെക്കൊ” വിവക്ഷിയ്ക്കുന്നതു് ശരിയെ സന്മാർഗ്ഗദൃഷ്ടി കണ്ടിട്ടെന്തെങ്കിലും തെറ്റൊന്നു തോന്നുന്നു. ഉപദേശം സന്മാർഗ്ഗദൃഷ്ടിയില്ലാത്തവർക്ക് അപ്രകാരം തോന്നുകയല്ലെല്ലാ അതുകൊണ്ടു് കട്ടികളുടെ തെറ്റുകളൊക്കെയും കണ്ടിരിക്കപ്പെട്ടു വച്ചുകൊണ്ടു് അവയെ മോഹിയെ മറന്നിട്ടുണ്ടെന്നതു് യഥാർത്ഥമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സ്വശേഷതികൊണ്ടു് കൈയ്യും, സ്നേഹംകൊണ്ടു് വശികരിയ്ക്കയും, ദുഷ്ടാന്തം കൊണ്ടു് പ്രേരിപ്പിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന അജ്ഞാപകൻ മാത്രമേ വിജയം പ്രാപിയ്ക്കൂ യുക്തം.

അംഗീകൃതം

ഈ പേരിൽ എന്തെല്ലാം തത്ത്വങ്ങൾ പ്രതികരിച്ചിരിക്കുന്നു? ഇതിന് എത്രമാത്രം ആകർഷണശക്തിയുണ്ട്? ഗണ്യമാത്രയിൽ ഇത് എന്തെല്ലാം സ്മരണകളെയും വികാരങ്ങളെയും മനസ്സിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചിരുന്നു? ഇത് ഹിന്ദുക്കൾക്കു എത്രമാത്രം പ്രതിമധുരമായിരിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഹിന്ദുക്കളിൽ ആകെകുലുക്കമുണ്ടോ? ഇത് മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിലായ ആശങ്കകളെയും, ഉപാപങ്ങളായ ആഗ്രഹങ്ങളെയും, ഭാവിയായ മനസ്സുമാധാനത്തെയും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ചുറ്റും എന്തെല്ലാം ചരിത്ര ശകുനങ്ങൾ പ്രതിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു? കേരള ഭാരതഭൂമിയിലെ “ഗോ” ആണെന്നു പറയാം. ഇതിന്റെ ഉദ്യത്തി ഭാമിന്റെ നൃത്തം

[illegible]

പാശ്ചാത്യരുടെ കീഴിൽ അടിച്ചമർത്തലിനെ പ്രാപിച്ചവരികയാ-
 ണ് കാശി ഗംഗാനീരത്ത് വാണിജ്യം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്
 ഗംഗയുടെ സാഹചര്യം കൊണ്ട് കാശിയെയും, കാശിയുടെ സാ-
 ന്നിയും കൊണ്ട് ഗംഗയെയും മാറ്റാത്തതും സിദ്ധിച്ചതെന്ന്
 അറിഞ്ഞുകൂട എങ്ങനെയെന്നുപോലും ഗംഗാസ്നാനം കൊണ്ട്
 പാപമോശ്ശെ സിദ്ധിയ്ക്കുമെന്ന് ഹിന്ദുക്കൾ മിശ്തവരും വി-
 ശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഗംഗയും കാശിയും ഒരുമിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 നിന്നും അവതരിച്ചതാണെന്നും രണ്ട് ഐതന്ധ്യം ഉണ്ട്
 “ഭാഗീരഥി” എന്നുള്ള പേരുതന്നെ ഗംഗയുടെ ഉദ്ഭവത്തിനെ
 കാട്ടുന്ന ചുരുക്ക ചുരുക്കമായ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കാശിയിൽ പ്രതിവർഷം ഇരുപതുവയോളം നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും
 വരുന്ന തീർത്ഥാടകരുമായി സംബന്ധിച്ച് ഇരുപതുവയോളം മനു-
 ഷ്യരെ ആക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ ഒരു സ്ഥലത്തിനുള്ള ശക്തി എ-
 ഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യവൃത്തത്തിൽ സുതാര്യമായി വ-
 ന്നില്ലെന്ന ഒരു വിശ്വാസം തന്നെ ആയിരിക്കണം. മനു-
 ഷ്യർക്ക് എല്ലാവർക്കും അവസരമുണ്ട് ദുഷ്ടതയോടുള്ള പലം
 പരമാർത്ഥതയോടെയും നീതിയോടെയും വല്ല വിധവും
 ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ ഭൂതകരിച്ചാൽ കൊല്ലാമെന്ന് ഭാഗ്യം
 ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഇതിന് ഒരു വഴിയു-
 ണ്ടായിട്ട് ആരെയും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ കാശിയാത്രയും ഗംഗാ-
 സ്നാനവും ഇതിലേയ്ക്ക് കൈകൾമാറ്റാതെന്ന് പരമാർ-
 ത്ഥവും ഭാഗ്യം പോലെയുള്ള കൃത്യമായും ആ മാറ്റത്തെ
 തന്നെ അവലംബിക്കുക ആവാം തന്നെയായിട്ട് പര-
 മോകം എന്നുള്ളത് എവിടെയാണെന്നും എന്താണെന്നും
 ആർക്കും തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂട. അവയെപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ
 ഐതിഹ്യ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിൽ വിവി-
 ക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ചില വല്ലാത്ത സംഭവങ്ങളും മനസ്സിലാക്ക-
 ത്താൽ ചിട്ടയ്ക്ക് ഒരു വിഷയത്തിൽ മാത്രമേ അസാമാന്യ

ഹി ഭക്തരും വാല്മീകി ദേശയിൽ എത്തിയാൽപിന്നെയുള്ള വലിയ മോഹം ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്യണമെന്നാണ് കാശിയിൽപോയ് മരിയ്ക്കുന്നതും അന്ധികൾ ഗംഗയിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്നതും മകുതിയ്ക്ക് ഉത്തമമാഗ്ഗമാണെന്ന് വിചാരിച്ചു പോരുന്നു. പക്ഷെ പൂച്ചന്മാരുടെ അന്ധികൾ ഗംഗയിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടും അത്ര ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തുള്ള അത്ര ആവിവണ്ടിവഴിയാകയാൽ കാലതാമസമോ കാര്യക്രമമോ ഒന്നും വേണ്ടിവരുന്നില്ല ഇതുനിമിത്തം അത്രക്കാരുടെ സഖ്യ വളർച്ചയാണ് വരുന്നത് സകൃതം സന്ധാരിയ്ക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ എങ്ങനെയൊ

ചിലർ വീട്ടുകാരോടൊത്ത് രസമല്ലാതായ്കും കാശിയ്ക്ക് പോകുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ, രംഗം രസക്കുറവ് അവിടെ എത്തി പണക്കുതിനായിട്ട് കർവ്വിയടിയ്ക്കുന്നതുവരെ മാത്രമേ നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ പല വിധത്തിലും മനുഷ്യബുദ്ധിയ്ക്ക് സമാധാനം നൽകുന്നതിന് ഈ സ്ഥലത്തിന് ശേഷിയുള്ളതായിക്കാണുന്നു.

കാശി ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ കോട്ടയാണ് ഇൻഡ്യയുടെ എല്ലാ മതങ്ങളിൽനിന്നും യുവാക്കന്മാർ മതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇവിടെ വന്നുവരുന്നത് ഇവിടെ വലിയ വലിയ പഠനമാതൃകകളായിത്തീർന്നു വെങ്കലം മുതലായവ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നത് നല്ല കലാകളമുണ്ട് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ മിസസ്സൗ-ആനിബസന്റർന്റെ ഉത്സാഹം നിമിത്തം ഒരു ഹിന്ദു കാമേഷ് സ്ഥാപിച്ച് നടത്തിവരുന്നത് ഇവിടെ ഹിന്ദുമത സംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതു കൂടാതെ പാശ്ചാത്യ രീതിയിലുള്ള ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകപ്പെടുന്നത് പക്ഷെ, ഒരു സൗകര്യമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ട് ഇപ്പോൾ പുണ്യസ്ഥലം ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരുടെയും മഹമ്മദീയ രാജാക്കന്മാരുടെയും ക്രിസ്ത്യൻ സാമ്രാജ്യത്തി-

൧൯൭൭-൭൮ ആണ്ടിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിഖസിന് ഇപ്പോൾ പു-
 ഝയ്ക്കു കാഴ്ചയുണ്ടെന്ന് പ്രാപ്തികളെന്ന് നോക്കുമ്പോൾ
 ഇതിൽ എങ്കിലും അനന്യ സാധാരണമായ മോഹത്തോളമൊ-
 നെത്തന്നെ വിചാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സമുദായങ്ങൾ നശി-
 യ്ക്കുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ശിഥിലീഭവിക്കുന്നു മതങ്ങൾക്ക് വ്യ-
 തിക്ഷയുണ്ടാകുന്നു സഭകൾക്കു നാശോന്മുഖ്യം കൈമാറുന്നു
 മറ്റു വിവിധ മതങ്ങളായ മാനിക്കർക്ക് മെല്ലെ കാര്യങ്ങൾ
 പരിശുദ്ധിക്കും പരിശുദ്ധതയ്ക്കും വിരുദ്ധതയ്ക്കും മോഹത്തോ-
 ഡിനാകെ അതിർത്തി കേന്ദ്രസ്ഥാനവും നിലയ്ക്കുകയും
 ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മോക്കുമാർക്കും മേക്കുമാർക്കും സമീപത്തായ
 വലിയ പൂജ, അനന്യതയോടുകൂടിയതായ ഉറപ്പുള്ളതായ
 വിചാരങ്ങൾ സാമ്പ്രിയർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുമെല്ലാം
 മോഹത്തോടുകൂടി സമീപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ
 സാമ്പ്രിയർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സമീപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ

[illegible]

കൂടി ചരിച്ചുവെച്ചു അന്തരം നിലിയിൽ എന്ന് ഒരു ദി-
 ശയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. എന്നാൽ ഇവയുടെ
 കൈയും ഇടതാൽകൂടി ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന്
 ശാക്തീയവും, അസംഖ്യം മതങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തെ ശ്രദ്ധി-
 ക്കുകയും ആഗമങ്ങളെ മെതിമാറ്റത്തിൽകൂടി ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സ്വത്വം
 നയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “വേദാന്തത്തിൽ ജ്ഞാപ്യയുടെ ആ-
 ത്ഥാപ്തി ശ്രീകാശിയുടെ അധീനതയിലും സംരക്ഷണയിലും ഉ-
 ചയപ്പെടുന്നു.”

൧൪. അദ്ധ്യാപകവൃത്തി

“നോക്കിപ്പോയതും പാടാൻ” എന്നും പല പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്
 എന്നാൽ, അദ്ധ്യാപകസ്ഥാനത്തിലേയ്ക്ക് പാടുന്നവർ പരിശു-
 മപദമേയ്ക്കട്ടെ ഉപദിയിൽ നിന്നും എത്രമാത്രം അനുസരി-
 ക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് വ്യക്തമായി തീർക്കുവാൻ പറ്റാൻ
 പ്രയാസമാണ് അധികാരമുള്ളവർ എന്ന് സംശയാസ്പദം
 തോന്നിയിരുന്നു. അഥവാ ഇപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഇ-
 ന്തിന്റെ വിചാരിതമാണെന്ന അനുസര ചൂവപ്പുത്തിട്ടെന്നാൽ
 ഉണ്ടായാലും മതിയായിരുന്നു പാടിട്ട് അോഷ്ടം. അപ്പോ-
 ടില്ല. അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ പലരും പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ
 കൂടിക്കാണു് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത് ചിലർ കാലമകന്നു മരണി-
 യെ മാത്രമായിട്ടും, മറ്റു ചിലർ ഭക്തിയും ഒരു കൗടുകി-
 യേണിയും, ചിലർ ചിലർ അന്യർ ഉപാധമകർത്തിയെങ്കിലും കയ-
 ന്നതിൽ ഒരു ചവിട്ടുകുപ്പായിട്ടും, ചിലരും ചിലർ വാ-
 സ്തവീകരണി ഇന്നിമിത്തം അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയെ പറ്റി
 കാലവെക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എല്ലാം അതേ ഒരു
 ഫലമുണ്ടാകുന്നത് പരമമുള്ളത് എങ്കിലും അവയെ പ-
 നിമിത്തങ്ങളായി ഗണിക്കുന്ന പാടില്ല. ഇതാൽ പറ്റാൻ

തൃണത്തിനുള്ള ഉദ്യോഗം എന്തുതന്നെ ആയെന്നാലും പു-
 ഖ്യപ്പെട്ടതിനാൽ തത്സംബന്ധമായ കൃത്യങ്ങളെ ശരിയായ
 വിധം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായണി-
 ന്നുപ്രവൃത്തിയുണ്ടാതു് അത്യാപകതയുടെ എല്ലാവശങ്ങ-
 ലും ഏറ്റവും ഗൗരവപരമായ ശൈക്ഷണമാണ് എന്നാൽ.
 ഈ വിഷയത്തിൽ അത്യാപകതയിൽ എത്രപേർ വേണ്ടതു
 പോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയുന്നതിന് അത്രയുദ്ധേയമല്ല
 പക്ഷെ, മറിപ്പുള്ളവർ പലരും ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയെ
 മറയ്ക്കാതെ നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല തന്റെ തൊഴിൽ
 ദൈവധർമ്മമല്ല പ്രതിപത്തിമില്ലാതിരുന്നാൽ അതിൽ വി-
 ഭവമോ, പ്രാപ്തിയോ, ഉദ്യോഗമോയോ സമ്പാദിക്കാൻ കഴി-
 യുന്നതല്ല എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നാം എല്ലാവരും സദാ
 ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വന്ന് ദൈവധർ-
 മനാലോ അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യർ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ തക്കതല്ല
 ചുമതല തന്നെ എന്നവിധമറിയിക്കുന്ന അത്യാപകതയുടെ കൃ-
 ത്യാന്ധര്യം ചുവടെ ചേർന്നിട്ടു കണക്കാക്കേണ്ടതാകാൻ പറ്റാ-
 നുള്ള അനുഗ്രഹത്തോടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വികാസപ്പെടുന്ത-
 ണ്ട ചുമതലയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ നന്നുപറ്റിക്കുന്ന
 പക്ഷേ തിന്മയർക്കുന്ന വച്ചിരുന്നാൽ വരുന്ന വെളിച്ചം പ-
 റക്കിട്ടിട്ടിരുന്നതിനാലാകാം ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണെന്നുതന്നെ
 തോന്നുന്നു അനവരതമായ ബുദ്ധിബോധമെന്നും പൂർണ്ണ-
 വിദ്യയും ഒരു തൊഴിലായിട്ടുള്ള ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അത്യാ-
 പകനാണെന്ന് നിഷ്കർഷയോ പാത്രം തന്റെ ഉദ്യോഗ-
 സംബന്ധമായിട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ഒരു നല്ല ആശയം
 തന്റെ ലക്ഷണം അനവരതം ബുദ്ധിയുടെ ഗതി, വളർച്ച,
 വളർച്ച, നൂറുതരം ഉപയോഗമെന്ന സൂക്ഷ്മിച്ചറിയാൻ പരിഹാ-
 രമാകാം കണ്ടുപിടിക്കുന്നവൻ തന്റെ അധ്വാനത്തിലുള്ള
 ബാധയോടെ ബുദ്ധിയെ വളയ്ക്കയാ നിവർത്താ തെ-
 ട്ടിട്ടുമാ ചെയ്യുന്നതാണ് എടുപ്പം സാധിക്കുന്നതാണ്

മെടുത്തതിലിരിയ്ക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടെ അതാണു. പ്രായപരിധി അമ്പയുടെ ദൃഢതയ്ക്കും പെട്ടെന്നും അനുകൂലമായ ഭേദം താണു്

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അദ്ധ്യയാക്കപ്പെടുന്നത് നല്ല പക്ഷമാല്ല എന്നുള്ള വാസ്തവം അദ്ധ്യാപകന്മാർ പലപ്പോഴും വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. കൂടാതെ വസ്തുതാപരമായ പാഠപുസ്തകം കൈകൾക്കുവെച്ചു് അക്കരെ പുതിയൊരു പദപ്രയോഗം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ തന്റെ കൗതുകത്തെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും സർവ്വവ്യക്തമായ വാസ്തവം അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതല്ലാത്തതും അയാൾ അദ്ധ്യയാവിൻറെ മുമ്പാകെ മനസ്സിലാ ബുദ്ധിമുട്ടോ യാതൊരു ഭൂമിയോ അഭാവമൊന്നുമില്ല. ഈ പ്രയത്നത്തിൽ “പഠിപ്പിക്കുക” എന്നുള്ള പേരിന് യാതൊരുവകുലക്കുമെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം അന്വേഷിച്ചു നീക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഒരു സംഗ്രഹമായ താൽതന്നെ ആദ്യം പഠിച്ചതായി എഴുതിയ്ക്കു് തന്റെ യുക്തി, അനുമാനം, മനോഭയം, മനോഭയമായ ബുദ്ധിശക്തികൾ പ്രയോഗിച്ചു് ഒരു പുതിയതും വരുത്തിയതിനാൽ അദ്ധ്യയാക്കപ്പെടാൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായാൽ അദ്ധ്യയാക്കപ്പെടുന്ന പാഠപുസ്തകം അദ്ധ്യയാക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും അദ്ധ്യയാക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും അവയുടെ അനുവാദനാശയത്തിൽ ഉണ്ടായ തർക്കം ചെയ്യുന്ന ഇപ്രകാരം എല്ലാ സംഗതികൾക്കും അദ്ധ്യാപകന്റെ മനസ്സാക്കുന്ന ദശനാൽ ഉതകി കൊടുക്കു് നൽകിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് പ്രായപരിധി ഒരു മറ്റൊരു സിദ്ധിയെന്നു് ഒരു പ്രായപരിധിയ്ക്ക് പറ്റുകക്കുള്ള കിടക്കുന്ന മഹാത്മാക്കൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ അനുഭൂതികൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതായി വെച്ചു് അദ്ധ്യയാക്കപ്പെട്ട മനസ്സിൽ പ്രബലിച്ചു് അതിന്റെ ദൃഢതയ്ക്കുകുന്നതായ ഒരു ചലനം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഇപ്രകാരം എഴുതിയ സംഗതികൾ ദൃഢമായി നില്ക്കും.

നായു കൂടാതെ ബ്രഹ്മിണന്മാരും വെലു സ്ത്രീകളുമാണ് സഹായിയ്ക്കുതക്ക ചെലുതം

ജായനം ഒരു ബാലനാകാതെ വിശേഷറിത വാഗ്വാഹനാത് അഗ്യാപകന്മാരിൽ പലരും വിചാരിച്ചുവെന്നുണ്ടെന്ന് അവരുടെ പ്രസ്താവിതനന്മയും ഉറപ്പിയ്ക്കുന്നതാണ് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട് ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരം അബദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “ജായനമേ ശത്രുവെന്നുള്ള ദശിത പ്രമാണം പുണ്യമായി നിശ്ചയിക്കുന്നതു് അഗ്യാപകന്മാരും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാ അഗ്യാപകന്മാർ വേണ്ടതാണ് ഒരു പ്രമാണത്തിൽ ഉള്ളതിലധികം സത്യമുണ്ടെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ കവിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന മഹാമാന്യ സാൽമറിയ തത്ത്വത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മഗ്രഹണം നിഷ്പ്രിയമാകെ വേണ്ടപോകുന്നു. ജായനന് നിന്ദാവിശ്വാസം ഉപദേശിക്കുന്നതോ കഴിയുന്ന നുകമം പാപകരമുള്ളതാകും ഒരു മതമെന്തെന്ന് വിചിത്രമെന്നു അറിവിന് സപരമമെന്ന് വെളിപ്പെടുന്നതിനുള്ള ശക്തിയില്ല. മനുഷ്യന് തന്റെ പ്രധാനാംശമായ ബ്രഹ്മിണൻ വെലുസ്ത്രീകളോ ഗോമുഖ്യത്തോ ചൊ ചൊല്ലുന്നതിന് മറ്റൊരു ശത്രുവെന്ന് ഉപകാശം അല്ലാപകന്മാർക്ക് ജായന ശക്തി, ബ്രഹ്മശ്രദ്ധി എന്നിവയുടെ ശക്തികളെക്കൊണ്ട് ചെലവാക്കുന്നു എന്നുവരും ഉണ്ട് എന്നാൽ, ഗുഹയിൽ ഒന്നാം “ജായനത്തെ മാത്രം” എന്നെങ്കൽ ചെലു പ്രശ്നിയ്ക്കുന്നതായി കാണുന്നുമില്ല. ഇതു്കൊണ്ടു മാത്രം മതിയാകുന്നില്ല.

ബാലന്മാരുടെ മനസ്സ് അറിവുകളെക്കൊണ്ട് നനയ്ക്കുന്നതുമാത്രമാണ് അഗ്യാപകന്മാരുടെ കൃത്യമെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്നതു് ഒരു തെറ്റായ അഭിപ്രായമാണ് അറവുകൾ കഴിയാത്ത ഉപദേശിയ്ക്കുന്നതുതന്നെ സംശയമില്ല എന്നാൽ, ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് വേദാന്തത്തിന് സപരം

അറിവ് നന്നാക്കിപ്പോരുന്ന ശക്തിയ്ക്ക് വൈകല്യം പണ്ടോ-
തിരിപ്പാൻ സൗകര്യമുണ്ടെന്നാണ് അനേക ശതാബ്ദങ്ങൾ-
ക്കുമുമ്പ് പെരുങ്കിളികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പരിചയം.
പണ്ടാർ സമ്പാദിക്കുന്നതെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു പരിചയം
തന്നെയാണ് അങ്ങനെയുള്ള പരിചയങ്ങൾ ഇന്നുള്ള അദ്ധ്യാ-
പകന്മാരുടെ ശ്രമവും അസംഗതമായിട്ടാണ് അറിവ് പരി-
പോക്കിയ ഒരു വസ്തുവല്ലെന്നല്ല; എന്നാൽ അതിനെ സ്വയമാർത്ഥം
സമ്പാദിക്കാനുള്ള ശക്തി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത് ഇതിലും
അധികം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള
ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചിത്രതകളെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കുക ഒരു
അദ്ധ്യാപകൻ അദ്ധ്യാപകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കീഴ്വരുന്നതും
അതിനെ സമ്പാദിക്കാനുള്ള ഉൽപ്പന്നമായതായി കാണുന്നത്.
കുറച്ചൊരു ഇടവക അറിവില്ലായ്മയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു
മാതൃക സിദ്ധിക്കുന്നതായ സിദ്ധിസംസ്കരണം ശ്രദ്ധയോടെ വി-
ദ്യാഭ്യാസമാണെന്ന് പറയാൻ പാടില്ല അറിവിൽ പെട്ടി-
ട്ടുള്ള ശക്തിയെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ
കിടക്കുന്ന തത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ശക്തി
നിഷ്ഠയെക്കുറിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള
ഉപദേശം.

കൈവരൻ വിദ്യാഭ്യാസം വല്ല പരിഷ്കാരം ജനിച്ച്
പ്രകൃതി വികസനത്തിനോടുകൂടി പുതിയതായി എന്ന് വിചാരി-
ക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ് പ്രാദേശിക വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാൽ
മനസ്സിനെ വികസിപ്പിക്കുകയും സിദ്ധിസംസ്കരണവും
ചെയ്യുന്നതിനായി യുവാക്കൾക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ താക്കോൽ ശ്രമവും
ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടതില്ലെന്ന
ഒരുത്തൻ സ്വയമാർത്ഥം ആലോചിക്കുകയും പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച്
ചെയ്യേണ്ടതായ ജീവിതകാലത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധയോടെ
വ്യഥാ വ്യയം ചെയ്യുകയാണ് ചാൾസ് ഓക്സ്ഫോർഡ് അറിവ്

[illegible][illegible]

ഇത്തരമുള്ള വർത്തിപ്പും ചെയ്യാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവർ അ-
നേകം ഭിന്നസ്വഭാവമാർദ്ദത്തിൽ അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരി-
യ്ക്കുന്ന ഒരു സംഘടനയോ സമുദായമോ അല്ലെങ്കിലോ വാനാ-
യി പറപ്പെടുന്നത് ഒരു സാമസംഗ്രഹത്തിലല്ലെന്ന് എന്ന്
സംശയിക്കുന്നതിയിരിക്കുന്നു. നാം അറിയുന്നതാൽ മറ്റുപി-
രിയ്ക്കുന്നതിനോ യുദ്ധത്തിനോ ഒന്നിടയൊരും നമ്മുടെ അ-
വസ്ഥയെക്കുറിച്ചു കരുതുകയും അതും തലയും മറയ്ക്കുകയും ചെയ-
യുന്നതല്ലല്ലോ. മേലാധിപത്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം നടന്ന മന-
സ്സിനേയും കരുതുകയുണ്ടാകാം. അപ്രാപകൻ ബാലന്മാരെ
യെന്നല്ലാ അറിയാത്തവരെയും ഇത് വളരെ ചെറുപ്പത്തി-
ട്ടുള്ള കുട്ടികളെന്ന് ചിലർ വിചാരിച്ചുപോയതായും എ-
ന്നാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരം മിക്ക അബദ്ധമാണെന്ന്
അപ്രാപകൃതിയിൽ അല്പകാലമെങ്കിലും ഇരിയ്ക്കാനായാ-
യിട്ടുള്ളവർ അധികപ്രയാസംകൂടാതെ അറിയാവുന്നതാണ്
ബാലന്മാർ പ്രായേണ വിവാഹമന്ദാരം, ചെലവഴിച്ചിട്ടു
ഉത്സാഹശീലന്മാരും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അന്താരാഷ്ട്ര
കളും ആയിട്ടുണ്ടല്ലോ കാണപ്പെടുന്നത്. ഇവരുടെ ധനം
സ്വാഭാവികവും അനവരതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കു-
ന്നതുമായ ശക്തികളെ തന്റെ ആജ്ഞയ്ക്ക് കീഴടക്കിക്കൊ-
ണ്ടുപോകുന്നതിന് ചില വിശേഷ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള ഹാർഷ-
മാത്രമേ സാധിയ്ക്കാൻ കഴിയൂള്ളൂ. ഒരു സ്ത്രീയോ ഒരു സാധുനോ
അതിന് അറിയാത്ത അപ്രാപകന്റെ പ്രതിഷേധത്താലായിട്ടാ-
ണ് ഇരിയ്ക്കുന്നത് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ദ്രോഹവും മന്ദ്രയസ്സും
അതിന്റെ മേലാധിപത്യം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ഇരിയ്ക്കുന്നു.
ഈ വാസ്തവം അപ്രാപകന്മാർ സദാ ഓർമ്മിച്ചു പ്രവൃത്തി-
ക്കേണ്ടതാണ് മേലാധിപത്യം എന്നുള്ള സ്വാഭാവികമാ-
യിട്ടുള്ള ഒരു ഗുണമാണെന്നിവിടെ പരിശോധിക്കാൻ അത്
കിസ്സുവാറും സന്ധാദിസ്സാവുന്നതായിട്ടായിരിക്കുന്നു എന്ന് മേലാ

ശക്തി നെക്കണ്ടതിൽ അത്യാപകന്റെ പ്രയാസത്തിൽ പാ-
തിയിലധികവും നീങ്ങിപ്പോയതായി വിചാരിയ്ക്കും. നേരെ
മറിച്ച് ഈ ഗുണം ഇല്ലാത്ത അത്യാപകൻ തന്റെയും അ-
ദ്യേതാക്കളുടേയും ശക്തിയെയും സമയത്തെയും കണക്കില്ലാതെ
വൃഥാ വ്യയം ചെയ്യുന്ന ഏന്ത് മാത്രമല്ല, മറ്റു ചില ദോഷ-
ങ്ങൾക്കും ഹേതുഭൂതനായും ജീവുന്നു. എന്നാൽ, ഭരണശക്തി
പരീക്ഷിപ്പേണ്ടത് ആദ്യമായി തങ്ങളിൽതന്നെയാണ്. ഒരു
കുടുംബത്തെ നയിയ്ക്കുന്ന അധിപനും, ഒരു സഭയ്ക്കിനെ പ-
രികൾക്കിനീട്ടിയ്ക്കുന്ന വാഗ്ദത്തം, ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു കേൾക്കുന്ന
അത്യാപകനും തങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ വിജയപ്രാപ്തിയ്ക്കുത-
ന്നതായ ഉത്തമഗുണം "സ്വഭാവം" ഒന്നുതന്നെയാണ്.

അത്യാപക ജോലിയിൽ തങ്ങളുടെ ക്ഷമാശീലത്തെ പ-
രീക്ഷിയ്ക്കുന്നതായ അനേകം സന്ദർഭങ്ങൾ നേരിടേണ്ടവരെന്നു കാം.
എന്നാൽ, ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒക്കെയും അടക്കമില്ലാത്ത
കോപിച്ച് വാക്കുടക്കുന്ന അത്യാപകന്മാർ അവരുടെ സ്ഥാ-
നത്തിന്റെ ഗൗരവവും മനസ്സിന്റെ സമാധാനവും ഇല്ലാതെ
യാക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇതു നിമിത്തം മറ്റൊരു ഫലപ്രാപ്തിയും
ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് അദ്യേതാക്കളുടെ മനസ്സുകളെ
യെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് മിണ്ടാതെ ഇരിയ്ക്കണമെന്നല്ല അത്
മാക്കേണ്ടത്; അവരുടെ നാരതന്ത്രം ഗ്രഹിച്ച് അവയ്ക്ക്
വിബകുപ്തമായ പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതായ ചുമതല അ-
ത്യാപകന്മാർ വിസ്മരിച്ചുകൂട എന്ന് മാത്രമാണ്. ബാഹ്യന്മാർ
സൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിലും കണ്ടുപറിയ്ക്കുന്നതിലും പ്രത്യേക
താല്പര്യവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉള്ളവരാണ്. അതിനാൽ അവ-
രുടെ മുമ്പിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നതും അവർക്ക് സഭാ ഉപദേശം കൊ-
ടുക്കുന്നതുമായ അത്യാപകന്റെ സ്വഭാവം, പ്രവൃത്തി മുത-
ലായവ അവർക്ക് ഉത്തമങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിപ്പാൻ ഉ-

തന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ ഗൗരവമേറിയ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് ആത്മമനം, ക്ഷമ, അപമാനം വെറും മുതലായ ദ്രോഹഗുണങ്ങൾ അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടാകണമെന്നും അപ്രാപകന്മാർക്ക് പൂർണ്ണമായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്രാപകന്മാർ ചുരുക്കം പ്രായം, അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടായ ആശയപരമായ വാക്കുകൾ, സന്ദർഭാപിതങ്ങളാൽ ഉപദേശങ്ങൾ ഇവയെ അപ്രാപകൻ അപ്രാപകനായിത്തീർന്നതിന് നിർദ്ദേശിതമാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും അവയെ ഒഴിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടായ ആത്മമനം, ക്ഷമ, അപമാനം വെറും മുതലായ ദ്രോഹഗുണങ്ങൾ അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടാകണമെന്നും അപ്രാപകന്മാർക്ക് പൂർണ്ണമായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

ഒരു കഥ അതിന്റെ പുറകിലിരിക്കുന്ന ആളിന്റെ സ്വഭാവം, അയാൾ കടിക്കുന്നത് പിടിക്കുന്ന നമ്പ്രാളം കൊണ്ട് ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പിന്നീട്, അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ജനതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൊണ്ടാകുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ അപ്രാപകന്മാരെ തിരിച്ചറിയാനായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അപ്രാപകൻ യോഗ്യനോ അയോഗ്യനോ എന്ന് അല്ലെങ്കിൽ വിധിയെടുക്കുന്നത് ഒരു കൃത്യമാണ്. ഇത് അപ്രാപകന്മാർക്ക് വേണ്ടുന്നതായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്ന് അറിയാം. ഇത് പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്ന് വിചാരിച്ച് സമാധാനപ്പെടുകയും നിവൃത്തിയുള്ള, മേലധികാരികൾ ഒരു വാസ്തവം കാലക്രമംകൊണ്ട് മാത്രമേ ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതുതന്നെയും സംഗതിയിലാണ്. അതുകൊണ്ട് അപ്രാപകന്മാർ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിശ്ചയിയ്ക്കുന്നതിന് അന്ത്യമാരെക്കൂടാ അധികം സൗകര്യം അപ്രാപകന്മാർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അവർക്കുണ്ടായല്ലോ. പോലീസിൽ കട്ടികൾ സൂക്ഷ്മഗ്രഹണത്തിൽ സമർത്ഥമാണല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ അതന്നെ

അയോഗ്യനെന്നുള്ള ഒരു വിധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അഗ്രോപകൻ പിന്നീട് ആ സ്ത്രീയെല്ലാം ക്ലാസിലെ ഇരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് പല കഴിപ്പരമായും ഇടയാക്കിത്തീരുന്നതാണ്. അതു തന്നെയല്ല, പിന്നീട് നല്ല പേര് സമ്പാദിയ്ക്കുന്നതിനും അതു ഏറ്റുപിള്ള അതിനാൽ അഗ്രോപകന്മാർ ആദ്യമേ തന്നെ ബാലന്മാരിൽ ഒരു ചീത്ത അടിച്ചാലതെന്ന് ഇവ കൊടുക്കാതിരിയ്ക്കാൻ വേണ്ട കരുതലോടുകൂടി പ്രവൃത്തിയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

